374

ZÁKON

ze dne 10. prosince 2015

o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušný předpis Evropské unie[1]), zároveň navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie[2]) a pro oblast finančního trhu upravuje

a) ozdravné plány a postupy,

b) plánování řešení krize,

c) postavení a pravomoci České národní banky,

d) postupy v případě selhání povinné osoby nebo skupinového selhání,

e) financování řešení krize a

f) přeshraniční spolupráci a postupy při ní uplatňované.

§ 2

Vymezení některých pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) opatřením k řešení krize výkon pravomocí podle § 82, § 83 odst. 1, § 84 odst. 1, § 85 odst. 1 a 2, zavedení správy pro řešení krize podle § 86 až 95, přechod činnosti na soukromého nabyvatele podle § 96 až 101, přechod činnosti na překlenovací instituci podle § 102 až 112, přechod činnosti na osobu pro správu aktiv podle § 113 až 119, odpis a konverze závazků podle § 120 až 128 a § 137 až 156, vládní stabilizační nástroje podle § 157 až 163 a výkon doplňkových pravomocí podle § 164,

b) institucí osoba podle čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a osoba podle čl. 4 odst. 1 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, která má povinnost mít minimální počáteční kapitál alespoň 730 000 EUR,

c) finanční institucí osoba podle čl. 4 odst. 1 bodu 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, která je ovládanou osobou instituce nebo osoby podle písmen g), h) nebo i) a podléhá dohledu na konsolidovaném základě,

d) ovládanou osobou osoba podle čl. 4 odst. 1 bodu 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

e) ovládající osobou osoba podle čl. 4 odst. 1 bodu 15 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

f) konsolidovaným základem konsolidovaná situace podle čl. 4 odst. 1 bodu 47 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

g) finanční holdingovou osobou osoba podle čl. 4 odst. 1 bodu 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

h) smíšenou finanční holdingovou osobou osoba podle čl. 4 odst. 1 bodu 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

i) smíšenou holdingovou osobou osoba podle čl. 4

[1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012.

[2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012.

odst. 1 bodu 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

j) evropskou finanční holdingovou osobou osoba podle čl. 4 odst. 1 bodu 31 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

k) evropskou smíšenou finanční holdingovou osobou osoba podle čl. 4 odst. 1 bodu 33 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

l) evropskou ovládající institucí osoba podle čl. 4 odst. 1 bodu 29 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

m) evropskou ovládající osobou evropská ovládající instituce, evropská finanční holdingová osoba nebo evropská smíšená finanční holdingová osoba,

n) skupinou ovládající osoba a jí ovládané osoby,

o) evropskou finanční skupinou evropská ovládající osoba a jí ovládané instituce a finanční instituce,

p) orgánem příslušným k řešení krize orgán, který byl pověřen k výkonu pravomocí k řešení krize na finančním trhu,

q) orgánem příslušným k řešení krize jiného členského státu orgán, který byl členským státem pověřen k výkonu pravomocí k řešení krize na finančním trhu v souladu se srovnatelným zahraničním právním předpisem,

r) orgánem příslušným k řešení krize skupiny orgán příslušný k řešení krize v členském státě, jehož orgán dohledu je orgánem příslušným k dohledu na konsolidovaném základě nad touto skupinou,

s) veřejnou podporou veřejná podpora podle čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie, nebo jiná veřejná finanční podpora na nadnárodní úrovni, která je poskytována za účelem ochrany nebo obnovy provozuschopnosti, likvidity nebo platební schopnosti povinné osoby nebo skupiny, jejímž členem je povinná osoba, a která, kdyby byla poskytnuta na vnitrostátní úrovni, by byla považována za veřejnou podporu podle čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie,

t) vedoucím orgánem statutární orgán, správní rada, dozorčí rada, kontrolní komise nebo jiný orgán s obdobnou působností v závislosti na právní formě osoby,

u) zásadní činností taková činnost povinné osoby, jejíž přerušení by v jednom nebo více členských státech pravděpodobně vedlo k ohrožení poskytování služeb zásadního hospodářského významu nebo k ohrožení finanční stability, a to zejména vzhledem k její obtížné nahraditelnosti nebo zastupitelnosti s ohledem na velikost, tržní podíl, vnější nebo vnitřní propojení nebo přeshraniční činnosti instituce nebo skupiny,

v) ústřední protistranou osoba podle čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů,

w) nouzovou likviditní pomocí České národní banky poskytnutí peněžních prostředků České národní banky nebo jakákoli jiná pomoc, která může vést ke zvýšení objemu pohledávek České národní banky, solventní povinné osobě nebo skupině solventních povinných osob, které čelí přechodným problémům s likviditou, aniž by taková operace byla provedena v rámci výkonu měnové politiky,

x) pobočkou pobočka podle čl. 4 odst. 1 bodu 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

y) významnou pobočkou pobočka na území členského státu, která byla označena v souladu s předpisy Evropské unie[3]) za významnou.

(2) Dále se pro účely tohoto zákona rozumí

a) opatřením k předcházení krizím opatření podle § 11 odst. 6, opatření k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize podle § 23 a 24, opatření podle § 37 až 40, odpis a konverze kapitálových nástrojů podle § 60 a 61 a snížení položek kmenového kapitálu tier 1 podle § 65,

b) systémovou krizí narušení finančního systému s možnými závažnými negativními dopady na vnitřní trh a národní hospodářství,

c) členským státem členský stát Evropské unie

[3]) Čl. 51 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky.

nebo stát, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru,

d) dluhopisem cenný papír, s nímž je spojeno právo na splacení určité dlužné částky podle jiného právního předpisu, nebo podle obdobných ustanovení srovnatelného zahraničního právního předpisu,

e) krytým dluhopisem dluhopis splňující podmínky podle § 17 odst. 2 písm. c) nařízení vlády č. 243/2013 Sb.,

f) nástrojem účasti podíl společníka v obchodní korporaci, cenný papír, se kterým je spojen podíl na základním kapitálu nebo na hlasovacích právech v obchodní korporaci, cenný papír vydaný obchodní korporací, se kterým je spojeno právo získat cenný papír, se kterým je spojen podíl na základním kapitálu nebo na hlasovacích právech v obchodní korporaci a samostatně převoditelné právo spojené s takovým cenným papírem,

g) kapitálem kapitál podle čl. 4 odst. 1 bodu 118 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

h) nástrojem kmenového kapitálu tier 1 nástroj splňující podmínky podle čl. 28 odst. 1 až 4, čl. 29 odst. 1 až 5 nebo čl. 31 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

i) nástrojem vedlejšího kapitálu tier 1 nástroj splňující podmínky podle čl. 52 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

j) nástrojem kapitálu tier 2 nástroj splňující podmínky podle čl. 63 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013,

k) odepisovatelným kapitálovým nástrojem nástroj vedlejšího kapitálu tier 1 a nástroj kapitálu tier 2,

l) zajištěným dluhem dluh v případě, že někdo dal věřiteli nebo v jeho prospěch majetkovou jistotu, že dlužník svůj dluh splní, a dluhopis splňující podmínky podle § 17 odst. 2 písm. c) nařízení vlády č. 243/2013 Sb., o investování investičních fondů a o technikách k jejich obhospodařování,

m) povolením k činnosti bankovní licence podle zákona upravujícího činnost bank, povolení působit jako spořitelní a úvěrní družstvo podle zákona upravujícího činnost spořitelních a úvěrních družstev a povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu,

n) velmi malým, malým a středním podnikem podnik podnikatele, jehož roční obrat nepřevyšuje částku odpovídající 50 000 000 EUR,

o) derivátem derivát podle čl. 2 bodu 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012,

p) pojištěnou pohledávkou z vkladu pojištěná pohledávka z vkladu podle zákona upravujícího činnost bank,

q) osobami ve vrcholném vedení fyzické osoby, které mají v instituci výkonné funkce a jsou odpovědné vedoucímu orgánu za každodenní řízení instituce.

(3) Finanční smlouvou se pro účely tohoto zákona rozumí zejména

a) smlouva, jejímž předmětem plnění jsou cenné papíry, včetně

1. smlouvy o koupi, prodeji nebo zápůjčce cenného papíru, skupiny nebo indexu cenných papírů,
2. opce na cenný papír nebo skupinu nebo index cenných papírů,
3. repo obchodů nebo reverzních repo obchodů s jakýmkoli z těchto cenných papírů, skupin nebo indexů,

b) smlouva, jejímž předmětem je nástroj, jehož hodnota se vztahuje ke komoditám, včetně

1. smlouvy o koupi, prodeji nebo zápůjčce komodity nebo skupiny nebo indexu komodit pro budoucí dodání,
2. opce na komoditu nebo skupinu nebo index komodit,
3. repo obchodů nebo reverzních repo obchodů s jakoukoli z těchto komodit, skupin nebo indexů,

c) futures, forwardy a smlouvy o koupi jiné než komoditní, smlouvy o prodeji nebo převodu komodity nebo majetku jakéhokoli jiného druhu, služby, práva nebo podílu za konkrétní cenu k budoucímu datu,

d) swapová dohoda, včetně

1. opcí týkajících se úrokových sazeb, spotových nebo jiných dohod o devizových trans-

akcích, měnových dohod, akciového indexu a akcií, dluhopisového indexu nebo dluhových cenných papírů, komoditních indexů nebo komodit, povětrnostních podmínek, emisí nebo inflace,

2. swapů veškerých výnosů, swapů úvěrového rozpětí nebo úvěrových swapů,
3. veškerých dohod nebo transakcí, jež jsou podobné některé swapové dohodě uvedené v písmeni a) bodech 1 a 2, která je opětovně obchodována na trzích swapů nebo derivátů,

e) mezibankovní úvěrová dohoda týkající se úvěrů se splatností 3 měsíce nebo méně,

f) rámcová dohoda pro smlouvu nebo dohodu podle písmen a) až e).

(4) Ustanovení tohoto zákona o cenných papírech se použijí i na zaknihované cenné papíry, ledaže to vylučuje jejich povaha nebo tento zákon.

§ 3

Povinné osoby

Povinnou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí osoba se sídlem na území České republiky, která je

a) institucí,

b) finanční institucí,

c) finanční holdingovou osobou, smíšenou finanční holdingovou osobou a smíšenou holdingovou osobou.

§ 4

Selhání

(1) Povinná osoba selhává, jestliže

a) splňuje podmínky pro odnětí povolení k činnosti, a to zejména tím, že jí vznikla ztráta, která způsobila nebo může způsobit podstatný pokles výše jejího kapitálu,

b) výše jejích závazků převyšuje hodnotu jejího majetku,

c) není schopna splnit své splatné dluhy, nebo

d) je ve stavu, kdy vyžaduje poskytnutí veřejné podpory s výjimkou případu, kdy by tato podpora byla poskytnuta v souladu s právními předpisy[4]) a právními akty[5]) Evropské unie pro oblast veřejné podpory, preventivně, dočasně a za účelem odvrácení závažného narušení hospodářství státu a ochrany finanční stability, instituci, která nesplňuje podmínky podle písmen a) až c), v míře přiměřené svému účelu, za podmínky, že instituce nehodlá použít tuto podporu na uhrazení skutečných nebo hrozících ztrát, a podpora má jednu z těchto podob

1. státní záruka jako zajištění finanční pomoci České národní banky k odstranění dočasného nedostatku likvidity,
2. státní záruka za nové dluhy instituce, nebo
3. navýšení kapitálu za podmínek nezvýhodňujících instituci, pokud v okamžiku poskytnutí finanční pomoci není splněna podmínka podle písmen a) až c) ani podmínky pro provedení odpisu a konverze kapitálových nástrojů podle § 60 nebo 61; podpora nesmí přesáhnout výši postačující pro pokrytí nedostatku kapitálu zjištěného při zátěžových testech, hodnocení kvality aktiv nebo obdobným způsobem.

(2) Povinná osoba selhává také tehdy, lze-li důvodně předpokládat, že dojde ke splnění alespoň jedné z podmínek podle odstavce 1 písm. a) až c).

§ 5

Orgán příslušný k řešení krize

(1) Orgánem příslušným k řešení krize je Česká národní banka.

(2) Česká národní banka při výkonu pravomocí

[4]) Například čl. 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování Evropské unie, nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k čl. 93 Smlouvy o ES, nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k čl. 93 Smlouvy o ES.

[5]) Například sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. srpna 2013 (2013/C 216/01), sdělení Komise o návratu k životaschopnosti a hodnocení restrukturalizačních opatření ve finančním sektoru v současné krizi podle pravidel pro státní podporu (2009/C 195/04) a sdělení o rekapitalizaci finančních institucí během současné finanční krize: omezení podpory na nezbytné minimum a záruky proti neoprávněnému narušení hospodářské soutěže (2009/C 10/03).

podle tohoto zákona jedná bez jakéhokoliv omezení nebo souhlasu, kterého by jinak bylo třeba, a nepodléhá oznamovací a uveřejňovací povinnosti podle jiných právních předpisů, nestanoví-li tento zákon nebo přímo použitelný předpis Evropské unie jinak.

(3) Česká národní banka je oprávněna provádět cvičné řešení nepříznivých situací a cvičné řešení krize.

(4) Česká národní banka vede seznam povinných osob podle § 3, který uveřejňuje na svých internetových stránkách.

§ 6

Oddělení činností

(1) Česká národní banka zajistí funkční oddělení útvaru vykonávajícího působnost orgánu příslušného k řešení krize od ostatních činností České národní banky. Působnost bankovní rady podle zákona o České národní bance tím není dotčena.

(2) Česká národní banka zajistí úzkou spolupráci včetně výměny informací mezi všemi dotčenými útvary při výkonu činností podle tohoto zákona, a to zejména pro účely postupu podle § 17, 19, 22 až 26, § 77 až 79, § 81, 98, 159, 160 a § 168 odst. 1.

(3) Česká národní banka upraví vnitřním předpisem pravidla vztahující se k oddělení činností podle odstavce 1, včetně pravidel týkajících se výměny informací mezi útvary podle odstavce 2 s přihlédnutím k požadavkům jiných právních předpisů. Tento předpis nebo jeho část obsahující předmětná pravidla uveřejní na svých internetových stránkách.

(4) Česká národní banka informuje o oddělení činností podle odstavce 1 Evropskou komisi a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví) (dále jen „Evropský orgán pro bankovnictví“) a uvede způsob rozdělení povinností a odpovědnosti.

§ 7

Rozhodování

(1) Při přijímání rozhodnutí podle tohoto zákona Česká národní banka

a) bere v úvahu možné dopady tohoto rozhodnutí v ostatních členských státech, ve kterých působí osoba, jíž je rozhodnutí určeno, nebo ve kterých působí ostatní členové skupiny, jejímž členem je tato osoba, a

b) usiluje o omezení negativních dopadů rozhodnutí na finanční stabilitu a negativních hospodářských a sociálních dopadů v těchto ostatních členských státech.

(2) Česká národní banka přijímá rozhodnutí podle tohoto zákona na základě informací, které má k dispozici v době vyhodnocování potřebnosti přijetí takového rozhodnutí, je-li jejich zohlednění zjevně opodstatněné, a na základě takové úrovně vyhodnocení informací, kterou lze za daných okolností rozumně požadovat. Na rozhodnutí přijímaná zvláštním správcem a dočasným správcem jmenovaným podle tohoto zákona se toto ustanovení použije obdobně.

(3) Česká národní banka může vyžadovat od každého informace potřebné ke svému rozhodování podle tohoto zákona včetně aktualizací a doplňujících informací uvedených v plánu řešení krize a získávat informace na základě kontrol na místě u povinné osoby. Poskytnutí informací České národní bance není porušením smluvní nebo zákonné povinnosti mlčenlivosti. K provedení kontroly je Česká národní banka oprávněna přizvat auditora, auditorskou společnost, znalce nebo další osoby.

(4) Je-li to účelné, může Česká národní banka uložit povinné osobě povinnost vést podrobné seznamy o finančních smlouvách, jichž je stranou, včetně stanovení datového formátu a dalších náležitostí těchto záznamů. Lhůta pro dodání těchto záznamů musí být stejná ve vztahu ke všem povinným osobám. Je-li to účelné k zajištění způsobilosti povinné osoby k řešení krize, je Česká národní banka oprávněna uložit jí povinnost udržovat a aktualizovat soubor podkladů a informací potřebných k vypracování ocenění. Konkrétní rozsah a podrobnou specifikaci podkladů určí rozhodnutím. Tímto ustanovením nejsou dotčeny pravomoci České národní banky vyžadovat od povinných osob informace nebo součinnost.

(5) Informace podle odstavce 3 se poskytují bezplatně; nejde-li o orgány veřejné správy, přísluší tomu, kdo součinnost poskytl, právo na náhradu účelně vynaložených nákladů.

(6) Osoby a orgány uvedené v odstavci 3, které jsou povinny poskytnout České národní bance in-

formace, odpovídají za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobily, v případě, že tyto informace neposkytnou řádně a včas.

(7) Povinná osoba určí člena vedoucího orgánu nebo vedoucího zaměstnance přímo podřízeného vedoucímu orgánu, který je odpovědný za poskytování informací České národní bance podle tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

PLÁNOVÁNÍ, ZPŮSOBILOST K ŘEŠENÍ KRIZE A VNITROSKUPINOVÁ PODPORA

HLAVA I

OZDRAVNÉ PLÁNY

Díl 1

Zjednodušené povinnosti některých institucí

§ 8

(1) Česká národní banka může, i bez žádosti, s ohledem na možný dopad selhání instituce se sídlem v České republice na finanční systém, ostatní instituce včetně podmínek jejich financování a hospodářství jako celek, omezit rozsah uplatnění požadavků uvedených v § 9, 17 až 19 a stanovit odlišně termín pro sestavení ozdravných plánů a frekvenci jejich pravidelné aktualizace; přitom přihlédne k povaze podnikání instituce, její vlastnické struktuře, právní formě, rizikovému profilu, velikosti, právnímu postavení, provázanosti s jinými účastníky finančního systému, členství v institucionálním systému ochrany nebo jiném obdobném systému podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[2]) a k investičním službám poskytovaným touto institucí. Dojde-li ke změně okolností, může Česká národní banka účinnost rozhodnutí o omezení požadavků i bez žádosti ukončit vydáním rozhodnutí, kterým instituci stanoví nový rozsah povinností podle § 9, 17 až 19.

(2) Česká národní banka informuje Evropský orgán pro bankovnictví o rozhodnutích, která vydala podle odstavce 1.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 nelze vydat, jedná-li se o instituci,

a) jejíž celková bilanční suma převyšuje částku odpovídající 30 000 000 000 EUR, nebo

b) u níž poměr celkové bilanční sumy vzhledem k hrubému domácímu produktu přesahuje 20 % a zároveň její celková bilanční suma převyšuje částku odpovídající 5 000 000 000 EUR.

Díl 2

Ozdravný plán

§ 9

Náležitosti ozdravného plánu

(1) Instituce se sídlem v České republice, která není členem skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě vykonávaném Českou národní bankou nebo orgánem dohledu jiného členského státu, vypracuje a udržuje ozdravný plán, který je součástí řídicího a kontrolního systému instituce podle jiného právního předpisu[6]); v ozdravném plánu instituce uvede

a) širokou škálu možných ozdravných opatření, která je schopna přijmout v případě závažného zhoršení své finanční situace, aby zajistila obnovení své finanční stability,

b) podmínky a postupy pro zajištění včasné realizace ozdravných opatření,

c) analýzy založené na více scénářích vzniku a vývoje nepříznivých makroekonomických jevů s dopady na činnost banky a závažných finančních obtíží instituce, včetně událostí se systémovým dopadem, obtíží skupiny, jejíž je instituce součástí, a obtíží jednotlivých členů této skupiny.

(2) Instituce je povinna aktualizovat svůj ozdravný plán nejméně jednou ročně, a dále bez

---

[6]) Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

zbytečného odkladu po každé změně skutečností, které mají významný dopad na obsah nebo realizaci ozdravného plánu, zejména po změně své právní formy nebo organizační struktury, obchodních činností nebo finanční situace. Česká národní banka může, zejména s ohledem na podmínky uvedené v § 8 odst. 1, instituci uložit povinnost aktualizovat svůj ozdravný plán častěji, včetně stanovení frekvence takových aktualizací.

(3) Ozdravný plán instituce musí být založen na realistických předpokladech a nesmí předpokládat poskytnutí veřejné podpory ani spoléhat na poskytnutí úvěru nebo provedení jiných obchodů s Českou národní bankou; ozdravný plán instituce však

a) obsahuje analýzu možností instituce uskutečňovat v případech předvídaných v plánu obchody s Českou národní bankou a žádat u ní o úvěry,
b) označí aktiva, která by v případech podle písmene a) byla využitelná jako zajištění, a
c) popisuje postup instituce při návrhu na uskutečnění těchto obchodů a poskytnutí úvěrů.

(4) Ozdravný plán instituce obsahuje alespoň

a) shrnutí hlavních částí plánu a celkového potenciálu pro ozdravení,
b) shrnutí podstatných změn v instituci od posledního ozdravného plánu předloženého České národní bance,
c) plán komunikace a sdělování informací popisující, jak hodlá instituce reagovat na případné negativní reakce trhu,
d) soubor opatření v oblasti kapitálu a likvidity nutných k udržování nebo k obnovení finanční situace instituce a její schopnosti pokračovat v činnosti,
e) odhad časového rámce pro provedení podstatných aspektů plánu,
f) podrobný popis podstatných překážek účinného a včasného provedení plánu, včetně zohlednění dopadu na ostatní členy skupiny, klienty, zákazníky a protistrany,
g) určení zásadních činností instituce,
h) podrobný popis postupů pro určení hodnoty a možnosti případného převodu nebo prodeje hlavních obchodních činností, operací a aktiv instituce na jiné osoby,
i) podrobný popis začlenění ozdravného plánování do správy a řízení instituce, politik a postupů, jimiž se řídí schválení ozdravného plánu a vymezení osob, které jsou v rámci instituce odpovědné za přípravu a provádění plánu,
j) mechanismy a opatření k udržení nebo obnově kapitálu instituce,
k) mechanismy a opatření k zajištění potřebného přístupu instituce k pohotovostním zdrojům financování, včetně možných zdrojů likvidity; součástí je posouzení dostupného zajištění a možnosti převádět likviditu mezi jednotlivými členy skupiny a druhy obchodních činností, aby bylo zajištěno, že instituce bude nadále schopna vykonávat své operace a plnit dluhy v okamžiku jejich splatnosti,
l) mechanismy a opatření k omezení rizik a páky,
m) mechanismy a opatření k restrukturalizaci dluhů,
n) mechanismy a opatření k restrukturalizaci linií podnikání,
o) mechanismy a opatření nezbytné k zachování nepřetržitého přístupu k infrastruktuře finančních trhů,
p) mechanismy a opatření nezbytné k zajištění soustavného fungování operačních postupů instituce, včetně infrastruktury a informačních technologií,
q) přípravná opatření k usnadnění prodeje aktiv nebo převodu obchodních činností v časovém rámci potřebném pro obnovu finanční stability,
r) další opatření v oblasti řízení nebo strategií k obnově finančního zdraví a předpokládaný finanční dopad těchto opatření nebo strategií,
s) přípravná opatření, která instituce přijala nebo hodlá přijmout s cílem usnadnit provádění ozdravného plánu, včetně opatření nezbytných pro včasnou rekapitalizaci instituce,
t) systém ukazatelů podle odstavce 5 a
u) popis opatření, která je instituce připravena přijmout, zjistí-li ve své činnosti nedostatek nebo hrozící nedostatek podle § 37.

(5) Instituce je povinna vypracovat a v ozdravném plánu uvést systém ukazatelů vymezujících situace, kdy může být účelné přijmout jedno nebo více opatření, která jsou obsahem ozdravného plánu nebo skupinového ozdravného plánu. Tyto ukazatele mohou být kvalitativní nebo kvantitativní povahy, vzta-

hují se k finanční situaci instituce a musejí být snadno sledovatelné. Instituce sleduje a vyhodnocuje hodnoty nebo stavy ukazatelů pravidelně, s dostatečnou frekvencí tak, aby zjistila případné zhoršení své finanční situace a byla schopna včas přijmout odpovídající ozdravné opatření.

(6) Ozdravným plánem není dotčeno právo instituce

a) přijmout opatření podle svého ozdravného plánu i v případě, že příslušný ukazatel nedosáhl stanovené prahové hodnoty nebo stavu, nebo

b) upustit od přijetí opatření podle svého ozdravného plánu i v případě, že příslušný ukazatel dosáhl stanovené prahové hodnoty nebo stavu.

(7) O dosažení prahové hodnoty nebo stavu ukazatele a o rozhodnutí přijmout nebo nepřijmout opatření uvedené v ozdravném plánu podle odstavce 6 je instituce povinna bez zbytečného odkladu písemně informovat Českou národní banku.

§ 10

Další požadavky na ozdravný plán

(1) Je-li to účelné pro sestavení účinného ozdravného plánu instituce, může Česká národní banka stanovit instituci konkrétní požadavky na ozdravný plán a další požadavky na jeho obsah nebo formu.

(2) Před předložením ozdravného plánu instituce k posouzení České národní bance schválí ozdravný plán vedoucí orgán instituce.

(3) Je-li to účelné pro zajištění účinnosti ozdravných plánů, Česká národní banka může vyhláškou stanovit podrobnosti k požadavkům uvedeným v § 9 odst. 4 nebo další náležitosti ozdravného plánu, lhůty pro jeho zpracování, požadavky na jeho uchovávání a způsob a formát jeho předávání České národní bance.

§ 11

Posouzení ozdravného plánu

(1) Instituce předloží České národní bance ozdravný plán k posouzení vždy nejpozději do 7 dnů po jeho sestavení nebo aktualizaci, a dále na výzvu České národní banky k předložení ozdravného plánu ve lhůtě uvedené ve výzvě. Současně s předložením tohoto ozdravného plánu předloží instituce České národní bance doklady prokazující, že ozdravný plán splňuje požadavky uvedené v odstavci 2.

(2) Česká národní banka ozdravný plán instituce do 6 měsíců ode dne jeho předložení přezkoumá a posoudí, zda splňuje požadavky stanovené v § 9 a zda systém ukazatelů podle § 9 odst. 5 umožňuje včasné zjištění rizik, a dále zda

a) realizace navrhovaných opatření by s přiměřenou pravděpodobností vedla k zachování nebo obnovení finanční situace instituce nebo skupiny, jejíž je součástí, a její schopnosti pokračovat v činnosti, s přihlédnutím k přípravným opatřením, která instituce přijala nebo hodlá přijmout, a

b) plán a konkrétní opatření v něm obsažená by s přiměřenou pravděpodobností bylo možné rychle a účinně provést v situaci finančního napětí a při minimalizaci významných nepříznivých dopadů na finanční systém České republiky nebo Evropské unie, včetně případů, kdy by ozdravná opatření ve stejném období prováděly i jiné instituce.

(3) Při posouzení ozdravného plánu podle odstavce 2 Česká národní banka zohlední také

a) přiměřenost struktury kapitálu a financování instituce, složitost její organizační struktury a její rizikový profil, a

b) případný negativní vliv některých opatření obsažených v ozdravném plánu na možnost řešení krize instituce.

(4) Zjistí-li Česká národní banka, že ozdravný plán instituce má významné nedostatky nebo že existují významné překážky jeho provedení, informuje o svém zjištění instituci nebo její ovládající osobu, a uloží instituci povinnost předložit ve lhůtě 2 měsíců přepracovaný plán obsahující řešení těchto nedostatků nebo překážek. Tuto lhůtu může Česká národní banka na žádost instituce nejdéle o 1 měsíc prodloužit, není-li možné přepracovaný plán předložit v původně stanovené lhůtě. Nejsou-li dané nedostatky nebo překážky v přepracovaném plánu uspokojivě vyřešeny, může Česká národní banka uložit instituci povinnost provést konkrétní změny v ozdravném plánu.

(5) Jestliže instituce přepracovaný ozdravný

plán nepředloží ve stanovené lhůtě nebo pokud Česká národní banka zjistí, že přepracovaný ozdravný plán neodstraňuje dostatečně nedostatky a překážky zjištěné při posouzení původního plánu, a tyto nedostatky a překážky nelze dostatečně napravit nebo odstranit uložením konkrétních změn plánu podle odstavce 4, Česká národní banka vyzve instituci, aby jí ve stanovené lhůtě sdělila, jaké změny je schopna v rámci své obchodní činnosti provést za účelem odstranění nedostatků ozdravného plánu nebo překážek bránících jeho provedení.

(6) Jestliže instituce České národní bance nesdělila ve stanovené lhůtě potřebné změny podle odstavce 5 nebo Česká národní banka vyhodnotí, že změny uváděné institucí by nedostatky nebo překážky odpovídajícím způsobem nevyřešily, může instituci uložit opatření k nápravě přiměřené závažnosti zjištěných nedostatků a překážek, včetně opatření podle jiného právního předpisu[6]), s přihlédnutím k dopadu opatření na obchodní činnost instituce, zejména

a) snížit rizika spojená s jejími činnostmi, produkty nebo systémy, včetně rizika likvidity,
b) vytvořit předpoklady pro včasnou rekapitalizaci,
c) provést změny ve strategii a struktuře instituce,
d) provést změny strategie financování za účelem zvýšení odolnosti hlavních druhů obchodních činností a zásadních funkcí, nebo
e) provést změny ve struktuře řízení instituce.

(7) Česká národní banka projedná v potřebném rozsahu posouzení částí ozdravného plánu instituce s příslušným orgánem dohledu členského státu, na jehož území instituce vykonává činnost prostřednictvím významné pobočky (dále jen „orgán dohledu nad významnou pobočkou“).

§ 12

Skupinový ozdravný plán

(1) Skupinový ozdravný plán obsahuje opatření, jejichž provedení může být potřebné na úrovni ovládající osoby a každé ovládané osoby; § 9, § 10 odst. 1 a 3 a § 11 se použijí obdobně, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Obsahem skupinového ozdravného plánu je plán stabilizace dotčené skupiny jako celku nebo kterékoliv instituce, která je členem této skupiny, jestliže se potýká s obtížemi, tak, aby byly vyřešeny nebo odstraněny příčiny obtíží a obnovena finanční stabilita dotčené skupiny nebo instituce, při zohlednění finanční situace ostatních členů skupiny.

(3) Skupinový ozdravný plán obsahuje opatření pro zajištění souladu mezi ozdravnými opatřeními na úrovni ovládající osoby a ozdravnými opatřeními na úrovni jí ovládaných osob a, je-li to relevantní, rovněž na úrovni významných poboček ovládající osoby nebo ovládaných osob.

(4) Skupinový ozdravný plán a ozdravný plán na individuálním nebo subkonsolidovaném základě podle § 14 obsahuje rovněž případná opatření pro přijetí nebo poskytnutí finanční podpory mezi členy skupiny v souladu se smlouvou o skupinové podpoře, která byla uzavřena v souladu s § 27 až 36.

(5) V souvislosti s každým scénářem vzniku a vývoje nepříznivých makroekonomických jevů a závažných finančních obtíží dotčené skupiny nebo jejích členů skupinový ozdravný plán určí, zda existují překážky provedení ozdravných opatření v rámci skupiny nebo na úrovni jejích jednotlivých členů a zda existují podstatné praktické nebo právní překážky urychleného převodu kapitálu nebo splacení dluhů nebo pohledávek v rámci skupiny.

§ 13

Postup České národní banky jako orgánu dohledu na konsolidovaném základě při tvorbě skupinového ozdravného plánu

(1) Je-li Česká národní banka orgánem dohledu na konsolidovaném základě nad skupinou, příslušná evropská ovládající osoba vypracuje a předloží České národní bance jako orgánu dohledu na konsolidovaném základě skupinový ozdravný plán pro příslušnou skupinu jako celek. Evropská ovládající osoba je povinna aktualizovat skupinový ozdravný plán; na požadavky a podmínky aktualizace skupinového ozdravného plánu se § 9 odst. 2 použije obdobně.

(2) Vedoucí orgán osoby povinné sestavit skupinový ozdravný plán schválí skupinový ozdravný plán předtím, než jej předloží České národní bance jako orgánu dohledu na konsolidovaném základě; to platí i v případě, kdy je osobou povinnou sestavit skupinový ozdravný plán zahraniční osoba.

(3) Jsou-li splněny požadavky na důvěrnost

předávaných informací podle § 244, Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě předá skupinový ozdravný plán vypracovaný evropskou ovládající osobou

a) orgánům dohledu členských států, na jehož území mají sídlo ovládané osoby, jež jsou členy skupiny (dále jen „orgán dohledu nad ovládanou osobou“),

b) orgánům dohledu nad významnou pobočkou v rozsahu, ve kterém se skupinový ozdravný plán týká dotčené významné pobočky, a

c) orgánům příslušným k řešení krize v členských státech, na jejichž území mají sídlo ovládané osoby, jež jsou členy skupiny (dále jen „orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby“).

§ 14

Postup České národní banky jako orgánu dohledu nad ovládanou osobou při tvorbě skupinového ozdravného plánu

Jsou-li splněny podmínky stanovené v § 15, může Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou uložit povinnost vypracovat a předložit ozdravný plán na individuálním nebo subkonsolidovaném základě členu evropské finanční skupiny se sídlem v České republice.

§ 15

Postup České národní banky jako orgánu dohledu na konsolidovaném základě při posouzení skupinového ozdravného plánu

(1) Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě posuzuje soulad skupinového ozdravného plánu s požadavky tohoto zákona společně s orgány dohledu nad ovládanými osobami a po projednání s dalšími členy příslušného kolegia orgánů dohledu a bere přitom v úvahu možné dopady ozdravných opatření na finanční stabilitu členských států, ve kterých dotčená skupina působí; při tomto posuzování usiluje o dosažení dohody ohledně

a) schválení skupinového ozdravného plánu této skupiny,

b) uložení povinnosti přepracovat skupinový ozdravný plán podle § 11 odst. 4 evropské ovládající osobě této skupiny,

c) uložení povinnosti vypracovat individuální ozdravný plán pro instituci, která je členem této skupiny, nebo

d) uložení 1 nebo více opatření podle § 11 odst. 6 vůči členovi této skupiny.

(2) Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě vydá rozhodnutí podle odstavce 1 určené evropské ovládající osobě, nebo uloží opatření podle odstavce 1 písm. c) nebo d) členům dotčené skupiny, nad kterými vykonává dohled, v souladu s dohodou podle odstavce 1.

(3) Není-li dosaženo dohody podle odstavce 1 ve lhůtě do 4 měsíců ode dne, kdy Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě předložila ostatním orgánům dohledu nad ovládanými osobami skupinový ozdravný plán v některé ze záležitostí podle odstavce 1, je Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě, i bez dohody s ostatními orgány dohledu nad ovládanými osobami, oprávněna vydat rozhodnutí podle odstavce 2; přitom přihlédne ke stanoviskům těchto orgánů, která vyjádřily v průběhu lhůty uvedené v první větě, a zašle těmto orgánům na vědomí stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí. Tím není dotčeno oprávnění České národní banky jako orgánu dohledu na konsolidovaném základě dohodnout se podle odstavce 1 ve vztahu k ovládaným osobám se sídlem v členských státech, jejichž příslušné orgány dohledu s takovou dohodou souhlasily.

(4) Je-li pravděpodobné, že k dohodě podle odstavce 1 nedojde ve lhůtě podle odstavce 3, může Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě v posledních 7 dnech před jejím uplynutím požádat Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]), týká-li se spor opatření podle odstavce 1 písm. a) nebo uložení

[7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES.

opatření podle § 10 odst. 6 písm. a), b) nebo d) vůči členovi skupiny.

(5) Pokud Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě nebo orgán dohledu nad ovládanou osobou požádá Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle odstavce 4, Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě nevydá rozhodnutí podle odstavce 3 do doby vydání rozhodnutí Evropským orgánem pro bankovnictví, nejdéle však do uplynutí 1 měsíce ode dne zahájení postupu pro urovnání sporu.

§ 16

Postup České národní banky jako orgánu dohledu nad ovládanou osobou při posuzování skupinového ozdravného plánu

(1) Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou posuzuje soulad skupinového ozdravného plánu s požadavky tohoto zákona společně s orgánem dohledu na konsolidovaném základě a orgány dohledu nad ovládanými osobami a po projednání s dalšími členy příslušného kolegia orgánů dohledu a bere přitom v úvahu možné dopady ozdravných opatření na finanční stabilitu členských států Evropské unie, ve kterých dotčená skupina působí; při tomto posuzování usiluje o dosažení dohody ohledně

a) schválení skupinového ozdravného plánu této skupiny,
b) uložení povinnosti přepracovat ozdravný plán podle § 11 odst. 4 evropské ovládající osobě této skupiny,
c) uložení povinnosti vypracovat individuální ozdravný plán pro instituci, která je členem této skupiny, nebo
d) uložení 1 nebo více opatření podle § 11 odst. 6 vůči členovi této skupiny.

(2) Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou vydá rozhodnutí podle odstavce 1 písm. c) a d) určené ovládané osobě, nad kterou vykonává dohled, v souladu s dohodou podle odstavce 1.

(3) Není-li dohody podle odstavce 1 dosaženo ve lhůtě do 4 měsíců ode dne, kdy orgán dohledu na konsolidovaném základě nad dotčenou skupinou předložil České národní bance skupinový ozdravný plán, je Česká národní banka oprávněna vydat samostatné rozhodnutí podle odstavce 2. Tím není dotčeno oprávnění České národní banky jako orgánu dohledu nad ovládanou osobou dohodnout se podle odstavce 1 ve vztahu k osobám se sídlem v členských státech, jejichž orgány dohledu s takovou dohodou souhlasily.

(4) Je-li pravděpodobné, že k dohodě podle odstavce 1 nedojde ve lhůtě podle odstavce 3, Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou je oprávněna v posledních 7 dnech před jejím uplynutím požádat Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]), týká-li se spor opatření podle odstavce 1 písm. a) nebo uložení opatření podle § 11 odst. 6 písm. a), b) nebo d) vůči členovi skupiny.

(5) Pokud Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou nebo jiný orgán dohledu nad členem dotčené skupiny požádá o urovnání sporu podle odstavce 4, Česká národní banka nevydá rozhodnutí podle odstavce 3 do vydání rozhodnutí Evropským orgánem pro bankovnictví, nejdéle však do uplynutí 1 měsíce ode dne zahájení postupu pro urovnání sporu.

HLAVA II

PLÁNY ŘEŠENÍ KRIZE

Díl 1

Plán řešení krize

§ 17

(1) Česká národní banka, je-li to účelné po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize jiných členských států, na jejichž území vykonává činnost člen skupiny prostřednictvím významné pobočky (dále jen „orgán příslušný k řešení krize významné pobočky“), vypracuje plán řešení krize instituce se sídlem v České republice, která není členem skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě, a současně posoudí její způsobilost k řešení krize podle § 22, 23 a podle kritérií obsažených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Česká národní banka poskytne instituci shrnutí hlavních prvků jejího plánu řešení krize.

(3) Při vypracování plánu řešení krize Česká národní banka zohlední možný dopad selhání instituce a následného řešení selhání podle insolvenčního zákona na finanční systém, ostatní instituce včetně podmínek jejich financování a hospodářství jako celek; přitom přihlédne k povaze podnikání instituce, její vlastnické struktuře, právní formě instituce, jejímu rizikovému profilu, velikosti, právnímu postavení, provázanosti s jinými účastníky finančního systému, jejímu členství v institucionálním systému ochrany nebo jiném obdobném systému podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[1]) a k investičním službám, které instituce poskytuje.

(4) Plán řešení krize obsahuje popis možných situací, ve kterých může dojít k selhání, včetně případu selhání, ke kterému došlo v době narušené finanční stability nebo po předchozích událostech se systémovým dopadem a stanoví možnosti uplatnění opatření k řešení krize. Plán řešení krize nesmí předpokládat poskytnutí nouzové likviditní pomoci Českou národní bankou ani použití veřejných prostředků vyjma použití prostředků Fondu pro řešení krize a Fondu pojištění vkladů.

(5) Plán řešení krize zahrnuje alespoň

a) shrnutí hlavních prvků plánu,
b) shrnutí podstatných změn v instituci od posledního poskytnutí informací podle odstavce 6,
c) popis možností právního a ekonomického oddělení zásadních činností a hlavních obchodních činností, aby mohlo být zajištěno jejich poskytování v případě selhání instituce,
d) odhad časového rámce provedení každého podstatného prvku plánu,
e) popis posouzení způsobilosti k řešení krize instituce,
f) popis opatření k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize,
g) popis způsobů ocenění a posouzení možnosti převodu nebo prodeje zásadních činností, hlavních obchodních činností a aktiv instituce,
h) stanovení rozsahu informačních povinností instituce ve vztahu k České národní bance,
i) popis možných způsobů financování řešení krize,
j) popis možných selhání instituce a jejich řešení v rámci řešení krize,
k) popis zásadních vazeb a propojení instituce,
l) popis možných postupů pro zachování přístupu do platebních a vypořádacích systémů a k další infrastruktuře a posouzení převoditelnosti klientských a zákaznických pozic,
m) popis dopadů plánu na zaměstnance včetně posouzení souvisejících nákladů, popřípadě proces konzultace zaměstnanců a jejich zástupců při řešení krize,
n) plán komunikace s médii a s veřejností,
o) informaci o minimálních požadavcích podle § 129 a případných smluvních nástrojích podle § 137 a lhůtu pro jejich dosažení,
p) popis procesů a systémů nutných pro zachování soustavného fungování provozního systému instituce,
q) případné vyjádření instituce k plánu řešení krize a
r) analýzu situace, za které by instituce mohla provádět obchody s Českou národní bankou, a určení aktiv, která by mohla sloužit jako zajištění.

(6) Nemá-li Česká národní banka k dispozici informace nezbytné k vypracování plánu řešení krize obsažené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, je instituce povinna poskytnout jí na vyžádání veškeré potřebné informace, včetně případných analýz nebo simulací podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu. Instituce je povinna poskytnout České národní bance také veškerou další součinnost potřebnou pro vypracování plánu řešení krize.

§ 18

(1) Plán řešení krize musí být aktualizován jednou ročně nebo v případě změny právní nebo organizační struktury instituce, jejích obchodních činností a finanční situace, v jejímž důsledku by mohlo dojít ke snížení efektivity plánu řešení krize nebo která jinak vyžaduje aktualizaci plánu řešení krize. O takové změně je instituce povinna bez zbytečného odkladu informovat Českou národní banku.

(2) Česká národní banka současně se sestavením plánu řešení krize podle § 17 nebo jeho aktualizací posoudí způsobilost k řešení krize instituce.

(3) Na základě posouzení instituce podle § 17 odst. 3 stanoví Česká národní banka rozsah a náležitosti plánu řešení krize, rozsah informací poskytova-

ných institucí, periodicitu jeho aktualizace a rozsah posouzení způsobilosti k řešení krize.

(4) Dojde-li Česká národní banka k závěru, že bude v souladu s posouzením podle odstavce 3 postačovat zjednodušený plán řešení krize instituce, informuje o tom Evropský orgán pro bankovnictví. Zjednodušený plán řešení krize může předpokládat, že selhání instituce bude řešeno likvidací nebo podle insolvenčního zákona, bez použití pravomocí k řešení krize podle tohoto zákona. Zjednodušený plán řešení krize může být aktualizován méně často, než je stanoveno v odstavci 1. Vypracování zjednodušeného plánu řešení krize není překážkou pro uplatnění opatření k předcházení krizím nebo opatření k řešení krize.

(5) Zjednodušený plán řešení krize podle odstavce 4 nelze vypracovat pro instituci,

a) jejíž celková bilanční suma převyšuje částku odpovídající 30 000 000 000 EUR, nebo

b) jejíž podíl celkové bilanční sumy vzhledem k hrubému domácímu produktu přesahuje 20 % a zároveň její celková bilanční suma převyšuje částku odpovídající 5 000 000 000 EUR.

Díl 2

Skupinový plán řešení krize

§ 19

Náležitosti skupinového plánu řešení krize

(1) Plán řešení krize evropské finanční skupiny (dále jen „skupinový plán řešení krize“) vypracovává orgán příslušný k řešení krize skupiny ve spolupráci s orgány příslušnými k řešení krize ovládaných osob a je-li to účelné, s orgány příslušnými k řešení krize významných poboček, v rámci kolegia pro řešení krize a po konzultaci s orgánem dohledu na konsolidovaném základě, orgány dohledu nad ovládanými osobami včetně orgánů dohledu nad významnými pobočkami.

(2) Skupinový plán řešení krize zahrnuje plán řešení krize evropské finanční skupiny, a to plán řešení krize na úrovni evropské ovládající osoby nebo na úrovni jednotlivých členů skupiny, a to včetně ovládaných osob se sídlem na území jiného než členského státu; § 17 odst. 4 až 6 a § 18 odst. 4 a 5 se na skupinový plán řešení krize použijí obdobně, nestanoví-li tento zákon dále jinak; skupinový plán řešení krize popisuje

a) opatření k řešení krize, která by mohla být uplatněna vůči členům evropské finanční skupiny jednotlivě nebo skrze koordinované uplatnění opatření k řešení krize vůči ovládaným osobám,

b) možnosti koordinovaného řešení krize, včetně opatření usnadňujících převod evropské finanční skupiny, jejích členů nebo oddělených obchodních činností některých jejích členů na jinou osobu a zároveň označí případné překážky koordinovaného řešení krize,

c) způsob spolupráce a koordinace s orgány jiného než členského státu v případě, že je součástí skupiny ovládaná osoba nebo pobočka instituce se sídlem na území jiného než členského státu,

d) opatření, která jsou nezbytná pro uplatnění opatření k řešení krize vůči členům skupiny; tato opatření mohou zahrnovat také právní a ekonomické oddělení některých funkcí nebo obchodních činností,

e) jakákoliv další opatření, která může být nutné přijmout v souvislosti se skupinovým řešením krize, a to i nad rámec opatření upravených tímto zákonem,

f) způsob financování skupinového řešení krize a případné zásady pro sdílení nákladů mezi jednotlivými mechanismy financování řešení krize členských států, a to s ohledem na jejich finanční stabilitu a principy způsobu stanovení výše účasti zúčastněného mechanismu financování řešení krize na celkové výši prostředků potřebných k financování skupinového řešení krize.

(3) Součástí skupinového plánu řešení krize je podrobný popis plánu řešení krize skupiny a posouzení způsobilosti evropské finanční skupiny k řešení krize. Skupinový plán řešení krize nesmí mít nepřiměřený dopad na žádný členský stát. Skupinový plán řešení krize dále nesmí předpokládat použití veřejných prostředků ani poskytnutí nouzové likviditní pomoci ústřední bankou vyjma použití prostředků mechanismů financování řešení krize a systémů pojištění vkladů.

§ 20

Postup České národní banky jako orgánu příslušného k řešení krize skupiny při tvorbě skupinového plánu řešení krize

(1) Evropská ovládající osoba poskytne České národní bance jako orgánu příslušnému k řešení krize skupiny informace o všech členech evropské finanční skupiny obdobně podle § 17 odst. 5; jsou-li splněny podmínky podle § 244, Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny předá tyto informace

a) Evropskému orgánu pro bankovnictví v rozsahu nezbytném k zajištění jeho úkolů ve vztahu ke skupinovému plánu řešení krize,

b) orgánům příslušným k řešení krize ovládaných osob, orgánům příslušným k řešení krize významných poboček, orgánům příslušným k řešení krize osob podle § 3 písm. c), orgánům dohledu nad ovládanými osobami a orgánům dohledu nad významnými pobočkami alespoň v rozsahu, ve kterém se týkají příslušné ovládané osoby, významné pobočky nebo osoby podle § 3 písm. c).

(2) Jsou-li splněny podmínky podle § 244, Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny při přípravě skupinového plánu řešení krize, může konzultovat s orgány příslušnými k řešení krize v jiných než členských státech, na jejichž území mají sídlo ovládané osoby nebo finanční holdingové osoby nebo na jejichž území vykonávají činnost členové evropské finanční skupiny prostřednictvím významné pobočky (dále jen „orgán příslušný k řešení krize jiného než členského státu“).

(3) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny vyvíjí úsilí k tomu, aby bylo dosaženo dohody s orgány příslušnými k řešení krize ovládaných osob ohledně skupinového plánu řešení krize ve lhůtě 4 měsíců ode dne, kdy příslušným orgánům v rámci kolegia pro řešení krize předložila informace podle odstavce 1 písm. b); není-li v této lhůtě dohody dosaženo,

a) je Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny oprávněna vypracovat řádně odůvodněný skupinový plán řešení krize ve vztahu k osobám se sídlem v členských státech, jejichž orgány příslušné k řešení krize s dohodou souhlasily; přitom vezme v úvahu stanoviska orgánů příslušných k řešení krize, která vyjádřily v průběhu této lhůty, nebo

b) může Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny v posledních 7 dnech před uplynutím této lhůty požádat Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]), nejedná-li se o spor ohledně otázky podle odstavce 5.

(4) Pokud Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny nebo jako orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby požádá Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu, Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny nevypracuje skupinový plán řešení krize podle odstavce 3 písm. a) do doby vydání rozhodnutí Evropského orgánu pro bankovnictví, nejdéle však do uplynutí 1 měsíce ode dne zahájení postupu pro urovnání sporu.

(5) Pokud při jednání o skupinovém plánu řešení krize některý z orgánů příslušných k řešení krize ovládané osoby sdělí České národní bance jako orgánu příslušnému pro řešení krize skupiny, že skupinový plán řešení krize může mít dopad na veřejné rozpočty členského státu, Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny přezkoumá skupinový plán řešení krize, a to včetně minimálních požadavků podle § 129. Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny rovněž přezkoumá skupinový plán řešení krize včetně minimálních požadavků podle § 129, dospěje-li sama k závěru, že skupinový plán řešení krize může mít přímý dopad na veřejné rozpočty České republiky.

(6) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny je povinna poskytnout skupinový plán řešení krize a jeho aktualizace příslušným orgánům dohledu nad ovládanými osobami, orgánům dohledu nad významnými pobočkami a o jeho vypracování a aktualizaci bez zbytečného odkladu informovat evropskou ovládající osobu.

(7) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny současně se sestavením aktualizací plánu řešení krize skupiny posoudí způsobilost evropské finanční skupiny k řešení krize.

§ 21

Postup České národní banky jako orgánu příslušného k řešení krize ovládané osoby při tvorbě skupinového plánu řešení krize

(1) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby usiluje o dosažení dohody ohledně skupinového plánu řešení krize pro evropskou finanční skupinu. Nebylo-li dosaženo dohody mezi Českou národní bankou jako orgánem příslušným k řešení krize ovládané osoby a orgánem příslušným k řešení krize skupiny, a to ve lhůtě 4 měsíců ode dne, kdy orgán příslušný k řešení krize skupiny poskytl České národní bance jako orgánu příslušnému k řešení krize ovládané osoby informace, které jsou podkladem pro vypracování skupinového plánu řešení krize, je Česká národní banka oprávněna vypracovat plán řešení krize pro členy skupiny, kteří mají sídlo na území České republiky. Česká národní banka oznámí členům kolegia pro řešení krize rozhodnutí o vypracování plánu řešení krize a uvede důvody nesouhlasu se skupinovým plánem řešení krize navrženým orgánem příslušným k řešení krize skupiny; odůvodnění musí vzít v úvahu stanoviska a výhrady ostatních orgánů dohledu a orgánů příslušných k řešení krize. Tím není dotčeno oprávnění České národní banky jako orgánu příslušného k řešení krize ovládané osoby dohodnout se ohledně skupinového plánu řešení krize pouze ve vztahu k osobám se sídlem v členských státech, jejichž orgány příslušné k řešení krize s takovou dohodou souhlasily.

(2) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby je oprávněna v posledních 7 dnech před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 1 požádat Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]), netýká-li se spor otázky podle odstavce 3. Pokud Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby nebo jiný orgán příslušný k řešení krize členů dotčené skupiny požádá o toto urovnání sporu, Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby nevypracuje plán řešení krize do vydání rozhodnutí Evropským orgánem pro bankovnictví, nejdéle však do uplynutí 1 měsíce ode dne zahájení postupu pro urovnání sporu.

(3) Pokud při jednání o skupinovém plánu řešení krize Česká národní banka dospěje k závěru, že skupinový plán řešení krize může mít dopad na veřejné rozpočty České republiky, sdělí to orgánu příslušnému k řešení krize skupiny za účelem přezkumu skupinového plánu řešení krize, zahrnujícího rovněž přezkum minimálních požadavků podle § 120.

(4) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby současně se sestavením a aktualizací plánu řešení krize skupiny posoudí způsobilost dotčené ovládané osoby k řešení krize.

HLAVA III

ZPŮSOBILOST K ŘEŠENÍ KRIZE

Díl 1

Vymezení způsobilosti k řešení krize

§ 22

(1) Způsobilostí instituce k řešení krize se rozumí stav instituce, v němž lze řešit její selhání likvidací, postupy podle insolvenčního zákona nebo podle tohoto zákona bez značných nepříznivých dopadů na finanční systém České republiky, popřípadě jiného členského státu nebo Evropské unie jako celku, včetně případů, kdy selhání instituce nastane v situaci již narušené finanční stability a předchozích událostí se systémovým dopadem, a za současného zachování zásadních činností, které instituce vykonává. Posuzování způsobilosti instituce k řešení krize nesmí předpokládat nouzovou likviditní pomoc České národní banky ani použití veřejných prostředků vyjma použití prostředků Fondu pro řešení krize a Fondu pojištění vkladů.

(2) Způsobilostí skupiny k řešení krize se rozumí stav členů skupiny, v němž lze řešit jejich selhání likvidací, postupy podle insolvenčního zákona nebo postupy podle tohoto zákona nebo srovnatelného zahraničního právního předpisu bez značných nepříznivých dopadů na finanční systém členských států, ve kterých členové skupiny sídlí, popřípadě jiného členského státu nebo Evropské unie jako celku, včetně případů, kdy selhání členů skupiny nastane v situaci již narušené finanční stability a předchozích událostí se systémovým dopadem, a za současného zachování zásadních činností, které členové skupiny vykonávají, jejich včasným oddělením nebo jiným způsobem. Posuzování způsobilosti skupiny k řešení krize nesmí předpokládat nouzovou likviditní pomoc České národní banky nebo jiné ústřední

banky ani použití veřejných prostředků vyjma použití prostředků Fondu pro řešení krize nebo obdobných mechanismů financování řešení krize a Fondu pojištění vkladů nebo obdobných systémů pojištění vkladů jiného členského státu.

Díl 2

Odstranění překážek způsobilosti instituce k řešení krize

§ 23

(1) Pokud Česká národní banka zjistí podstatné překážky způsobilosti instituce, jež není členem skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě, k řešení krize, zahájí řízení o opatřeních k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize a informuje o tom Evropský orgán pro bankovnictví. Zahájení řízení oznámí písemně orgánu dohledu nad významnou pobočkou a orgánu příslušnému k řešení krize významné pobočky. Po dobu přetrvávajících překážek způsobilosti k řešení krize se pozastavuje povinnost k vypracování plánu řešení krize podle § 17 odst. 1 a běh lhůty podle § 20 odst. 3 nebo § 21 odst. 1. Instituce je povinna ve lhůtě 4 měsíců ode dne doručení oznámení navrhnout opatření k odstranění těchto překážek. Česká národní banka posoudí, zda navržená opatření povedou k odstranění překážek.

(2) Shledá-li Česká národní banka navržená opatření dostatečnými, uloží instituci se sídlem v České republice je uplatnit. Proti tomuto rozhodnutí nelze podat rozklad.

(3) Shledá-li Česká národní banka navržená opatření nedostatečnými, uloží instituci uplatnit jiná opatření nebo institucí navržená opatření spolu s dalšími opatřeními a uloží ve lhůtě 1 měsíce navrhnout plán realizace těchto opatření. Zároveň o tom informuje Evropský orgán pro bankovnictví. V rozhodnutí Česká národní banka uvede důvody, pro které by navržená opatření nevedla k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize, a odůvodní uložení povinnosti uplatnit jiná nebo další opatření; vezme při tom v úvahu, jakým způsobem překážky způsobilosti k řešení krize ohrožují finanční stabilitu, a zváží dopad uložených opatření na činnost instituce, její stabilitu a přínos pro hospodářství.

(4) V rozhodnutí může Česká národní banka uložit instituci

a) přezkoumat smlouvy o skupinové podpoře podle § 27 nebo uzavřít smlouvy o poskytování služeb k zajištění zásadních činností, a to v rámci evropské finanční skupiny nebo se třetí stranou,

b) omezit individuální a celkovou úvěrovou angažovanost instituce,

c) povinnost poskytovat informace častěji, nebo poskytovat informace potřebné pro účely řešení krize,

d) prodat nebo pozbýt určitý majetek,

e) omezit nebo ukončit určitou činnost,

f) omezit nebo ukončit rozvoj nových nebo stávajících obchodních činností a poskytování určitých produktů nebo služeb,

g) nebo kterémukoliv členu skupiny, kterého instituce přímo nebo nepřímo ovládá, provést změny v právní struktuře nebo v provozní oblasti tak, aby byly právně a provozně oddělené nebo oddělitelné zásadní činnosti od jiných funkcí pro účely případného řešení krize nebo bylo jinak dosažitelné zachování zásadních činností,

h) nebo ovládající osobě založit finanční holdingovou osobu,

i) nebo osobě podle § 3 písm. b) nebo c), aby vydaly odepisovatelné závazky ke splnění minimálních požadavků podle § 129,

j) nebo osobě podle § 3 písm. b) nebo c), aby podnikly další kroky ke splnění minimálních požadavků podle § 130 spočívající zejména v tom, aby vyvíjely úsilí k tomu, aby byla dosažena dohoda o změně obsahu závazku, jehož jsou stranou, za účelem zajištění proveditelnosti jeho odpisu nebo konverze,

k) nebo smíšené holdingové osobě, v případě, že je instituce ovládána smíšenou holdingovou osobou, aby smíšená holdingová osoba zřídila samostatnou finanční holdingovou osobu, pokud je to nutné pro uplatnění opatření k řešení krize vůči instituci a aby bylo zabráněno nepříznivým vlivům uplatnění opatření k řešení krize na tu část společnosti, která nevykonává činnosti finanční povahy.

(5) Česká národní banka posoudí dopad opatření podle odstavce 4 na dotčenou instituci, vnitřní trh finančních služeb a finanční stabilitu ostatních členských států a Evropské unie jako celku.

Díl 3

Postup České národní banky jako orgánu příslušného k řešení krize skupiny při odstranění překážek způsobilosti evropské finanční skupiny k řešení krize

§ 24

(1) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny provede spolu s orgány příslušnými k řešení krize ovládaných osob a po konzultaci s dotčenými členy kolegia orgánů dohledu a orgány příslušnými k řešení krize významných poboček, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, posouzení způsobilosti evropské finanční skupiny k řešení krize podle § 22 a přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Dospěje-li Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny k závěru, že evropská finanční skupina není způsobilá k řešení krize, informuje o tom bez zbytečného odkladu Evropský orgán pro bankovnictví.

(3) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny vypracuje ve spolupráci s Evropským orgánem pro bankovnictví podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]) analýzu podstatných překážek způsobilosti k řešení krize evropské finanční skupiny spolu s návrhy opatření k jejich odstranění, a informuje o tom evropskou ovládající osobu, orgány příslušné k řešení krize ovládaných osob a orgány příslušné k řešení krize významných poboček.

(4) Evropská ovládající osoba může ve lhůtě 4 měsíců ode dne doručení analýzy podle odstavce 3 sdělit České národní bance jako orgánu příslušnému pro řešení krize skupiny návrh alternativních opatření k odstranění překážek.

(5) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny informuje o návrhu opatření podle odstavce 4 Evropský orgán pro bankovnictví, orgány příslušné k řešení krize ovládaných osob a orgány příslušné k řešení krize významných poboček a vyvíjí úsilí, aby bylo dosaženo dohody o odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize s orgány příslušnými k řešení krize ovládaných osob ve lhůtě 4 měsíců ode dne sdělení návrhu podle odstavce 4, nebo pokud ke sdělení návrhu podle odstavce 4 nedojde, ve lhůtě 4 měsíců ode dne předložení analýzy podle odstavce 3, a to s ohledem na možný dopad navržených opatření na členy evropské finanční skupiny. Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny v rámci kolegia pro řešení krize vyvíjí úsilí, aby bylo dosaženo dohody o opatřeních navržených v rámci posouzení způsobilosti k řešení krize evropské finanční skupiny ve vztahu ke všem jejím členům.

§ 25

(1) Je-li dohody podle § 24 odst. 5 dosaženo, Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny uloží opatření k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize vůči evropské ovládající osobě a dalším členům skupiny se sídlem na území České republiky v souladu s touto dohodou.

(2) Není-li do 4 měsíců ode dne sdělení návrhu podle § 24 odst. 4, nebo pokud k takovému sdělení nedošlo, uplynutím lhůty podle § 24 odst. 5 dosaženo dohody, je Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny oprávněna samostatně uložit opatření k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize vůči evropské ovládající osobě a dalším členům skupiny se sídlem na území České republiky. Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny tento postup odůvodní a vezme v úvahu stanoviska a výhrady ostatních členů kolegia.

(3) Není-li dosaženo dohody ohledně uložení těchto opatření podle § 23 odst. 4 písm. g), h) a k), Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny je oprávněna v posledních 7 dnech před uplynutím lhůty podle odstavce 2 požádat Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]). Pokud Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny nebo orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby požádají Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu, Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny nevydá samostatné rozhodnutí podle odstavce 2 ohledně uložení těchto opatření do doby vydání rozhodnutí Evropským orgánem pro bankovnictví, nejdéle však do uplynutí 1 měsíce ode dne zahájení postupu pro urovnání sporu.

Díl 4

Postup České národní banky jako orgánu příslušného k řešení krize ovládané osoby při odstraňování překážek způsobilosti k řešení krize na úrovni skupiny

§ 26

(1) Obdrží-li Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby od orgánu příslušného pro řešení krize skupiny analýzu podstatných překážek způsobilosti k řešení krize evropské finanční skupiny spolu s návrhy opatření k jejich odstranění, bez zbytečného odkladu o ní informuje příslušné členy skupiny se sídlem na území České republiky. Přitom usiluje o dohodu s orgánem příslušným k řešení krize skupiny ohledně uložení opatření k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize evropské finanční skupiny.

(2) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby uloží opatření k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize evropské finanční skupiny vůči členům skupiny se sídlem na území České republiky v souladu s dohodou podle odstavce 1.

(3) Není-li dohody podle odstavce 1 dosaženo ve lhůtě do 4 měsíců ode dne, kdy orgán příslušný k řešení krize skupiny předložil České národní bance analýzu podstatných překážek způsobilosti k řešení krize evropské finanční skupiny spolu s návrhy opatření k jejich odstranění, Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby samostatně rozhodne o uložení opatření k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize vůči členům skupiny se sídlem na území České republiky. Rozhodnutí musí být odůvodněno a musí vzít v úvahu stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Rozhodnutí oznámí orgánu příslušnému k řešení krize skupiny.

(4) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby může v posledních 7 dnech před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 3 požádat Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]), není-li dosaženo dohody ohledně opatření podle § 23 odst. 4 písm. g), h) a k). Pokud Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby nebo jiný orgán příslušný k řešení krize člena dotčené skupiny požádá Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu, Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize ovládané osoby nevydá samostatné rozhodnutí podle odstavce 3 ohledně uložení těchto opatření do vydání rozhodnutí Evropským orgánem pro bankovnictví, nejdéle však do uplynutí 1 měsíce ode dne zahájení postupu pro urovnání sporu.

HLAVA IV

VNITROSKUPINOVÁ PODPORA

Smlouva o skupinové podpoře

§ 27

(1) Jsou-li splněny podmínky této hlavy, je povinná osoba podléhající dohledu na konsolidovaném základě oprávněna uzavřít s jednou nebo více institucemi nebo finančními institucemi, které jsou členy téže skupiny a podléhají dohledu na konsolidovaném základě vykonávaném týmž orgánem dohledu, písemnou smlouvu obsahující závazek poskytnout finanční podporu té straně smlouvy, u níž dojde ke splnění podmínek pro uložení opatření k nápravě podle § 35 nebo obdobných podmínek srovnatelného zahraničního právního předpisu členského státu (dále jen „smlouva o skupinové podpoře“). Předmětem finanční podpory může být poskytnutí úvěru, záruky nebo majetku, který bude využit jako zajištění (dále jen „skupinová podpora“).

(2) Ustanovení této hlavy se nevztahují na mechanismy financování a jiné transakce mezi členy skupiny, prováděné mimo rámec smluv uzavřených podle odstavce 1. Povinná osoba se může podílet na mechanismech financování a jiných transakcích směřujících k podpoře člena skupiny, jsou-li splněny podmínky podle jiných právních předpisů[8]), je-li to

[8]) Například zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012.

v souladu s interními pravidly dotčené skupiny a vyhodnotí-li člen skupiny zamýšlející podílet se na mechanismu financování nebo jiné transakci s ohledem na okolnosti případu, že podílení se na mechanismu financování nebo jiné transakci je potřebné a nepředstavuje riziko pro dotčenou skupinu.

(3) Právo požadovat poskytnutí skupinové podpory založené smlouvou o skupinové podpoře nelze postoupit jiné osobě, ani nepřechází na právního nástupce strany smlouvy o skupinové podpoře.

§ 28

(1) Smlouva o skupinové podpoře smí být uzavřena pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) uzavření smlouvy o skupinové podpoře musí být projevem svobodné vůle každé ze stran této smlouvy,

b) ke stanovení výše protiplnění za poskytnutí skupinové podpory nedojde dříve než v době přijetí rozhodnutí o poskytnutí skupinové podpory,

c) při přijímání rozhodnutí, zda uzavřít smlouvu o skupinové podpoře a stanovení protiplnění za poskytnutí skupinové podpory jedná každá ze stran smlouvy o skupinové podpoře ve svém nejlepším zájmu, přitom může zohlednit přímé i nepřímé výhody, které může získat v důsledku poskytnutí skupinové podpory,

d) smlouva o skupinové podpoře obsahuje závazek každé ze stran smlouvy, která může být příjemcem podpory, poskytnout straně, která má být poskytovatelem podpory, veškeré informace, které jsou pro rozhodnutí o poskytnutí podpory relevantní, a to před stanovením protiplnění za skupinovou podporu a před přijetím rozhodnutí o jejím poskytnutí,

e) podmínky pro poskytnutí skupinové podpory jsou stanoveny v souladu s požadavky uvedenými v § 32.

(2) Smlouva o skupinové podpoře obsahuje zásady stanovení protiplnění za poskytnutí skupinové podpory. V zásadách stanovení protiplnění za poskytnutí skupinové podpory nemusí být zohledněn předpokládaný dočasný dopad na tržní ceny, který má původ v událostech mimo dotčenou skupinu. Při stanovení protiplnění za skupinovou podporu lze využít informace, které nejsou veřejně dostupné, které má strana poskytující podporu k dispozici na základě toho, že je součástí téže skupiny jako strana, která skupinovou podporu přijímá. Smlouva o skupinové podpoře, která nesplňuje požadavky stanovené v odstavci 1 nebo 2, je neplatná. K této neplatnosti přihlédne soud i bez návrhu.

(3) Smlouva o skupinové podpoře nemůže nabýt účinnosti dříve, než se stane vykonatelným rozhodnutí orgánu dohledu na konsolidovaném základě o souhlasu s touto smlouvou a před jejím schválením podle § 31 odst. 1.

§ 29

Postup České národní banky jako orgánu dohledu na konsolidovaném základě při přezkumu smlouvy o skupinové podpoře

(1) Byla-li mezi dvěma nebo více členy skupiny uzavřena smlouva o skupinové podpoře, předloží evropská ovládající osoba této skupiny České národní bance jako orgánu dohledu na konsolidovaném základě žádost o schválení této smlouvy. Splnění každé z podmínek pro uzavření smlouvy o skupinové podpoře musí být v žádosti řádně popsáno a odůvodněno. Informace obsažené v žádosti musejí být řádně doloženy. Přílohou žádosti je smlouva o skupinové podpoře a potvrzení vystavená příslušnými orgány dohledu, osvědčující, že v okamžiku uzavření smlouvy nesplňovala žádná ze stran smlouvy podmínky pro uložení opatření včasného zásahu podle § 37 nebo obdobných podmínek srovnatelného zahraničního právního předpisu státu, na jehož území má příslušná strana smlouvy sídlo. Společně s žádostí předloží evropská ovládající osoba i její překlad do anglického jazyka. Žádost se předkládá v počtu vyhotovení odpovídajícím počtu orgánů dohledu nad osobami, které jsou stranami smlouvy.

(2) Obdrží-li Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě žádost podle odstavce 1, odešle bez zbytečného odkladu stejnopis této žádosti orgánům dohledu nad osobami, které jsou stranami smlouvy o skupinové podpoře. Přitom vyvíjí úsilí, aby s těmito orgány bylo dosaženo dohody ohledně souladu smlouvy o vnitroskupinové podpoře s podmínkami podle § 28 a 32 s přihlédnutím k možným dopadům takového rozhodnutí, včetně fiskálních následků poskytnutí plnění podle

smlouvy o skupinové podpoře v těch členských státech, ve kterých dotčená skupina působí.

(3) Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě rozhodne o žádosti v souladu s dohodou podle odstavce 2.

(4) Nelze-li dohody podle odstavce 2 dosáhnout ve lhůtě do 4 měsíců ode dne přijetí žádosti, Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě samostatně rozhodne o žádosti podle odstavce 1. Přitom vezme v úvahu názory a připomínky přijaté od orgánů dohledu nad osobami, které žadatel ovládá a které jsou stranami smlouvy o skupinové podpoře. Rozhodnutí doručí Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě také těmto orgánům.

(5) Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě je oprávněna v posledních 7 dnech před uplynutím lhůty podle odstavce 4 požádat Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]). Pokud Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě nebo jiný orgán dohledu nad osobou, která je stranou smlouvy o skupinové podpoře, požádá Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu, Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě nevydá rozhodnutí podle odstavce 4 do doby vydání rozhodnutí Evropským orgánem pro bankovnictví, nejdéle však do uplynutí 1 měsíce ode dne zahájení postupu pro urovnání sporu.

§ 30

Postup České národní banky jako orgánu dohledu nad ovládanou osobou při přezkumu smlouvy o skupinové podpoře

(1) Obdrží-li Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou, která je stranou smlouvy o skupinové podpoře, od příslušného orgánu dohledu na konsolidovaném základě kopii žádosti o schválení smlouvy o skupinové podpoře, vyvíjí úsilí, aby bylo dosaženo dohody ohledně schválení této žádosti ve lhůtě do 4 měsíců ode dne přijetí žádosti orgánem dohledu na konsolidovaném základě.

(2) Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou je oprávněna v posledních 7 dnech před uplynutím lhůty podle odstavce 1 požádat Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]).

(3) Rozhodnutí orgánu dohledu na konsolidovaném základě ohledně schválení žádosti podle odstavce 1 je vůči České národní bance jako orgánu dohledu nad ovládanou osobou závazné.

§ 31

Schválení smlouvy o skupinové podpoře společníky nebo osobami v obdobném postavení

(1) Po schválení smlouvy o skupinové podpoře orgánem dohledu na konsolidovaném základě předloží strany smlouvy o skupinové podpoře tuto smlouvu ke schválení valné hromadě nebo obdobnému nejvyššímu orgánu. Smlouva o skupinové podpoře nabývá účinnosti pouze mezi smluvními stranami, jejichž valná hromada nebo obdobný nejvyšší orgán ji schválily a pověřily statutární orgán k rozhodnutí o přijetí nebo poskytnutí skupinové podpory v souladu s podmínkami uvedenými ve smlouvě o skupinové podpoře a v této hlavě. Valná hromada nebo obdobný nejvyšší orgán některé ze stran jsou oprávněny kdykoliv rozhodnout o odvolání uděleného pověření pro statutární orgán; smlouva o skupinové podpoře v tom případě pozbývá vůči této straně účinnosti.

(2) Každý člen skupiny, který je stranou smlouvy o skupinové podpoře nebo který přijal nebo poskytl skupinovou podporu, je povinen každoročně informovat společníky nebo osoby v obdobném postavení o plnění smlouvy o skupinové podpoře a o přijetí jakéhokoli rozhodnutí na jejím základě.

§ 32

Podmínky poskytnutí skupinové podpory

Člen skupiny je oprávněn poskytnout skupinovou podporu v souladu s § 27 a 28 pouze pokud

a) lze důvodně předpokládat, že poskytnutí skupinové podpory významně napomůže odstranění finančních obtíží příjemce podpory,

b) cílem poskytnutí skupinové podpory je udržení nebo obnovení finanční stability dotčené skupiny jako celku nebo kteréhokoli člena této sku-

piny a poskytnutí této podpory je v zájmu toho člena skupiny, který ji poskytuje,

c) skupinová podpora bude poskytnuta v souladu s podmínkami podle § 28 a podmínkami stanovenými smlouvou o skupinové podpoře,

d) na základě informací, které má člen skupiny poskytující skupinovou podporu k dispozici v době rozhodování o jejím poskytnutí, lze důvodně předpokládat, že protiplnění za skupinovou podporu bude uhrazeno a

1. v případě, že skupinová podpora bude poskytnuta formou úvěru, bude tento úvěr příjemcem podpory ve sjednané lhůtě splacen,
2. v případě, že skupinová podpora bude poskytnuta formou vystavení záruky, obdrží poskytovatel ve sjednané lhůtě po uplatnění práv ze záruky úhradu odpovídající výši plnění poskytnutého ze záruky a sjednaných úroků,
3. v případě, že skupinová podpora bude poskytnuta formou poskytnutí jiné formy zajištění, obdrží poskytovatel ve sjednané lhůtě po realizaci zajištění úhradu odpovídající výši majetkové újmy, kterou v důsledku realizace zajištění utrpěl, a sjednaných úroků,

e) poskytnutí skupinové podpory neohrozí likviditu a solventnost člena skupiny, který má tuto podporu poskytnout,

f) poskytnutí skupinové podpory neohrozí finanční stabilitu zejména toho členského státu, kde má sídlo poskytovatel skupinové podpory,

g) v době poskytnutí skupinové podpory bude splňovat požadavky týkající se kapitálu a likvidity, stanovené mu jinými právními předpisy nebo na jejich základě[6]), a poskytnutí skupinové podpory nepovede k neplnění těchto požadavků, ledaže orgán dohledu na individuálním základě udělí souhlas s neplněním těchto požadavků,

h) v době poskytnutí skupinové podpory bude splňovat požadavky týkající se maximální přípustné výše úvěrové expozice, stanovené podle jiného právního předpisu a podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 nebo na jejich základě, a poskytnutí skupinové podpory nepovede k neplnění těchto požadavků, ledaže orgán dohledu na individuálním základě udělí souhlas s neplněním těchto požadavků, a

i) poskytnutí skupinové podpory neohrozí jeho způsobilost k řešení krize.

§ 33

Poskytnutí a přijetí skupinové podpory

(1) O poskytnutí skupinové podpory rozhoduje vedoucí orgán toho člena skupiny, který zamýšlí podporu poskytnout. Toto rozhodnutí musí být vyhotoveno písemně, podepsáno osobou nebo osobami oprávněnými poskytovatele podpory v této věci zastupovat a musí obsahovat řádné odůvodnění, včetně popisu, jak je zajištěn soulad s požadavky tohoto zákona, zejména s podmínkami uvedenými v § 28 a 32, a uvést cíl nebo cíle poskytnutí skupinové podpory.

(2) O přijetí skupinové podpory rozhoduje vedoucí orgán člena skupiny, který zamýšlí podporu přijmout. To platí i v případě, kdy příjemcem skupinové podpory má být zahraniční osoba. Rozhodnutí o přijetí skupinové podpory musí být vyhotoveno písemně a podepsáno osobou nebo osobami oprávněnými příjemce podpory v této věci zastupovat.

(3) Vyhotovení rozhodnutí o poskytnutí skupinové podpory je osoba podle odstavce 1 povinna předat

a) České národní bance,

b) orgánu dohledu na konsolidovaném základě,

c) orgánu dohledu nad příjemcem skupinové podpory a

d) Evropskému orgánu pro bankovnictví.

(4) Je-li Česká národní banka orgánem dohledu na konsolidovaném základě nad skupinou, mezi jejímiž členy má dojít k poskytnutí skupinové podpory, informuje o rozhodnutí podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu ostatní členy příslušného kolegia orgánů dohledu a členy kolegia příslušného k řešení krize.

(5) Před poskytnutím nebo přijetím skupinové podpory člen skupiny ověří, že podmínka podle odstavce 1 nebo 2 uložená protistraně byla splněna; u protistrany se sídlem v jiném členském státě ověří, zda byla splněna odpovídající podmínka stanovená právním řádem tohoto členského státu.

Řízení o souhlasu s poskytnutím skupinové podpory

§ 34

(1) Člen skupiny, který zamýšlí poskytnout skupinovou podporu, oznámí před jejím poskytnutím tento záměr

a) České národní bance,

b) orgánu dohledu na konsolidovaném základě,

c) orgánu dohledu nad příjemcem skupinové podpory a

d) Evropskému orgánu pro bankovnictví.

(2) K oznámení přiloží rozhodnutí podle § 33 a podrobný popis všech dalších relevantních aspektů zamýšlené skupinové podpory, které nejsou obsaženy v tomto rozhodnutí, a dále kopii smlouvy o skupinové podpoře a potvrzení o její závaznosti ve vztahu k subjektům, mezi kterými má dojít k poskytnutí skupinové podpory.

(3) Česká národní banka povolí poskytnutí skupinové podpory, jsou-li splněny podmínky stanovené tímto zákonem pro její poskytnutí. V opačném případě poskytnutí skupinové podpory omezí nebo zakáže. Správní řízení je zahájeno dnem, kdy bylo České národní bance doručeno oznámení, které splňuje náležitosti podle odstavce 2. Lhůta pro vydání rozhodnutí je 5 pracovních dnů ode dne, kdy bylo České národní bance doručeno oznámení, které splňuje náležitosti podle odstavce 2.

(4) Nevydá-li Česká národní banka rozhodnutí, kterým zakáže nebo omezí poskytnutí skupinové podpory ve stanovené lhůtě, platí, že vydala souhlasné rozhodnutí a skupinová podpora může být poskytnuta za podmínek uvedených v oznámení a jeho přílohách podle odstavce 1.

(5) O svém rozhodnutí povolit, zakázat nebo omezit poskytnutí skupinové podpory Česká národní banka informuje bez zbytečného odkladu

a) orgán dohledu na konsolidovaném základě,

b) orgán dohledu nad příjemcem skupinové podpory a

c) Evropský orgán pro bankovnictví.

§ 35

(1) Je-li Česká národní banka orgánem dohledu na konsolidovaném základě nad skupinou, informuje o rozhodnutí povolit, zakázat nebo omezit poskytnutí skupinové podpory, které vydala nebo které jí předal jiný orgán dohledu, bez zbytečného odkladu ostatní členy příslušného kolegia a členy kolegia příslušného k řešení krize.

(2) Je-li Česká národní banka orgánem dohledu nad příjemcem skupinové podpory, nebo je-li orgánem dohledu na konsolidovaném základě nad dotčenou skupinou, je do 2 dnů ode dne, kdy byla informována o vydání rozhodnutí, kterým bylo poskytnutí skupinové podpory omezeno nebo zakázáno, oprávněna předat Evropskému orgánu pro bankovnictví námitky proti takovému rozhodnutí a požádat o asistenci v souladu s čl. 31 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010.

(3) Je-li Česká národní banka orgánem dohledu na konsolidovaném základě nad skupinou, jejíž skupinový ozdravný plán obsahuje možnost využít skupinové podpory a některý z orgánů dohledu nad členy této skupiny rozhodl o zákazu nebo omezení poskytnutí skupinové podpory mezi členy této skupiny, Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě může zahájit přehodnocení skupinového ozdravného plánu; je-li o to požádána orgánem dohledu nad členem skupiny, jemuž bylo znemožněno přijetí skupinové podpory, nebo jemuž byla tato podpora omezena, je povinna provést přehodnocení skupinového ozdravného plánu. Česká národní banka jako orgán dohledu může dále vyzvat člena dotčené skupiny, jemuž bylo znemožněno přijetí skupinové podpory, nebo jemuž byla tato podpora omezena, a který podléhá jejímu dohledu na individuálním základě, aby aktualizoval svůj individuální ozdravný plán.

(4) Obsahuje-li skupinový ozdravný plán možnost využít skupinové podpory a některý z orgánů dohledu nad členy této skupiny rozhodl o zákazu nebo omezení poskytnutí skupinové podpory členu skupiny se sídlem na území České republiky, může Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou

a) požádat orgán dohledu na konsolidovaném základě, aby zahájil přehodnocení skupinového ozdravného plánu, nebo

b) vyzvat člena dotčené skupiny, jemuž bylo přijetí skupinové podpory znemožněno nebo omezeno, aby aktualizoval svůj individuální ozdravný plán.

§ 36

Oznamovací povinnost

(1) Člen skupiny bez zbytečného odkladu na svých internetových stránkách uveřejní

a) zda se stal stranou smlouvy o skupinové podpoře, a

b) popis obecných podmínek smlouvy o skupinové podpoře, jejíž stranou se stal, a identifikační údaje ostatních stran této smlouvy.

(2) Informace uveřejněné podle odstavce 1 je člen skupiny povinen aktualizovat bez zbytečného odkladu poté, kdy dojde k jejich změně, nejméně však jednou ročně. Pro uveřejnění informací podle odstavce 1 platí požadavky stanovené v čl. 431 až 434 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013.

ČÁST TŘETÍ

VČASNÝ ZÁSAH

Opatření včasného zásahu

§ 37

(1) V případě zjištění nedostatku v činnosti instituce se sídlem v České republice podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu[2], [6]), nebo pokud má Česká národní banka důvodné podezření, že nedostatek v činnosti instituce může v blízké budoucnosti nastat, zejména v důsledku rychlého zhoršení její finanční situace, může Česká národní banka uložit, aby instituce

a) provedla 1 nebo více opatření uvedených v ozdravném plánu nebo upravila ozdravný plán podle aktuální situace a provedla jedno nebo více opatření podle upraveného ozdravného plánu,

b) vypracovala analýzu své situace, identifikovala opatření k překonání zjištěných problémů a vypracovala plán opatření pro jejich odstranění, včetně časového harmonogramu,

c) zajistila svolání valné hromady nebo obdobného nejvyššího orgánu, která projedná informace a návrhy stanovené Českou národní bankou; v případě, že tak instituce neučiní, je Česká národní banka oprávněna svolat na její náklady valnou hromadu nebo obdobný nejvyšší orgán, přitom platí přiměřeně ustanovení stanov a zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev,

d) vyměnila člena vedoucího orgánu instituce, osoby ve vedení pobočky zahraniční instituce nebo jiné odpovědné osoby, pokud není nadále způsobilá zajistit plnění svých povinností podle jiných právních předpisů[9]),

e) vypracovala realistický plán jednání o restrukturalizaci svých dluhů s jedním nebo více věřiteli,

f) provedla změny ve své strategii podnikání, nebo

g) změnila svou právní formu stanovenou jinými právními předpisy nebo právní nebo provozní uspořádání.

(2) Při vyhodnocení, zda dochází k rychlému zhoršení finanční situace podle odstavce 1, Česká národní banka využívá sadu indikátorů odrážejících zejména likviditní situaci, páku, poměr pohledávek v selhání a koncentraci úvěrových expozic u osoby podléhající jejímu dohledu; dále přihlíží ke skutečnosti, zda ukazatel kapitálového poměru této osoby přesahuje alespoň o 1,5 procentního bodu kapitálový požadavek podle právních předpisů upravujících kapitál instituce[2], [6]) s přihlédnutím k předepsanému způsobu naplňování tohoto kapitálového požadavku.

(3) Lhůtu pro splnění opatření včasného zásahu podle odstavce 1 stanoví Česká národní banka přiměřeně okolnostem a závažnosti nedostatku v činnosti tak, aby bylo možno vyhodnotit účinnost nápravy.

---

[9]) § 8 odst. 2, § 8 odst. 3 písm. a), § 8 odst. 4 a 5 a § 8b odst. 7 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
§ 7a odst. 7, § 7aa odst. 1 písm. a) a § 7aa odst. 2 a 3 zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
§ 12f písm. d), § 14 odst. 7 písm. a) a § 14 odst. 8 a 9 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

(4) Odstavci 1 až 3 není dotčena pravomoc České národní banky ukládat povinné osobě opatření nebo sankce podle jiného právního předpisu[10]).

§ 38

Jsou-li splněny podmínky pro uplatnění opatření včasného zásahu a je-li na programu jednání valné hromady nebo obdobného orgánu zvýšení kapitálu, které je nutné k odvrácení splnění podmínek pro uplatnění opatření k řešení krize, lze lhůtu pro svolání valné hromady nebo obdobného orgánu podle jiného právního předpisu[11]) zkrátit na nejméně 11 dnů.

§ 39

Výměna vrcholného vedení a vedoucího orgánu

(1) V případě výrazného zhoršení finanční situace instituce, nebo pokud došlo k vážným nedostatkům v její činnosti a opatření podle § 37 nebyla nebo nejsou realizována, může Česká národní banka odvolat členy vedoucího orgánu instituce a rozhodnout, že volba nebo jmenování nových osob podléhá předchozímu souhlasu České národní banky. Rozhodla-li Česká národní banka, že volba nebo jmenování nových osob do funkce člena vedoucího orgánu podléhá jejímu souhlasu a má-li být člen orgánu jmenován soudem podle zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev, může soud jmenovat člena orgánu jen s předchozím souhlasem České národní banky. O souhlas žádá navrhovatel.

(2) Pokud Česká národní banka rozhodla podle odstavce 1, je povinna rozhodnout o žádosti o předchozí souhlas s volbou nebo jmenováním; žádost musí obsahovat informace a doklady potřebné pro posouzení důvěryhodnosti a způsobilosti pro výkon funkce.

(3) Odstavci 1 a 2 není dotčena pravomoc České národní banky ukládat povinné osobě opatření nebo sankce podle jiného právního předpisu[6]).

Dočasná správa

§ 40

(1) Česká národní banka může zavést dočasnou správu instituce, jestliže s přihlédnutím k okolnostem lze usoudit, že opatření podle § 39 by nevedlo k nápravě situace. V rozhodnutí o zavedení dočasné správy jmenuje jednoho nebo více dočasných správců instituce. Dočasným správcem může být jmenována pouze osoba s dostatečnou kvalifikací, schopnostmi a znalostmi pro výkon svěřených úkolů, u které nedochází ve vztahu k plnění těchto úkolů ke střetu zájmů. Dočasným správcem nesmí být osoba se zvláštním vztahem k instituci podle právních předpisů upravujících činnost povinné osoby[6]) a osoba, u které ve vztahu k instituci hrozí střet zájmů.

(2) K podání opravných prostředků proti rozhodnutí o zavedení dočasné správy jsou oprávněny osoby, které byly oprávněny v obdobné věci jednat za povinnou osobu ke dni předcházejícímu dni rozhodnutí o zavedení dočasné správy. Pro tento účel jsou Česká národní banka nebo dočasný správce povinni na žádost oprávněných osob poskytnout těmto osobám v nezbytném rozsahu kopie z dokumentace povinné osoby a umožnit těmto osobám pořizovat si z ní opisy a výpisy.

(3) Ustanovení o vlivné osobě podle zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev se ve vztahu k dočasné správě nepoužije.

§ 41

(1) Česká národní banka v rozhodnutí o zavedení dočasné správy s přihlédnutím k okolnostem vymezí odpovídající rozsah práv a povinností dočasného správce, včetně určení jednání, ke kterému je dočasný správce oprávněn pouze s předchozím souhlasem České národní banky.

(2) Oprávnění dočasného správce mohou zahrnovat zejména

---

[10]) Například zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

[11]) § 406 odst. 1 a § 636 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).

a) zjišťování informací o finanční situaci instituce,
b) poskytování konzultací členům vedoucího orgánu instituce nebo osobám ve vrcholném vedení instituce v otázkách souvisejících s jejím řízením,
c) předchozí schvalování návrhů rozhodnutí vedoucího orgánu instituce a osob ve vrcholném vedení instituce v otázkách souvisejících s jejím řízením; k rozhodnutí vedoucího orgánu učiněného bez předchozího schválení dočasného správce pověřeného touto pravomocí se nepřihlíží,
d) řízení instituce nebo její části a přijímání opatření s cílem zachovat nebo obnovit finanční stabilitu instituce a její obezřetné podnikání,
e) výkon funkce vedoucího orgánu instituce nebo jeho jednotlivých oprávnění, výkon funkce členů tohoto orgánu nebo osob ve vrcholném vedení instituce.

(3) Oprávnění svolat valnou hromadu nebo obdobný nejvyšší orgán instituce a určit program jejího jednání nesmí dočasný správce vykonat bez předchozího souhlasu České národní banky.

(4) Dočasný správce nemůže být pověřen výkonem práv vyhrazených valné hromadě nebo obdobnému nejvyššímu orgánu.

(5) Výkon dočasné správy se pro účely odpovědnosti za škodu podle zákona upravujícího odpovědnost státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem považuje za úřední postup.

§ 42

(1) Jsou-li dočasnému správci svěřena oprávnění podle § 41 odst. 2 písm. b) nebo c), uloží Česká národní banka v rozhodnutí členům vedoucího orgánu instituce nebo osobám ve vrcholném vedení instituce, aby před přijetím stanovených rozhodnutí nebo opatření získali vyjádření nebo souhlas dočasného správce. Tato povinnost je vždy vykonatelná okamžikem doručení rozhodnutí o jmenování dočasného správce instituci.

(2) Jsou-li dočasnému správci svěřena oprávnění podle § 41 odst. 2 písm. d) nebo e), okamžikem doručení písemného vyhotovení rozhodnutí o zavedení dočasné správy se pozastavují odpovídající oprávnění členů vedoucího orgánu instituce nebo osob ve vrcholném vedení instituce, s výjimkou práva vedoucího orgánu podat opravný prostředek proti rozhodnutí o zavedení dočasné správy. Jsou-li některá rozhodnutí, jinak příslušející vedoucímu orgánu, ve stanovách instituce vyhrazena valné hromadě nebo obdobnému nejvyššímu orgánu instituce nebo podmíněna jejím souhlasem, platí toto omezení rovněž pro dočasného správce.

(3) Rozhodnutí o zavedení dočasné správy je Česká národní banka povinna uveřejnit, ledaže dočasný správce není oprávněn jednat jménem instituce navenek. Česká národní banka uveřejňuje rozhodnutí o zavedení dočasné správy a její rozsah na svých internetových stránkách.

§ 43

(1) Je-li dočasný správce oprávněn zastupovat instituci, zapisuje se dočasná správa do obchodního rejstříku a rozhodnutí o zavedení dočasné správy se ukládá do sbírky listin obchodního rejstříku. Návrhy na zápisy týkající se dočasné správy podává Česká národní banka.

(2) Do obchodního rejstříku se zapisuje
a) den zavedení dočasné správy,
b) jméno, adresa sídla nebo místa pobytu, popřípadě také bydliště, liší-li se od adresy místa pobytu, dočasného správce spolu s uvedením způsobu, jakým instituci zastupuje a den vzniku a zániku výkonu funkce, a
c) den ukončení dočasné správy.

§ 44

Je-li dočasný správce oprávněn zastupovat instituci, uveřejňuje instituce rozhodnutí o zavedení dočasné správy a její rozsah na svých internetových stránkách.

§ 45

Zaměstnanci povinné osoby a osoby, které byly členy vedoucího orgánu povinné osoby ke dni rozhodnutí o zavedení dočasné správy nebo kdykoliv v období 2 let předcházejících tomuto dni, jsou povinni na vyžádání poskytnout dočasnému správci součinnost.

§ 46

Na žádost České národní banky ji dočasný správce informuje o aktuální situaci instituce a o opatřeních, která přijal v průběhu dočasné správy.

§ 47

(1) Výkon funkce dočasného správce zaniká

a) odvoláním dočasného správce,

b) ukončením dočasné správy,

c) uplynutím 24 hodin od okamžiku doručení písemného oznámení dočasného správce o vzdání se funkce České národní bance, nebo

d) úmrtím dočasného správce.

(2) Česká národní banka může dočasného správce odvolat nebo změnit rozsah jeho úkolů a pravomocí. Česká národní banka odvolá dočasného správce, zejména jestliže závažně nebo opakovaně porušil svou povinnost nebo přestal splňovat předpoklady pro výkon této funkce. V takovém případě bez zbytečného odkladu jmenuje nového dočasného správce. Obdobně postupuje i v případech v odstavci 1 písm. a), c) a d).

§ 48

(1) Dočasná správa končí

a) doručením rozhodnutí o ukončení dočasné správy instituci a dočasnému správci,

b) doručením rozhodnutí o zavedení správy pro řešení krize,

c) jmenováním likvidátora,

d) prohlášením konkursu, nebo

e) uplynutím 12 měsíců ode dne zavedení dočasné správy, ledaže Česká národní banka rozhodne před uplynutím lhůty o pokračování dočasné správy.

(2) Česká národní banka je oprávněna rozhodnout o pokračování dočasné správy, jestliže jsou nadále splněny podmínky pro jmenování dočasného správce a je-li pokračování dočasné správy účelné. Instituce zpřístupní rozhodnutí o pokračování dočasné správy bez zbytečného odkladu svým společníkům a osobám v obdobném postavení.

§ 49

(1) Účelně vynaložené náklady spojené s výkonem dočasné správy, včetně odměny dočasného správce, jsou placeny z majetku instituce, u které je zavedena dočasná správa. Úhrada nákladů se stanoví postupem podle § 178.

(2) Nepostačuje-li majetek instituce, u které je zavedena dočasná správa, na úhradu podle odstavce 1, platí náklady stát.

(3) Výši odměny dočasného správce a její splatnost stanoví Česká národní banka s přihlédnutím k rozsahu činnosti dočasného správce.

§ 50

Individuální opatření včasného zásahu a jmenování dočasného správce ve vztahu ke skupinám

(1) Pokud evropská ovládající osoba splňuje podmínky pro uložení opatření podle § 37 nebo jmenování dočasného správce podle § 40, informuje Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě před přijetím rozhodnutí o dalším postupu Evropský orgán pro bankovnictví a uskuteční konzultaci s ostatními členy příslušného kolegia.

(2) Při ukládání opatření podle odstavce 1 vezme Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě v úvahu dopad těchto opatření na členy dotčené skupiny se sídlem v ostatních členských státech. O uložení opatření Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě informuje ostatní členy příslušného kolegia a Evropský orgán pro bankovnictví.

(3) Obdrží-li Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě od orgánu dohledu nad ovládanou osobou výzvu ke konzultaci ve věci uložení opatření odpovídajícího opatření podle § 37 nebo jmenování dočasného správce podle § 40, posoudí pravděpodobný dopad navrhovaného opatření na tohoto člena skupiny, členy skupiny v ostatních členských státech a na skupinu jako celek. Výsledek tohoto posouzení sdělí Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě do 3 dnů orgánu dohledu, který ji ke konzultaci vyzval.

(4) Splňuje-li podmínky pro uložení opatření podle § 37 nebo jmenování dočasného správce podle § 40 ovládaná osoba se sídlem na území České republiky, Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou před přijetím rozhodnutí o dalším postupu informuje Evropský orgán pro bankovnictví a uskuteční konzultaci s orgánem dohledu na konsolidovaném základě. Při rozhodnutí, zda uloží takové opatření k nápravě, vezme Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou

v úvahu posouzení dopadů těchto opatření, které jí poskytne orgán dohledu na konsolidovaném základě. O tomto rozhodnutí Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou informuje orgán dohledu na konsolidovaném základě, ostatní členy příslušného kolegia orgánů dohledu a Evropský orgán pro bankovnictví.

(5) Povinnost informovat Evropský orgán pro bankovnictví podle odstavce 4 se neuplatní, mají-li všichni členové skupiny sídlo na území České republiky.

§ 51

Koordinace opatření včasného zásahu a jmenování dočasného správce ve vztahu ke skupinám

(1) Informují-li souběžně nejméně 2 příslušné orgány dohledu jiného členského státu nad členy skupiny, nad jejímž členem vykonává dohled Česká národní banka, o úmyslu uložit dvěma nebo více členům dotčené skupiny opatření odpovídající opatřením podle § 37 nebo jmenování dočasného správce podle § 40, Česká národní banka jako orgán dohledu na konsolidovaném základě nebo orgán dohledu nad ovládanou osobou projedná s ostatními dotčenými členy příslušného kolegia možnost koordinovaného opatření k nápravě pro více členů skupiny a vyvíjí úsilí k tomu, aby bylo dosaženo dohody ohledně posouzení dopadů těchto opatření s ostatními dotčenými orgány dohledu nad členy této skupiny, a to ve lhůtě 5 dnů ode dne, kdy orgán dohledu na konsolidovaném základě informoval ostatní příslušné orgány o tom, že ovládající osoba ve skupině splňuje podmínky pro uložení opatření odpovídajících opatřením podle § 37 nebo jmenování dočasného správce podle § 40.

(2) Rozhodnutí o uložení opatření podle § 37 nebo jmenování dočasného správce podle § 40 vydá Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou nebo orgán dohledu na konsolidovaném základě v souladu s dohodou podle odstavce 1.

(3) Nedojde-li k dohodě mezi orgány dohledu podle odstavce 1 ve lhůtě 5 dnů, přijme Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou nebo orgán dohledu na konsolidovaném základě samostatně rozhodnutí o uložení opatření podle § 37 nebo jmenování dočasného správce podle § 40 osobě se sídlem na území České republiky.

(4) Nesouhlasí-li Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou nebo orgán dohledu na konsolidovaném základě s navrhovaným opatřením jiného člena kolegia odpovídajícím některému z opatření podle § 37 odst. 1 písm. a) ve vztahu k požadavkům stanoveným v § 9 odst. 4 písm. d), j), k) a s), opatření podle § 37 odst. 1 písm. e) nebo g), které bylo oznámeno členům kolegia, nebo nebylo-li dosaženo dohody podle odstavce 1 a dotýká-li se tato záležitost její působnosti, může před uplynutím lhůty podle odstavce 1 požádat Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[7]). Pokud Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou nebo orgán dohledu na konsolidovaném základě nebo některý z orgánů dohledu požádají o toto urovnání sporu, nevydá Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou nebo orgán dohledu na konsolidovaném základě rozhodnutí o opatření k nápravě až do doby vydání rozhodnutí Evropským orgánem pro bankovnictví, nejdéle však do uplynutí 3 dnů od zahájení postupu pro urovnání sporu.

(5) Při rozhodnutí o uložení opatření podle § 37 nebo jmenování dočasného správce podle § 40 osobě podléhající jejímu dohledu vezme Česká národní banka jako orgán dohledu nad ovládanou osobou nebo orgán dohledu na konsolidovaném základě v úvahu stanoviska ostatních členů kolegia orgánů dohledu, která jí byla sdělena v rámci konzultací podle odstavce 1 nebo 4 nebo při jednání o dohodě podle odstavce 1, jakož i možné dopady jejího rozhodnutí na finanční stabilitu ostatních členských států.

ČÁST ČTVRTÁ

OCENĚNÍ MAJETKU A DLUHŮ A PŘEDBĚŽNÝ ODHAD

§ 52

(1) Před přijetím opatření k řešení krize nebo odpisem a konverzí odepisovatelných kapitálových nástrojů Česká národní banka zajistí provedení ocenění majetku a dluhů povinné osoby nebo zajistí provedení předběžného odhadu podle § 56. Nestanoví-li tento zákon jinak, je ocenění nebo předběžný odhad proveden za účelem zjištění splnění podmínek pro uplatnění opatření k řešení krize, odpisu a konverze kapitálových nástrojů a následně k určení

vhodného postupu a způsobu uplatnění opatření k řešení krize nebo odpisu a konverze kapitálových nástrojů. Pro tento účel může Česká národní banka podrobněji vymezit obsah ocenění.

(2) Ocenění musí být zpracováno nestranně, úplně, s odbornou péčí, v souladu s obecně uznávanými způsoby oceňování obchodních závodů nebo jiného majetku a osobou nezávislou na České národní bance nebo jiném relevantním orgánu veřejné moci a povinné osobě (dále jen „oceňovatel“).

§ 53

(1) Oceňovatele ustanovuje Česká národní banka. Oceňovatelem může být ustanovena osoba zapsaná v seznamu znalců, seznamu znaleckých ústavů nebo jiná vhodná osoba. Jiná vhodná osoba může být ustanovena pouze se svým souhlasem. Oceňovatelem může být vždy ustanovena pouze osoba, která má zkušenosti a znalosti v oblasti oceňování majetku a dluhů povinných osob, a která má dostatečné předpoklady pro vypracování řádného a nezávislého ocenění. Při ustanovení oceňovatele ze seznamu znalců nebo seznamu znaleckých ústavů[12]) se postupuje podle zákona upravujícího znaleckou činnost.

(2) Osoba, která má být ustanovena oceňovatelem, je povinna upozornit Českou národní banku bez zbytečného odkladu na skutečnosti, které by mohly vést k pochybnostem o její nezávislosti. Tuto povinnost má též oceňovatel, zjistí-li tyto skutečnosti v průběhu výkonu funkce.

(3) Česká národní banka může oceňovatele odvolat, pokud oceňovatel porušuje závažným způsobem povinnosti stanovené tímto zákonem, není schopen ocenění řádně provést nebo vyjde-li najevo, že oceňovatel nesplňuje podmínku nestrannosti, a ustanovit oceňovatele nového.

(4) Odvolaný oceňovatel je povinen poskytnout nově jmenovanému oceňovateli veškerou součinnost, kterou lze rozumně požadovat ke splnění jeho úkolu.

(5) Oceňovatel je při provádění ocenění zejména oprávněn

a) vyžadovat od povinné osoby sdělení, informace a podklady pro svou činnost a
b) nahlížet do účetnictví povinné osoby.

(6) Povinná osoba poskytne oceňovateli veškerou potřebnou součinnost nezbytnou k řádnému provedení ocenění.

§ 54

(1) Ocenění vychází z obezřetných předpokladů, bere v potaz poměry nevýkonných expozic a závažnost ztrát a nesmí předpokládat poskytnutí veřejné podpory, nouzové likviditní pomoci České národní banky nebo jiné likviditní pomoci České národní banky.

(2) Ocenění zohlední, že při uplatnění opatření k řešení krize

a) Česká národní banka může od povinné osoby v souladu s § 178 požadovat náhradu hotových výdajů, které řádně vynaložila v souvislosti s uplatněním opatření k řešení krize,
b) Fond pro řešení krize může od povinné osoby požadovat úhradu úroků nebo plateb, kde povinnost je uhradit vznikla v souvislosti s poskytnutím úvěru nebo záruky této osobě.

(3) Ocenění obsahuje rovněž

a) aktualizovanou rozvahu a zprávu o finanční situaci povinné osoby vycházející z účetnictví a jiných záznamů povinné osoby,
b) analýzu a účetní hodnotu majetku vycházející z účetnictví a jiných záznamů povinné osoby,
c) seznam neuhrazených dluhů obsažených v účetnictví povinné osoby s uvedením věřitelů a vlastníků nástrojů účasti a jejich kategorie a pořadí v souladu s insolvenčním zákonem a zákonem upravujícím právní poměry obchodních společností a družstev a
d) odhad uspokojení, který by věřitelé a vlastníci nástroje účasti na povinné osobě dosáhli v řízení podle insolvenčního zákona, včetně jejich rozdělení do skupin; tím není dotčen § 177 odst. 1.

(4) Je-li ocenění zpracováno pro účely přechodu podle § 96, 102 nebo 113, je součástí ocenění rovněž odhad tržní hodnoty majetku, nestanoví-li

[12]) § 2 odst. 1 a § 21 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

Česká národní banka s přihlédnutím k okolnostem případu jinak.

§ 55

(1) Česká národní banka stanoví odměnu oceňovatele nebo způsob jejího určení, jakož i její splatnost. Odměnu oceňovatele hradí Česká národní banka.

(2) Bylo-li před zpracováním ocenění podle § 52 uplatněno vůči povinné osobě opatření k řešení krize, nebo dojde-li k uplatnění opatření k řešení krize v návaznosti na výsledek ocenění, má Česká národní banka právo na úhradu účelně vynaložených nákladů spojených s oceněním z majetku povinné osoby, vůči které bylo opatření uplatněno.

(3) Nepostačuje-li majetek povinné osoby k úhradě nákladů podle odstavce 2, platí náklady v rozsahu, ve kterém nepostačuje majetek povinné osoby, stát.

§ 56

(1) Není-li z důvodu neodkladnosti nebo jiných závažných okolností možné provést nezávislé ocenění podle § 52 odst. 2 nebo dodržet náležitosti ocenění podle § 54 odst. 3 a 4, nebo § 136 odst. 2, zajistí Česká národní banka vypracování předběžného odhadu majetku a dluhů povinné osoby.

(2) Součástí předběžného odhadu je rezerva pro dodatečné ztráty. Ustanovení § 54 odst. 3 a 4 a § 136 odst. 2 se použije přiměřeně vzhledem k okolnostem případu. Ustanovení § 53 odst. 4 až 6 se použije pro zpracování předběžného odhadu obdobně.

§ 57

(1) Byl-li proveden předběžný odhad, Česká národní banka zajistí bez zbytečného odkladu provedení ocenění podle § 45 odst. 1 při splnění všech podmínek podle § 53 a 54. Toto ocenění může být provedeno odděleně nebo společně stejným oceňovatelem jako ocenění podle § 177 odst. 2, ale pro účely tohoto ustanovení nelze použít ocenění podle § 177 odst. 2.

(2) Je-li čistá hodnota aktiv povinné osoby zjištěná při ocenění podle odstavce 1 vyšší než odhadovaná čistá hodnota aktiv povinné osoby zjištěná při předběžném odhadu, a přihlásí-li se podle § 222 odst. 3 vlastník nástrojů účasti nebo věřitel, Česká národní banka po vypršení lhůty k přihlašování podle § 222 odst. 3

a) v případě, že byly odepsány nástroje účasti nebo pohledávky věřitelů povinné osoby, rozhodne o zvýšení hodnoty pohledávek přihlášeným vlastníkům nástrojů účasti na povinné osobě a přihlášeným věřitelům povinné osoby, jejichž pohledávky nebo nástroje účasti byly odepsány,
b) v případě, že došlo k přechodu nástroje účasti na povinné osobě na překlenovací instituci nebo osobu pro správu aktiv, uloží překlenovací instituci nebo osobě pro správu aktiv povinnost poskytnout další protiplnění přihlášeným vlastníkům nástrojů účasti na povinné osobě.

(3) Je-li čistá hodnota aktiv povinné osoby zjištěná při ocenění podle odstavce 1 vyšší než odhadovaná čistá hodnota aktiv povinné osoby zjištěná při předběžném odhadu a došlo k přechodu majetku nebo dluhů povinné osoby na překlenovací instituci nebo osobu pro správu aktiv, Česká národní banka uloží překlenovací instituci nebo osobě pro správu aktiv povinnost, aby překlenovací instituce nebo osoba pro správu aktiv poskytla další náhradu povinné osobě.

(4) Je-li čistá hodnota aktiv povinné osoby zjištěná při ocenění podle odstavce 1 vyšší než odhadovaná čistá hodnota aktiv povinné osoby zjištěná při předběžném odhadu, ale pohledávku podle odstavce 2 písm. a) nelze zvýšit, Česká národní banka ji nezvýší.

(5) Je-li čistá hodnota aktiv povinné osoby zjištěná při ocenění podle odstavce 1 nižší než odhadovaná čistá hodnota aktiv povinné osoby zjištěná při předběžném odhadu, hodnota pohledávek se nezvyšuje a právo na další protiplnění přihlášeným vlastníkům nástrojů účasti na povinné osobě, přihlášeným věřitelům povinné osoby a povinné osobě nenáleží.

(6) Je-li hodnota předmětu přechodu podle § 96 odst. 1, § 102 odst. 1 nebo § 113 odst. 1 zjištěná při ocenění podle odstavce 1 nižší než hodnota náhrady podle § 96 odst. 7, § 103 odst. 6 nebo § 114 odst. 6 zjištěná při předběžném odhadu, Česká národní banka uloží povinné osobě nebo původnímu vlastníkovi nástroje účasti, aby nabyvateli, překlenovací instituci nebo osobě pro správu aktiv vrátil odpovídající část náhrady.

§ 58

Proti ocenění a odhadu nelze samostatně podat rozklad nebo žalobu ve správním soudnictví, ale posuzují se v rámci řízení o opravném prostředku nebo v rámci soudního řízení o žalobě proti rozhodnutí, jehož jsou součástí.

ČÁST PÁTÁ

ODPIS A KONVERZE KAPITÁLOVÝCH NÁSTROJŮ

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 59

Vztah k ustanovením o opatřeních k řešení krize

(1) Česká národní banka odepíše nebo konvertuje odepisovatelné kapitálové nástroje povinné osoby dříve, než vůči povinné osobě uplatní některé opatření k řešení krize podle ustanovení tohoto zákona o přechodu činnosti na soukromého nabyvatele, přechodu činnosti na překlenovací instituci, osobě pro správu aktiv nebo o odpisu a konverzi odepisovatelných závazků, nebo zároveň s uplatněním tohoto opatření.

(2) Nemá-li povinná osoba odepisovatelné kapitálové nástroje, sníží Česká národní banka položky kmenového kapitálu tier 1 povinné osoby za účelem úhrady ztráty povinné osoby dříve, než vůči povinné osobě uplatní některé opatření k řešení krize podle ustanovení o přechodu činnosti na soukromého nabyvatele, přechodu činnosti na překlenovací instituci, osobě pro správu aktiv nebo o odpisu a konverzi odepisovatelných závazků, nebo zároveň s uplatněním tohoto opatření. Ustanovení § 65 odst. 2, § 68 odst. 1 a § 70 se použijí obdobně.

HLAVA II

PODMÍNKY PRO ODPIS NEBO KONVERZI ODEPISOVATELNÝCH KAPITÁLOVÝCH NÁSTROJŮ

§ 60

Podmínky na úrovni povinné osoby

Česká národní banka odepíše nebo konvertuje odepisovatelné kapitálové nástroje povinné osoby, jestliže povinná osoba

a) splňuje podmínky pro uplatnění opatření k řešení krize,

b) není bez odpisu nebo konverze odepisovatelných kapitálových nástrojů schopna pokračovat v činnosti, nebo

c) je ve stavu, který vyžaduje poskytnutí veřejné podpory, ledaže se jedná o veřejnou podporu poskytovanou ve formě a za podmínek uvedených v § 4 odst. 1 písm. d) bodě 3.

§ 61

Podmínky na úrovni skupiny

(1) Česká národní banka odepíše nebo konvertuje odepisovatelné kapitálové nástroje povinné osoby také tehdy, jestliže

a) povinná osoba je ovládanou osobou a odepisovatelné kapitálové nástroje, které mají být odepsány nebo konvertovány, se zahrnují do jejího kapitálu na individuálním základě a do kapitálu její ovládající osoby na konsolidovaném základě a

b) skupina, jejímž členem je povinná osoba, není bez odpisu nebo konverze odepisovatelných kapitálových nástrojů schopna pokračovat v činnosti.

(2) Česká národní banka odepíše nebo konvertuje odepisovatelné kapitálové nástroje povinné osoby také tehdy, jestliže

a) povinná osoba je ovládající osobou a odepisovatelné kapitálové nástroje, které mají být odepsány nebo konvertovány, se zahrnují do jejího kapitálu na individuálním nebo konsolidovaném základě a

b) skupina, jejímž členem je povinná osoba, není bez odpisu nebo konverze odepisovatelných kapitálových nástrojů schopna pokračovat v činnosti.

(3) Při posuzování podmínek uvedených v odstavci 1 písm. b) nebo v odstavci 2 písm. b) vychází Česká národní banka z dohody s příslušným orgánem jiného členského státu. Ustanovení § 188 odst. 2 a § 191 odst. 1 a 3 se ve vztahu k této dohodě použijí obdobně. Není-li dosaženo dohody o splnění podmínek podle odstavce 1 písm. b), nelze považovat tyto podmínky vzhledem ke skupině za splněné.

§ 62

Domněnky

(1) Platí, že povinná osoba nebo skupina, jejímž členem je povinná osoba, není bez odpisu nebo konverze odepisovatelných kapitálových nástrojů schopna pokračovat v činnosti, jestliže selhává a s přihlédnutím ke všem okolnostem nelze důvodně předpokládat, že by jiné opatření než odpis nebo konverze odepisovatelných kapitálových nástrojů provedené samostatně nebo společně s jiným opatřením v přiměřené době odvrátilo její selhání.

(2) Platí, že skupina selhává, jestliže její člen neplní obezřetnostní požadavky na konsolidovaném základě takovým způsobem, že to odůvodňuje zásah České národní banky. Rovněž platí, že skupina selhává, jestliže lze s přihlédnutím ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že v blízké budoucnosti bude tato podmínka splněna.

§ 63

Dopady v jiných členských státech

(1) Při posuzování podmínek uvedených v § 60 písm. c) nebo § 61 odst. 1 písm. b) nebo § 61 odst. 2 písm. b) přihlédne Česká národní banka k dopadům, které odpis nebo konverze odepisovatelných kapitálových nástrojů povinné osoby mohou mít na situaci v jiných členských státech, v nichž povinná osoba nebo člen skupiny, jejímž členem je povinná osoba, vykonávají činnost.

(2) Odstavec 1 se použije obdobně, jestliže se Česká národní banka podílí na posuzování podmínek pro odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů zahraniční osoby podle srovnatelného zahraničního právního předpisu.

§ 64

Oznamovací povinnost vůči orgánům jiných členských států

(1) Domnívá-li se Česká národní banka, že u povinné osoby, která je ovládanou osobou a jejíž odepisovatelné kapitálové nástroje se zahrnují do jejího kapitálu na individuálním základě a do kapitálu její ovládající osoby na konsolidovaném základě, jsou splněny podmínky uvedené v § 60 písm. b) nebo c) nebo § 61 odst. 1 písm. b), oznámí to bez zbytečného odkladu

a) orgánu dohledu na konsolidovaném základě nad skupinou, jejímž členem je povinná osoba, a

b) orgánu členského státu uvedeného v písmenu a) příslušnému k posuzování podmínek pro odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů podle srovnatelného zahraničního právního předpisu.

(2) Domnívá-li se Česká národní banka, že u zahraniční osoby, která je ovládanou osobou povinné osoby, jsou splněny podmínky podle srovnatelného zahraničního právního předpisu srovnatelné s podmínkami uvedenými v § 61 odst. 1 písm. b), oznámí to bez zbytečného odkladu

a) orgánu dohledu nad ovládanou osobou a

b) orgánu členského státu uvedeného v písmeni a) příslušnému k posuzování podmínek pro odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů podle srovnatelného zahraničního právního předpisu.

(3) V oznámení podle odstavce 1 nebo 2 uvede Česká národní banka důvody, pro které se domnívá, že jsou splněny podmínky pro odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů, a požádá orgány, vůči nimž oznámení směřuje, o vyjádření k těmto důvodům.

HLAVA III

PROVEDENÍ ODPISU NEBO KONVERZE ODEPISOVATELNÝCH KAPITÁLOVÝCH NÁSTROJŮ

§ 65

Snížení položek kmenového kapitálu tier 1

(1) Před odpisem nebo konverzí odepisovatelných kapitálových nástrojů sníží Česká národní banka položky kmenového kapitálu tier 1 povinné osoby za účelem úhrady ztráty povinné osoby.

(2) Snížením položek kmenového kapitálu tier 1 podle odstavce 1 dochází v rozsahu tohoto snížení

a) k trvalému snížení jmenovité hodnoty nástrojů kmenového kapitálu tier 1 odpovídajících těmto položkám a

b) k zániku pohledávek, které vlastníkům nástrojů kmenového kapitálu tier 1 odpovídajících těmto položkám vyplývají z vlastnictví těchto nástrojů.

§ 66

Další oprávnění České národní banky

Při snížení položek kmenového kapitálu tier 1 může Česká národní banka uložit

a) osobě vedoucí evidenci investičních nástrojů nebo jiný seznam, v nichž jsou uvedeny nástroje odpovídající těmto položkám, provedení nebo změnu zápisu v evidenci nebo jiném seznamu, v nichž jsou tyto nástroje uvedeny,

b) organizátorovi regulovaného trhu nebo obchodníkovi s cennými papíry vyřazení nástroje vydaného povinnou osobou z obchodování na trhu s investičními nástroji, přijetí nově vydaného nástroje vydaného povinnou osobou k obchodování na trhu s investičními nástroji nebo znovupřijetí nástroje, který odpovídá snížené položce, k obchodování na trhu s investičními nástroji bez nutnosti znovu uveřejnit prospekt podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu, nebo

c) povinné osobě, aby zajistila stažení cenných papírů, které odpovídají snížené položce, z oběhu za účelem jejich výměny, vyznačení nové jmenovité hodnoty nebo zničení.

§ 67

Odpis nebo konverze odepisovatelných kapitálových nástrojů

(1) Nepostačuje-li snížení položek kmenového kapitálu tier 1 povinné osoby k plnému uhrazení ztráty povinné osoby, odepíše Česká národní banka za účelem úhrady této ztráty nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 povinné osoby. Je-li ztráta povinné osoby plně uhrazena, konvertuje Česká národní banka nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 povinné osoby na nástroje kmenového kapitálu tier 1 povinné osoby nebo se souhlasem orgánu příslušného pro řešení krize její ovládající osoby na nástroje kmenového kapitálu tier 1 této ovládající osoby v rozsahu, který je nezbytný k dosažení účelu řešení krize.

(2) Nepostačuje-li odpis podle odstavce 1 k plnému uhrazení ztráty povinné osoby, odepíše Česká národní banka za účelem úhrady této ztráty nástroje kapitálu tier 2 povinné osoby. Nepostačuje-li konverze podle odstavce 1 k dosažení účelu řešení krize, konvertuje Česká národní banka nástroje kapitálu tier 2 povinné osoby na nástroje kmenového kapitálu tier 1 povinné osoby nebo se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize její ovládající osoby na nástroje kmenového kapitálu tier 1 této ovládající osoby v rozsahu, který je nezbytný k dosažení účelu řešení krize.

§ 68

Pořadí snížení, odpisu nebo konverze

(1) Při snížení položek kmenového kapitálu tier 1 a při odpisu nebo konverzi odepisovatelných kapitálových nástrojů postupuje Česká národní banka podle pořadí, v němž by byla práva odpovídající těmto položkám nebo nástrojům uspokojena při rozdělení likvidačního zůstatku podle zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev a v řízení podle insolvenčního zákona. Položku nebo nástroj, jimž odpovídá právo dřívějšího pořadí, lze snížit, odepsat nebo konvertovat teprve poté, co byly zcela sníženy, odepsány nebo konvertovány položka nebo nástroj, jimž odpovídá právo pozdějšího pořadí. Položky nebo nástroje, jimž odpovídají práva stejného pořadí, se sníží, odepíší nebo konvertují ve stejném rozsahu v poměru k jejich výši.

(2) Při odpisu nebo konverzi odepisovatelných kapitálových nástrojů podle § 61 odst. 1 nelze odepisovatelné kapitálové nástroje vydané povinnou osobou odepsat nebo konvertovat ve větším rozsahu nebo za horších podmínek než odepisovatelné kapitálové nástroje vydané její ovládající osobou, které mají stejné pořadí.

§ 69

Konverzní poměr

(1) Česká národní banka určí konverzní poměr tak, aby vyjadřoval přiměřenou náhradu za ztrátu vzniklou vlastníkovi odepisovatelného kapitálového nástroje odpisem nebo konverzí tohoto nástroje.

(2) Česká národní banka může pro jednotlivé skupiny odepisovatelných kapitálových nástrojů určit různé konverzní poměry. Pro odepisovatelný kapitálový nástroj, jemuž při rozdělení likvidačního zůstatku podle zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev nebo v řízení podle insolvenčního zákona odpovídá právo dřívějšího pořadí, nelze určit méně výhodný konverzní poměr než pro odepisovatelný kapitálový nástroj, jemuž při

tomto rozdělení nebo v tomto řízení odpovídá právo pozdějšího pořadí.

§ 70

Některé náležitosti opatření obecné povahy

(1) Česká národní banka ve výrokové části opatření obecné povahy, jímž se

a) snižují položky kmenového kapitálu tier 1, určí alespoň, které položky kmenového kapitálu tier 1 se snižují a v jakém rozsahu,

b) odepisují odepisovatelné kapitálové nástroje, určí alespoň, které odepisovatelné kapitálové nástroje se odepisují a v jakém rozsahu, nebo

c) konvertují odepisovatelné kapitálové nástroje na nástroje kmenového kapitálu tier 1, určí alespoň, které odepisovatelné kapitálové nástroje se konvertují, v jakém rozsahu, jakým konverzním poměrem a na které nástroje kmenového kapitálu tier 1.

(2) Položky kmenového kapitálu tier 1, nástroje kmenového kapitálu tier 1 a odepisovatelné kapitálové nástroje se ve výrokové části opatření obecné povahy uvedeného v odstavci 1 určí alespoň obecným způsobem pomocí znaků charakterizujících jednotlivé skupiny položek nebo nástrojů.

§ 71

Změny v kvalifikované účasti

(1) Česká národní banka rozhodne o udělení souhlasu vyžadovaného podle jiného právního předpisu[6]) k nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti na povinné osobě nebo k tomu, aby se osoba, jejíž pohledávky nebo nástroje účasti odpovídají odepisovatelným kapitálovým nástrojům, které byly nebo mají být odepsány nebo konvertovány, stala osobou ovládající povinnou osobu, bez zbytečného odkladu poté, co se dozví o rozsahu odpisu nebo konverze a o osobách, jejichž pohledávky nebo kapitálové nástroje odpovídají kapitálovým nástrojům nebo odepisovatelným závazkům, které byly nebo mají být odepsány nebo konvertovány.

(2) Řízení o udělení souhlasu podle odstavce 1 se zahajuje z moci úřední.

(3) Odpis nebo konverze nabývají účinku bez ohledu na rozhodnutí České národní banky podle odstavce 1.

(4) Ustanovení § 99 odst. 2 až 4 se použijí obdobně.

HLAVA IV

ÚČINKY ODPISU NEBO KONVERZE ODEPISOVATELNÝCH KAPITÁLOVÝCH NÁSTROJŮ

§ 72

Snížení jmenovité hodnoty

(1) Odpisem nebo konverzí odepisovatelného kapitálového nástroje dochází v rozsahu odpisu nebo konverze k

a) trvalému snížení jmenovité hodnoty odepsaného nebo konvertovaného nástroje a

b) zániku pohledávky, která vlastníku odepsaného nebo konvertovaného nástroje vyplývá z vlastnictví tohoto nástroje, s výjimkou výnosu vztahujícího se k období před provedením odpisu nebo konverze.

(2) Snížením jmenovité hodnoty odepsaného nebo konvertovaného nástroje na nulu dochází k zániku cenných papírů, které představují odepsaný nebo konvertovaný nástroj.

§ 73

Nabytí vlastnického práva

(1) Konverzí odepisovatelného kapitálového nástroje se vlastník tohoto nástroje stává v rozsahu konverze a v určeném konverzním poměru vlastníkem podílu v obchodní korporaci, na jejíž nástroj kmenového kapitálu tier 1 byl odepisovatelný kapitálový nástroj konvertován.

(2) Je-li podíl podle odstavce 1 představován cenným papírem, uloží Česká národní banka povinné osobě, aby v potřebném rozsahu vydala cenné papíry a aby je odevzdala jejich vlastníkům.

(3) Uloží-li Česká národní banka povinné osobě vydat cenné papíry, jejichž vydání nepřipouští zakladatelské právní jednání povinné osoby, rozhodne zároveň v potřebném rozsahu o změně zakladatelského právního jednání povinné osoby. Změna zakladatelského právního jednání nabývá účinnosti vykonatelností rozhodnutí České národní banky.

§ 74

Další oprávnění České národní banky

Při odpisu nebo konverzi odepisovatelných kapitálových nástrojů může Česká národní banka uložit

a) osobě vedoucí evidenci investičních nástrojů nebo jiný seznam, v nichž jsou tyto nástroje uvedeny, provedení nebo změnu zápisu v evidenci nebo jiném seznamu, v nichž jsou tyto nástroje uvedeny,

b) organizátorovi regulovaného trhu nebo obchodníkovi s cennými papíry vyřazení nástroje vydaného povinnou osobou z obchodování na trhu s investičními nástroji, přijetí nově vydaného nástroje vydaného povinnou osobou k obchodování na trhu s investičními nástroji nebo znovupřijetí nástroje, který byl předmětem odpisu, k obchodování na trhu s investičními nástroji bez nutnosti znovu uveřejnit prospekt podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu, nebo

c) povinné osobě, aby zajistila stažení cenných papírů, které představují odepsaný nebo konvertovaný nástroj, z oběhu za účelem jejich výměny, vyznačení nové jmenovité hodnoty nebo zničení.

ČÁST ŠESTÁ

ŘEŠENÍ KRIZE POVINNÝCH OSOB

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 75

Účel řešení krize

(1) Účelem řešení krize je

a) zajistit pokračování zásadních činností,

b) zabránit a předcházet ohrožení nebo narušení finanční stability zejména omezením šíření krize, včetně jejího šíření na tržní infrastrukturu, a zachováním tržní disciplíny,

c) minimalizovat objem veřejné podpory, která by mohla být zapotřebí pro řešení krize a tímto chránit veřejné prostředky, nebo

d) chránit prostředky osob, na které se vztahuje pojištění pohledávek z vkladů nebo obdobné právo na náhradu podle jiných právních předpisů a chránit majetek klientů a zákazníků, který je v držení povinných osob.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, jsou jednotlivé účely stejně důležité a Česká národní banka je vzájemně vyvažuje vzhledem k povaze a okolnostem nastalé situace.

§ 76

Zásady řešení krize

Uplatňování opatření k řešení krize spočívá zejména na zásadách, že

a) Česká národní banka není povinna uplatnit opatření k řešení krize, nelze-li předpokládat, že by řešení selhání povinné osoby a následná likvidace nebo postup podle insolvenčního zákona měly výrazně nepříznivé dopady na finanční systém České republiky, popřípadě jiného členského státu nebo Evropské unie jako celku,

b) Česká národní banka uplatní opatření k řešení krize vhodná k dosažení účelu řešení krize se zřetelem k povaze a okolnostem daného případu; zároveň usiluje o minimalizaci újmy a nákladů spojených s uplatněním opatření k řešení krize a bere v úvahu dopad řešení krize na řádné fungování finančního trhu,

c) Česká národní banka při výběru a uplatnění opatření k řešení krize přihlédne k povaze činnosti povinné osoby nebo pobočky instituce z jiného než členského státu, jejímž prostřednictvím vykonává instituce činnost na území České republiky, její vlastnické struktuře, právní formě, rizikovému profilu, velikosti, právnímu postavení, provázanosti s jinými účastníky finančního systému, členství v institucionálním systému ochrany nebo jiném obdobném systému podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a k investičním nebo jiným službám[13]) poskytovaným touto osobou nebo pobočkou,

[13]) Čl. 4 odst. 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU.

d) vlastníci nástrojů účasti na povinné osobě nesou při uplatnění opatření k řešení krize ztrátu jako první; s věřiteli povinné osoby, kteří mají podle insolvenčního zákona zásadně stejné nebo obdobné postavení, se zachází za rovných podmínek a nesou ztrátu následně po vlastnících nástrojů účasti na základě pořadí svých pohledávek podle insolvenčního zákona, není-li tímto zákonem stanoveno jinak; ustanovení písmene g) tím není dotčeno,

e) věřitelé a vlastníci nástrojů účasti jsou uspokojeni alespoň v takové míře, v jaké by byli uspokojeni v řízení podle insolvenčního zákona,

f) členové vedoucích orgánů a osoby ve vrcholném vedení povinné osoby se vymění, není-li jejich setrvání nezbytné pro dosažení účelu řešení krize,

g) pojištěné pohledávky z vkladů do výše náhrady z Fondu pojištění vkladů podle jiného právního předpisu[14]) (dále jen „krytá pohledávka z vkladu“) požívají plné ochrany,

h) je-li instituce členem evropské finanční skupiny, Česká národní banka rovněž přihlíží k omezení dopadu opatření k řešení krize na členy skupiny, na skupinu jako celek a na finanční stabilitu Evropské unie a členských států, zejména těch, ve kterých skupina působí,

i) řešení krize probíhá v souladu s právními předpisy[4]) a akty[5]) Evropské unie pro oblast veřejné podpory,

j) je-li to vzhledem k okolnostem vhodné, a lze-li to s ohledem na časové možnosti rozumně požadovat, Česká národní banka informuje zástupce zaměstnanců povinné osoby o opatřeních k řešení krize a konzultuje s nimi jejich uplatnění; přitom dbá, aby řešení krize probíhalo v souladu s právními předpisy upravujícími zastoupení zaměstnanců povinné osoby v jejích vedoucích orgánech.

Podmínky pro řešení krize

§ 77

Vedoucí orgány povinné osoby nebo jejich členové jsou povinni oznámit České národní bance bez zbytečného odkladu skutečnosti, které nasvědčují tomu, že povinná osoba selhává.

§ 78

(1) Česká národní banka uplatní opatření k řešení krize ve vztahu k povinné osobě, pokud

a) zjistí, že povinná osoba selhává,

b) s přihlédnutím ke všem okolnostem nelze důvodně předpokládat, že by jiné opatření než opatření k řešení krize odvrátilo její selhání, a

c) řešení krize je ve veřejném zájmu.

(2) Uložení nebo provedení opatření včasného zásahu podle § 37 není podmínkou uplatnění opatření k řešení krize.

(3) Závazným podkladem pro uplatnění opatření k řešení krize je ocenění nebo předběžný odhad podle § 52 odst. 1.

§ 79

Selhává-li povinná osoba a podmínka podle § 78 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo § 81 není splněna, Česká národní banka řízení o uplatnění opatření k řešení krize zastaví. Součástí usnesení o zastavení řízení je odůvodnění nesplnění těchto podmínek.

§ 80

Veřejný zájem

Pro účely tohoto zákona je řešení krize ve veřejném zájmu, je-li uplatnění opatření k řešení krize nezbytné a přiměřené k dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize a případná likvidace povinné osoby nebo řešení jejího úpadku v insolvenčním řízení by nevedly k dosažení uvedených účelů řešení krize v téže míře.

§ 81

Dodatečné podmínky pro uplatnění opatření k řešení krize některých povinných osob

(1) Opatření k řešení krize ve vztahu k povinné osobě podle § 3 písm. b) lze uplatnit pouze v případě, jsou-li podmínky podle § 78 odst. 1 písm. a) až c) splněny i ve vztahu k osobě, která podléhá dohledu

[14]) § 41e odst. 2 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

na konsolidovaném základě a současně osobu podle § 3 písm. b) ovládá.

(2) Opatření k řešení krize ve vztahu k povinné osobě podle § 3 písm. c) lze uplatnit, jsou-li podmínky podle § 78 odst. 1 písm. a) až c) splněny i ve vztahu k instituci, kterou osoba podle § 3 písm. c) ovládá. Má-li instituce ovládaná osobou podle § 3 písm. c) sídlo na území jiného než členského státu, opatření k řešení krize ve vztahu k osobě podle § 3 písm. c) lze uplatnit, vydá-li osvědčení o splnění podmínek pro řešení krize institucí podle obdobného ustanovení srovnatelného zahraničního právního předpisu příslušný orgán jiného než členského státu.

(3) Takové opatření lze uplatnit i v případě, pokud ve vztahu k osobě podle § 3 písm. c) nejsou splněny podmínky podle § 78 odst. 1 písm. a) a b), je-li to ve veřejném zájmu.

(4) Opatření k řešení krize ve vztahu k povinné osobě podle § 3 písm. c) lze uplatnit i v případě, kdy podmínky podle § 78 odst. 1 písm. a) až c) nejsou splněny ve vztahu k této osobě, ale

a) podmínky podle § 78 odst. 1 písm. a) až c) jsou splněny ve vztahu k instituci, kterou osoba podle § 3 písm. c) ovládá,

b) uplatnění opatření k řešení krize ve vztahu k povinné osobě podle § 3 písm. c) je nezbytné pro řešení selhání ovládané instituce nebo pro řešení krize skupiny, a

c) případné selhání ovládané instituce by ohrozilo jinou instituci nebo skupinu jako celek.

(5) Pro účely posouzení, zda jsou podmínky podle § 78 odst. 1 písm. a) až c) splněny, lze na základě dohody mezi orgánem příslušným k řešení krize osoby podle § 3 písm. c) a orgánem příslušným k řešení krize ovládané instituce nebrat ohled na jakékoli vnitroskupinové převody kapitálu nebo ztrát včetně provedení odpisu nebo konverze.

(6) Je-li instituce přímo nebo nepřímo ovládaná současně smíšenou holdingovou osobou a finanční holdingovou osobou a zároveň je tato finanční holdingová osoba ovládaná touto smíšenou holdingovou osobou, opatření k řešení krize se uplatní ve vztahu k finanční holdingové osobě, nikoliv ve vztahu ke smíšené holdingové osobě.

HLAVA II

OPATŘENÍ K ŘEŠENÍ KRIZE

Díl 1

Některé pravomoci České národní banky

§ 82

Česká národní banka může

a) odvolat nebo nahradit členy vedoucích orgánů a osoby ve vrcholném vedení povinné osoby a stanovit podmínky výkonu jejich funkce nebo pracovní pozice,

b) stanovit, že ke svolání valné hromady nebo obdobného nejvyššího orgánu nebo platnosti některých nebo všech usnesení valné hromady nebo obdobného nejvyššího orgánu je třeba souhlasu České národní banky,

c) zakázat povinné osobě nakládání s majetkem v rozsahu a na dobu nezbytně nutnou,

d) požadovat po povinné osobě nebo její ovládající osobě vydání nových nástrojů zahrnovaných do kapitálu, včetně prioritních akcií a podřízených nebo vyměnitelných dluhopisů nebo obdobných dluhových nástrojů,

e) požádat soud o přerušení řízení, ve kterém je povinná osoba účastníkem, nebo o přerušení trestního stíhání, které je vedeno proti právnické osobě, a navrhnout dobu přerušení řízení.

§ 83

(1) Česká národní banka může pozastavit povinnost plnění povinné osoby ze smlouvy od okamžiku zveřejnění tohoto pozastavení postupem podle § 222 a 223 do konce pracovního dne nejblíže následujícího po dni zveřejnění, přičemž podmínky pozastavení jsou součástí výrokové části rozhodnutí nebo opatření obecné povahy. Povinnosti plnění protistrany z této smlouvy se současně pozastaví na stejnou dobu.

(2) Nastane-li povinnost plnění z této smlouvy během doby, na kterou bylo pozastaveno podle odstavce 1, platí, že nastala ihned po jejím uplynutí.

(3) Pozastavení povinnosti podle odstavce 1 se nevztahuje na

a) pojištěné pohledávky z vkladů,

b) dluhy vůči platebním systémům s neodvolatel-

ností zúčtování, zahraničním platebním systémům s neodvolatelností zúčtování, vypořádacím systémům s neodvolatelností vypořádání, zahraničním vypořádacím systémům s neodvolatelností vypořádání a provozovatelům těchto systémů, ústředním protistranám a ústředním bankám,

c) dluhy, na které se vztahuje případný nárok na vyplácení náhrad plynoucí z neschopnosti obchodníka s cennými papíry splnit své závazky podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu.

§ 84

(1) Česká národní banka může pozastavit výkon práva věřitelů povinné osoby na uspokojení ze zajištění poskytnutého povinnou osobou, a to od okamžiku zveřejnění tohoto pozastavení podle § 222 a 223 do konce pracovního dne nejblíže následujícího po dni zveřejnění, přičemž podmínky pozastavení jsou součástí výrokové části rozhodnutí nebo opatření obecné povahy.

(2) Pozastavení výkonu práva podle odstavce 1 se nevztahuje na zajištění poskytnuté povinnou osobou v podobě marže nebo zástavy, pokud je poskytnuto platebním systémům s neodvolatelností zúčtování, zahraničním platebním systémům s neodvolatelností zúčtování, vypořádacím systémům s neodvolatelností vypořádání, zahraničním vypořádacím systémům s neodvolatelností vypořádání a provozovatelům těchto systémů, ústředním protistranám a ústředním bankám.

(3) Česká národní banka musí výkon práva podle odstavce 1 pozastavit jednotně vůči těm členům skupiny, vůči nimž přijímá opatření k řešení krize, uplatní-li se ochrana platebních a vypořádacích systémů podle § 172.

§ 85

(1) Česká národní banka může pozastavit výkon práva smluvní strany na odstoupení, vypořádání nebo započtení, nebo práva, jehož uplatněním dojde nebo může dojít ke splatnosti dluhu nebo k závěrečnému vyrovnání, nebo práva, v důsledku kterého dojde nebo může dojít ke vzniku, změně, pozastavení nebo zániku jiných práv a povinností smluvních stran, pokud je takové právo stanoveno ve smlouvě s povinnou osobou nebo právním předpisem a váže se ke smluvně nebo jinak určené právní skutečnosti (dále jen „právo na ukončení závazku“), a pokud trvá plnění povinností, které tvoří podstatu a účel této smlouvy, včetně platebních povinností a poskytování zajištění, od okamžiku zveřejnění tohoto pozastavení podle § 222 a 223 do konce pracovního dne nejblíže následujícího po dni zveřejnění, přičemž podmínky pozastavení jsou součástí výrokové části rozhodnutí nebo opatření obecné povahy.

(2) Česká národní banka může pozastavit výkon práva na ukončení závazku s ovládanou osobou povinné osoby od okamžiku zveřejnění rozhodnutí o tomto pozastavení podle § 222 do konce pracovního dne nejblíže následujícího po dni zveřejnění ve státu, ve kterém má sídlo ovládaná osoba, přičemž podmínky pozastavení jsou součástí výrokové části, rozhodnutí nebo opatření obecné povahy, pokud

a) dluhy vyplývající ze smlouvy jsou zajištěny nebo utvrzeny povinnou osobou,

b) smluvní podmínky práva na ukončení závazku se vztahují výlučně k finanční situaci nebo platební neschopnosti povinné osoby, a

c) v případě, že může být nebo bylo rozhodnuto o přechodu nástrojů účasti na povinné osobě nebo jejího majetku a dluhů podle § 96 odst. 1 písm. a) a b), § 102 odst. 1 písm. a) a b) nebo § 113 odst. 1 písm. a) a b), a

1. veškerý majetek a dluhy osoby ovládané povinnou osobou přešly a byly nabyty nebo vzhledem ke všem okolnostem lze důvodně předpokládat jejich přechod a nabytí, nebo

2. je ze strany České národní banky zajištěna náležitá ochrana tohoto majetku a dluhů jiným způsobem.

(3) Jestliže po skončení lhůty podle odstavce 1 nebo 2 a při současném uplatnění § 169 odst. 2

a) povinná osoba je i nadále smluvní stranou a Česká národní banka neodepsala nebo nekonvertovala odepisovatelné závazky z této smlouvy v souladu s § 120 odst. 1 písm. a), je protistrana oprávněna vykonat právo na ukončení závazku v souladu s podmínkami této smlouvy, nebo

b) práva a závazky ze smlouvy přešly z povinné osoby na jiný subjekt, je smluvní protistrana oprávněna vykonat právo na ukončení závazku v souladu s podmínkami této smlouvy pouze v případě, pokud ve vztahu k subjektu, který

práva a povinnosti v důsledku přechodu nabyl, nastane nebo trvá dohodnutá skutečnost opravňující k ukončení závazku i po jejich postoupení.

(4) Právo na ukončení závazku lze před skončením lhůty uvedené v odstavci 1 nebo 2 vykonat, pouze pokud Česká národní banka dotčené osobě oznámí, že práva a povinnosti z příslušné smlouvy nejsou předmětem

a) přechodu na jiný subjekt, nebo
b) odpisu nebo konverze při odpisu nebo konverzi odepisovatelných závazků podle § 120 odst. 1 písm. a).

(5) Pozastavení výkonu práva na ukončení závazku podle odstavce 1 nebo 2 se nevztahuje na platební systémy s neodvolatelností zúčtování, zahraniční platební systémy s neodvolatelností zúčtování, vypořádací systémy s neodvolatelností vypořádání, zahraniční vypořádací systémy s neodvolatelností vypořádání a provozovatele těchto systémů, ústřední protistrany a ústřední banky.

Díl 2

Správa pro řešení krize

§ 86

(1) Česká národní banka může zavést správu pro řešení krize povinné osoby. Správu pro řešení krize lze vykonávat přímou správou povinné osoby podle § 92 nebo zvláštní správou podle § 93. Není-li v rozhodnutí o zavedení správy pro řešení krize jmenován zvláštní správce, platí, že je vykonávána přímou správou povinné osoby. Česká národní banka uveřejňuje rozhodnutí o zavedení správy pro řešení krize a její rozsah na svých internetových stránkách.

(2) Ustanovení o vlivné osobě podle zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev se ve vztahu k České národní bance nebo zvláštnímu správci při správě pro řešení krize neuplatní.

(3) K podání opravných prostředků proti rozhodnutí o zavedení správy pro řešení krize jsou oprávněny osoby, které byly oprávněny v obdobné věci jednat za povinnou osobu ke dni předcházejícímu dni rozhodnutí o zavedení správy pro řešení krize. Pro tento účel jsou Česká národní banka nebo zvláštní správce povinni na žádost oprávněných osob poskytnout těmto osobám v nezbytném rozsahu kopie z dokumentace povinné osoby a umožnit těmto osobám pořizovat si z ní opisy a výpisy.

(4) Ustanovení o neplatnosti usnesení valné hromady podle zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev se v rámci správy pro řešení krize neuplatní.

§ 87

Dochází-li výkonem správy pro řešení krize k naplnění podstaty jiného opatření k řešení krize, použijí se ustanovení tohoto zákona o ocenění a předběžném odhadu a § 56 obdobně. Dochází-li výkonem správy pro řešení krize k naplnění podstaty přechodu činnosti na soukromého nabyvatele, použije se § 97 obdobně. Dochází-li výkonem správy pro řešení krize k naplnění podstaty veřejné kapitálové podpory, použije se § 159 obdobně. Tím není dotčen § 92 odst. 1 a § 93 odst. 1 a 2. Výkon správy pro řešení krize se pro účely odpovědnosti za škodu podle zákona upravujícího odpovědnost státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem považuje za úřední postup.

§ 88

Osoby podílející se na výkonu správy pro řešení krize musí mít dostatečnou kvalifikaci, schopnosti a znalosti pro výkon svěřených úkolů. Osoby se zvláštním vztahem k povinné osobě podle právních předpisů upravujících činnost povinné osoby[6]) a osoby, u kterých hrozí střet zájmů, se nesmí podílet na výkonu správy pro řešení krize.

§ 89

(1) Správa pro řešení krize se zapisuje do obchodního rejstříku a rozhodnutí o zavedení správy pro řešení krize se ukládá do sbírky listin obchodního rejstříku. Návrhy na zápisy týkající se správy pro řešení krize podává Česká národní banka.

(2) Do obchodního rejstříku se zapisuje

a) den zavedení správy pro řešení krize,
b) jméno, adresa sídla nebo místa pobytu, popřípadě také bydliště, liší-li se od adresy místa pobytu, dočasného správce spolu s uvedením způsobu, jakým instituci zastupuje, den vzniku a zániku výkonu funkce a
c) den ukončení správy pro řešení krize.

§ 90

Povinná osoba uveřejňuje rozhodnutí o zavedení správy pro řešení krize a její rozsah na svých internetových stránkách.

§ 91

Hodlá-li Česká národní banka zavést správu pro řešení krize povinné osoby, která je členem skupiny, o zavedení správy pro řešení krize rozhodne po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize v členských státech, ve kterých mají sídlo členové skupiny, a to s ohledem na případnou potřebu zavést společnou správu pro řešení krize více členů skupiny.

Oddíl 1

Přímá správa

§ 92

(1) Zavedením přímé správy se pozastavuje výkon oprávnění vedoucích orgánů a nejvyššího orgánu povinné osoby. Působnost, která by jinak náležela těmto orgánům, vykonává Česká národní banka. Při výkonu přímé správy Česká národní banka není vázána povinnostmi vedoucích orgánů vyplývajícími ze společenské smlouvy, stanov, zakladatelské listiny nebo jiného dokumentu s obdobným významem (dále jen „zakladatelské právní jednání").

(2) Česká národní banka může pověřit jednu nebo více osob oprávněných k výkonu působnosti podle odstavce 1. Taková osoba musí být zaměstnancem České národní banky a při jednání se prokazuje pověřením České národní banky.

(3) Přímá správa končí dnem uvedeným v rozhodnutí České národní banky o ukončení přímé správy.

(4) Účelně vynaložené náklady spojené s výkonem přímé správy jsou placeny z majetku povinné osoby, u které je zavedena přímá správa.

(5) Nepostačuje-li majetek povinné osoby, u které je zavedena přímá správa, na úhradu nákladů podle odstavce 4, platí náklady v rozsahu, ve kterém nepostačuje majetek povinné osoby, stát.

Oddíl 2

Zvláštní správa

§ 93

(1) Jmenováním zvláštního správce se pozastavuje výkon oprávnění vedoucích orgánů a nejvyššího orgánu povinné osoby. Působnost, která by jinak náležela těmto orgánům, vykonává zvláštní správce. Při výkonu zvláštní správy není zvláštní správce vázán povinnostmi vedoucích orgánů vyplývajícími ze zakladatelského právního jednání.

(2) Česká národní banka může rozhodnutím stanovit výčet těch jednání a povinností, ke kterým je zvláštní správce oprávněn pouze s předchozím souhlasem České národní banky.

(3) Česká národní banka může rozhodnutím kdykoliv změnit rozsah oprávnění podle odstavce 1 nebo 2.

§ 94

(1) Zvláštní správce je povinen jednat v souladu s rozhodnutím o zavedení zvláštní správy, o opatřeních k řešení krize a v souladu s pokyny České národní banky. Veškeré informace vztahující se k finančnímu a ekonomickému stavu povinné osoby, které má k dispozici, je povinen na vyžádání sdělit České národní bance. Zvláštní správce je dále povinen vypracovat zprávu o finanční a ekonomické situaci povinné osoby ke dni jmenování a ke dni zániku své funkce.

(2) Zvláštním správcem může být jmenována osoba zapsaná ve zvláštní části seznamu insolvenčních správců. Zvláštním správcem může být jmenována rovněž jiná vhodná osoba, která má dostatečné předpoklady pro výkon této funkce a která se svým jmenováním souhlasí. Při jmenování zvláštního správce ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců se postupuje podle insolvenčního zákona.

(3) Zaměstnanci povinné osoby a osoby, kteří byli členy vedoucího orgánu povinné osoby ke dni rozhodnutí o zavedení správy pro řešení krize, nebo kdykoliv v období 2 let předcházejících tomuto dni, jsou povinni na vyžádání poskytnout zvláštnímu správci součinnost.

§ 95

(1) Výkon funkce zvláštního správce zaniká

a) odvoláním zvláštního správce,
b) ukončením zvláštní správy,
c) uplynutím 24 hodin od okamžiku doručení písemného rozhodnutí zvláštního správce o vzdání se funkce České národní bance, nebo

d) úmrtím zvláštního správce.

(2) Česká národní banka odvolá zvláštního správce, zejména jestliže závažným způsobem nebo opakovaně porušil svou povinnost nebo přestal splňovat předpoklady pro výkon této funkce. V takovém případě bez zbytečného odkladu jmenuje nového zvláštního správce. Obdobně postupuje i v případech v odstavci 1 písm. c) a d).

(3) Zvláštní správa končí dnem uvedeným v rozhodnutí České národní banky o ukončení zvláštní správy, nejpozději však 12 měsíců od jejího zavedení.

(4) Zvláštní správu lze rozhodnutím prodloužit nejvýše o 12 měsíců, a to i opakovaně.

(5) Účelně vynaložené náklady spojené s výkonem zvláštní správy, včetně odměny zvláštního správce, jsou placeny z majetku povinné osoby, u které je zavedena zvláštní správa. Zvláštní správce může žádat o poskytnutí přiměřené zálohy.

(6) Nepostačuje-li majetek povinné osoby, u které je zavedena zvláštní správa, na úhradu podle odstavce 5, platí náklady v rozsahu, ve kterém nepostačuje majetek povinné osoby, stát.

(7) Výši odměny zvláštního správce a její splatnost stanoví Česká národní banka s přihlédnutím k rozsahu činnosti zvláštního správce.

Díl 3

Přechod činnosti na soukromého nabyvatele

§ 96

(1) Česká národní banka může rozhodnout o tom, že na nabyvatele, který není osobou podle § 102 odst. 2 nebo § 113 odst. 3, přechází

a) nástroj účasti na povinné osobě, nebo

b) majetek nebo dluhy povinné osoby nebo jejich část.

(2) Česká národní banka může rozhodnout o přechodu činnosti na soukromého nabyvatele i opakovaně.

(3) Česká národní banka může rozhodnout o zpětném přechodu nástroje účasti na povinné osobě na původní vlastníky a o zpětném přechodu majetku nebo dluhů povinné osoby na povinnou osobu pouze se souhlasem nabyvatele podle odstavce 1, přičemž povinné osoby a původní vlastníci jsou povinni tento majetek nebo dluhy převzít.

(4) K přechodu činnosti na soukromého nabyvatele je třeba předchozího souhlasu nabyvatele. Česká národní banka může nabyvateli za tím účelem poskytnout ocenění nebo předběžný odhad podle § 52.

(5) Souhlasu vlastníků nástrojů účasti na povinné osobě ani dalších osob, jejichž práva byla rozhodnutím o přechodu činnosti na soukromého nabyvatele nebo rozhodnutím o zpětném přechodu dotčena, není třeba; k dalším požadavkům zákonů upravujících přechody majetkových účastí, majetku a dluhů se nepřihlíží.

(6) Česká národní banka rozhodne o přechodu činnosti na soukromého nabyvatele za podmínek odpovídajících přiměřeně tržním podmínkám předmětu přechodu stanovených v souladu s § 52 odst. 1 a okolnostem přechodu. Nestanoví-li Česká národní banka jinak, poskytuje nabyvatel náhradu v případě přechodu podle odstavce 1 písm. a) ve prospěch vlastníků nástrojů účasti na povinné osobě, v případě přechodu podle odstavce 1 písm. b) ve prospěch povinné osoby. Česká národní banka stanoví v rámci rozhodnutí o přechodu výši náhrady s přihlédnutím k ocenění nebo předběžnému odhadu podle § 52 a uloží nabyvateli, aby náhradu uhradil ve lhůtě, která nesmí být delší než 1 rok od vykonatelnosti rozhodnutí.

(7) V případě vad předmětu přechodu, které vyjdou najevo dodatečně a které nabyvatel nemohl rozumně předpokládat, je povinná osoba nebo původní vlastník nástroje účasti povinen vrátit nabyvateli část náhrady ve výši podle § 57 odst. 6. K zajištění tohoto závazku může Česká národní banka uložit Garančnímu systému vydat záruku podle § 212 odst. 1 písm. a).

§ 97

(1) Při přechodu činnosti na soukromého nabyvatele je Česká národní banka povinna

a) nabídnout předmět přechodu širšímu okruhu potenciálních zájemců,

b) dodržet zásady transparentnosti a zákazu zkreslení údajů týkajících se předmětu přechodu, s přihlédnutím k okolnostem a možnému dopadu na finanční stabilitu,

c) zavést postupy pro zamezení vzniku možného střetu veřejného zájmu se zájmy osobními tak, aby osoby pověřené výkonem pravomocí k řešení krize nebyly k předmětu přechodu činnosti nebo ke členům vedoucích orgánů a osobám ve vrcholném vedení povinné osoby ve vztahu, který vzbuzuje důvodné pochybnosti o řádném výkonu svěřených pravomocí,

d) dodržet zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace zájemců a zajistit, aby nebyla poskytnuta některému zájemci nebo zájemcům nepřiměřená výhoda,

e) postupovat bez zbytečných průtahů,

f) usilovat o provedení přechodu činnosti za nejvyšší možnou náhradu.

(2) Vyžaduje-li postup při veřejné nabídce předmětu přechodu činnosti na soukromého nabyvatele zveřejnění vnitřních informací podle čl. 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014, je možné odložení zveřejnění podle čl. 17 odst. 4 nebo odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014.

(3) Lze-li důvodně předpokládat, že by dodržení postupu při přechodu činnosti podle odstavce 1 vedlo ke zmaření účelu řešení krize, a to zejména tím, že by v důsledku selhání povinné osoby došlo k narušení nebo ohrožení finanční stability a zároveň by postup podle odstavce 1 nezajistil náležitou ochranu finanční stability, lze se od postupu podle odstavce 1 odchýlit.

§ 98

(1) Nemá-li nabyvatel podle § 96 odst. 1 potřebné povolení k činnosti nebo jiné oprávnění udělované Českou národní bankou, předloží České národní bance odpovídající žádost.

(2) Rozhodnutí o přechodu činnosti podle § 96 odst. 1 písm. b) je vykonatelné nejdříve dnem vykonatelnosti rozhodnutí o udělení povolení k činnosti nebo jiného oprávnění nabyvateli.

(3) Dojde-li k přechodu vlastnického práva k nástroji účasti, který je představován listinným cenným papírem, na nabyvatele, původní vlastník předá neprodleně po nabytí vykonatelnosti rozhodnutí o přechodu vlastnického práva tento cenný papír nabyvateli. Povinná osoba, jejíž majetek nebo dluhy přešly na nabyvatele, je povinna nabyvateli neprodleně po nabytí vykonatelnosti rozhodnutí o přechodu činnosti § 96 odst. 1 písm. b) předat dotčený majetek a potřebné doklady a sdělit mu vše, co je zapotřebí k provozování nebo obhospodařování majetku nebo dluhů, které byly předmětem přechodu činnosti.

(4) Od okamžiku zveřejnění informace podle § 175 se dlužník nemůže plněním ve prospěch původního věřitele zprostit své povinnosti odpovídající pohledávce, jež přešla na nabyvatele. Od téhož okamžiku má přechod činnosti účinky vůči osobám, které poskytly zajištění pohledávek, které přešly na nabyvatele, i vůči všem třetím osobám.

§ 99

(1) Vyžaduje-li nabytí předmětu přechodu podle § 96 odst. 1 písm. a) souhlas České národní banky podle jiného právního předpisu[6]), nabyvatel je povinen takovou žádost o souhlas podat.

(2) Nabylo-li rozhodnutí o přechodu podle § 96 odst. 1 písm. a) vykonatelnosti bez předchozího souhlasu uděleného Českou národní bankou, je do doby nabytí vykonatelnosti rozhodnutí o žádosti podle odstavce 1 nebo do marného uplynutí lhůty podle odstavce 3 pozastaven výkon hlasovacích práv nabyvatele a Česká národní banka může vykonávat tato hlasovací práva na základě vlastního uvážení. Česká národní banka nenese odpovědnost za škodu způsobenou výkonem hlasovacích práv nebo zdržením se výkonu hlasovacích práv. Sankční ustanovení jiných právních předpisů[6]) za nedodržení nebo porušení povinností pro případ nabytí nebo změny kvalifikované účasti na povinné osobě nebo ovládnutí povinné osoby se neuplatní do vydání rozhodnutí o žádosti podle odstavce 1 nebo marného uplynutí lhůty pro převod z nabyvatele na další osobu podle odstavce 3, nastane-li později než vydání rozhodnutí podle odstavce 1.

(3) Nabylo-li rozhodnutí o přechodu podle § 96 odst. 1 písm. a) vykonatelnosti bez předchozího souhlasu uděleného Českou národní bankou a Česká národní banka nevyhověla žádosti podle odstavce 1, může s přihlédnutím k tržním podmínkám stanovit lhůtu pro převod z nabyvatele na další osobu a nabyvatel je povinen převod ve stanovené lhůtě provést.

(4) Nesplní-li nabyvatel povinnost podle odstavce 3, může Česká národní banka uložit sankce

nebo opatření podle jiného právního předpisu[6]) za nedodržení nebo porušení povinnosti pro případ nabývání nebo zvýšení kvalifikované účasti na povinné osobě nebo ovládnutí povinné osoby.

(5) Nabyl-li přechod podle § 96 odst. 1 písm. a) účinnosti bez předchozího souhlasu uděleného Českou národní bankou a Česká národní banka vyhoví žádosti podle odstavce 1, nabývá nabyvatel hlasovací práva k předmětu přechodu oznámením rozhodnutí o žádosti.

§ 100

(1) Dnem nabytí účinnosti přechodu činnosti podle § 96 odst. 1 písm. b) vstupuje nabyvatel do právního postavení povinné osoby v rozsahu výkonu činností souvisejících s provozováním předmětu přechodu, včetně členství v clearingovém systému, účastenství nebo nepřímého účastenství v platebních a vypořádacích systémech, evropském regulovaném trhu, Garančním fondu obchodníků s cennými papíry a Fondu pojištění vkladů.

(2) Členství nabyvatele v clearingovém systému, jeho účastenství nebo nepřímé účastenství v platebních a vypořádacích systémech, na evropském regulovaném trhu nebo v mnohostranném obchodním systému, v Garančním fondu obchodníků s cennými papíry a Fondu pojištění vkladů nelze podmiňovat hodnocením nabyvatele ratingovou agenturou.

(3) Nesplňuje-li nabyvatel podmínky členství v clearingovém systému, účastenství nebo nepřímého účastenství v platebních a vypořádacích systémech, na evropském regulovaném trhu nebo v mnohostranném obchodním systému, v Garančním fondu obchodníků s cennými papíry a Fondu pojištění vkladů, může Česká národní banka stanovit lhůtu, během níž nabyvatel může být členem takových systémů, aniž by podmínky pro členství nebo účastenství splňoval. Lhůta nesmí být delší než 24 měsíců. Česká národní banka může na žádost nabyvatele lhůtu prodloužit.

§ 101

Vlastníci nástroje účasti na povinné osobě nebo věřitelé povinné osoby a jiné osoby, jejichž majetek, nebo dluhy, u nichž nedošlo k přechodu podle § 96 odst. 1, pozbývají všechna práva ve vztahu k majetku a dluhům, které byly předmětem přechodu. Tím není dotčeno jejich právo na přiměřenou náhradu a § 171 až 173 a § 177.

Díl 4

Přechod činnosti na překlenovací instituci

§ 102

(1) Česká národní banka může za účelem zachování zásadních činností jedné nebo více povinných osob rozhodnout o tom, že na obchodní korporaci s majetkovou účastí státu, jejímž účelem je nabytí, držení a převod nástroje účasti, majetku nebo dluhů podle písmene a) nebo b) na třetí osobu, přechází

a) nástroj účasti na povinné osobě, nebo
b) majetek nebo dluhy povinné osoby nebo jejich část.

(2) Okamžikem vykonatelnosti rozhodnutí o přechodu podle odstavce 1 se zavádí režim překlenovací instituce vůči obchodní korporaci s majetkovou účastí státu, na kterou přešel předmět přechodu podle odstavce 1 (dále jen „překlenovací instituce“).

(3) Dojde-li k přechodu vlastnického práva k nástroji účasti, který je představován listinným cenným papírem, na překlenovací instituci, původní vlastník předá neprodleně po nabytí vykonatelnosti rozhodnutí o přechodu vlastnického práva tento cenný papír překlenovací instituci. Povinná osoba, jejíž majetek nebo dluhy přešly na překlenovací instituci, je povinna překlenovací instituci neprodleně po nabytí vykonatelnosti rozhodnutí o přechodu činnosti podle odstavce 1 písm. b) předat dotčený majetek a potřebné doklady a sdělit překlenovací instituci vše, co je zapotřebí k provozování nebo obhospodařování majetku nebo dluhů, které byly předmětem přechodu.

(4) Od okamžiku zveřejnění informace podle § 175 se dlužník nemůže plněním ve prospěch původního věřitele zprostit své povinnosti odpovídající pohledávce, jež přešla na překlenovací instituci. Od téhož okamžiku má přechod činnosti účinky vůči osobám, které poskytly zajištění pohledávek, které přešly na překlenovací instituci, i vůči všem třetím osobám.

§ 103

(1) Zavedením režimu překlenovací instituce

a) vykonává funkci nejvyššího orgánu překlenovací instituce Česká republika (dále také jen „stát“), postupuje při tom v souladu s § 75, přičemž jménem státu jedná Ministerstvo financí,

b) podléhá změna společenské smlouvy překlenovací instituce souhlasu České národní banky,

c) Česká národní banka schvaluje na návrh Ministerstva financí výměnu členů vedoucího orgánu překlenovací instituce, výši jejich odměn a rozsah jejich pravomocí a

d) Česká národní banka schvaluje na návrh vedoucího orgánu překlenovací instituce strategii a rizikový profil překlenovací instituce.

(2) Ministerstvo financí při výkonu působnosti podle odstavce 1 písm. a) konzultuje s Českou národní bankou.

(3) Zavedením režimu překlenovací instituce mají společníci právo na podíl na zisku a právo požadovat informace, jejichž poskytnutí neohrozí naplnění účelu řešení krize podle § 75. Ustanovení o dalších právech společníků podle občanského zákoníku a zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev se pro účely režimu překlenovací instituce neuplatní. Tímto není dotčen odstavec 1 písm. a).

(4) Česká národní banka je povinna podat návrh na zápis skutečnosti, že došlo k zavedení režimu překlenovací instituce do obchodního rejstříku bez zbytečného odkladu po vykonatelnosti rozhodnutí podle § 102 odst. 2.

(5) Bezprostředně po přechodu podle § 102 odst. 1 písm. b) nesmí výše dluhů, které na překlenovací instituci přešly, převyšovat hodnotu jejího majetku.

(6) V případě přechodu podle § 102 odst. 1 písm. a) poskytne překlenovací instituce náhradu ve prospěch původních vlastníků nástrojů účasti na povinné osobě, v případě přechodu podle § 102 odst. 1 písm. b), poskytne překlenovací instituce náhradu ve prospěch povinné osoby. Česká národní banka stanoví v rámci rozhodnutí o přechodu výši náhrady s přihlédnutím k ocenění nebo předběžnému odhadu podle § 52 a uloží překlenovací instituci, aby náhradu uhradila ve lhůtě, která nesmí být delší než 1 rok od vykonatelnosti rozhodnutí.

(7) V případě vad předmětu přechodu, které vyjdou najevo dodatečně a které překlenovací instituce nemohla rozumně předpokládat, jsou povinná osoba nebo původní vlastník nástroje účasti povinni vrátit překlenovací instituci část náhrady ve výši podle § 57 odst. 6. K zajištění tohoto závazku může Česká národní banka uložit Garančnímu systému vydat záruku podle § 212 odst. 1 písm. a).

§ 104

K nabytí vykonatelnosti rozhodnutí o přechodu podle § 102 odst. 1 je třeba předchozího souhlasu obchodní korporace s majetkovou účastí státu, na kterou mají nástroje účasti, majetek nebo závazky přejít. Česká národní banka může této obchodní korporaci za tím účelem poskytnout ocenění nebo předběžný odhad podle § 52. Souhlasu vlastníků nástroje účasti na povinné osobě ani dalších osob, jejichž práva jsou přechodem dotčena, není třeba.

§ 105

(1) Vedoucí orgán překlenovací instituce zajistí, že činnost překlenovací instituce bude vykonávána způsobem, který neohrozí výkon zásadních činností, které byly předmětem přechodu.

(2) Nabylo-li rozhodnutí o přechodu podle § 102 odst. 1 vykonatelnosti, může překlenovací instituce se souhlasem České národní banky převést nástroje účasti nebo majetek nebo dluhy nebo jejich část, které na překlenovací instituci přešly, na třetí osobu. Ustanovení tohoto zákona o postupu při přechodu činnosti na soukromého nabyvatele podle § 96 se použijí přiměřeně.

(3) Česká národní banka může rozhodnout o zpětném přechodu majetku nebo dluhů z překlenovací instituce na povinnou osobu nebo jejího právního nástupce a o zpětném přechodu nástrojů účasti na povinné osobě na původní vlastníky nebo jejich právní nástupce, stanoví-li Česká národní banka tuto možnost v rozhodnutí o přechodu podle § 102 odst. 1 ve vztahu k takovému majetku, dluhům a nástrojům účasti. Současně rozhodne na základě ocenění nebo předběžného odhadu podle § 52 o povinnosti vrátit odpovídající část dříve přiznané náhrady nebo o povinnosti poskytnout v odpovídajícím rozsahu dodatečnou náhradu. Souhlasu povinné osoby nebo původních vlastníků není třeba. K zajištění povinnosti vrátit odpovídající část dříve přiznané náhrady může Česká národní banka uložit Garanč-

nímu systému vydat záruku podle § 212 odst. 1 písm. a).

(4) Česká národní banka může rozhodnout o zpětném přechodu majetku nebo dluhů z překlenovací instituce na povinnou osobu rovněž, přešel-li rozhodnutím o přechodu podle § 102 odst. 1 nástroj účasti nebo majetek nebo dluh, který neměl být do předmětu přechodu zahrnut, jelikož jeho druh neodpovídá nebo jinak nesplňuje podmínky pro přechod podle § 96 až 99. Souhlasu povinné osoby nebo původních vlastníků není třeba.

§ 106

Je-li k výkonu činností souvisejících s provozováním předmětu přechodu podle § 102 odst. 1 písm. b) třeba povolení k činnosti nebo jiného oprávnění České národní banky, musí překlenovací instituce splňovat podmínky pro udělení takového povolení nebo oprávnění.

§ 107

(1) Dnem nabytí vykonatelnosti rozhodnutí o přechodu podle § 102 odst. 1 písm. b) vstupuje překlenovací instituce do právního postavení povinné osoby v rozsahu výkonu činností souvisejících s provozováním předmětu přechodu, včetně členství v clearingovém systému, účastenství nebo nepřímém účastenství v platebních a vypořádacích systémech, na evropském regulovaném trhu nebo v mnohostranném obchodním systému, v Garančním fondu obchodníků s cennými papíry a Fondu pojištění vkladů.

(2) Členství překlenovací instituce v clearingovém systému, její účastenství nebo nepřímé účastenství v platebních a vypořádacích systémech, na evropském regulovaném trhu nebo v mnohostranném obchodním systému, v Garančním fondu obchodníků s cennými papíry a Fondu pojištění vkladů nelze podmiňovat hodnocením ratingovou agenturou.

(3) Nesplňuje-li překlenovací instituce podmínky členství v clearingovém systému, účastenství nebo nepřímého účastenství v platebních a vypořádacích systémech, na evropském regulovaném trhu nebo v mnohostranném obchodním systému, v Garančním fondu obchodníků s cennými papíry a Fondu pojištění vkladů, může Česká národní banka stanovit lhůtu, během níž překlenovací instituce může být členem takových systémů, aniž by podmínky pro členství nebo účastenství splňovala. Lhůta nesmí být delší než 24 měsíců. Česká národní banka může na žádost překlenovací instituce lhůtu prodloužit.

§ 108

(1) Vlastníci nástroje účasti na povinné osobě nebo věřitelé povinné osoby a jiné osoby, jejichž majetek nebo dluhy nebyly předmětem přechodu podle § 102 odst. 1, pozbývají majetková práva ve vztahu k majetku a dluhům, které přešly na překlenovací instituci. Tím není dotčeno jejich právo na přiměřenou náhradu a § 171 až 173 a § 175.

(2) Překlenovací instituce nenese odpovědnost za újmu způsobenou svou činností povinné osobě, vlastníkům nástroje účasti na povinné osobě nebo věřitelům povinné osoby. Člen vedoucího orgánu překlenovací instituce je povinen nahradit škodu, kterou způsobil povinné osobě, vlastníkům nástroje účasti na povinné osobě a věřitelům povinné osoby úmyslně nebo z hrubé nedbalosti porušením svých povinností.

§ 109

Česká národní banka vydá rozhodnutí o ukončení režimu překlenovací instituce,

a) dojde-li k zápisu fúze nebo rozdělení překlenovací instituce do obchodního rejstříku,
b) nesplňuje-li překlenovací instituce podmínky podle § 102 odst. 1,
c) dojde-li k převodu veškerého nebo téměř veškerého majetku nebo dluhů překlenovací instituce na třetí osobu, nebo
d) dojde-li k převodu celého majetku překlenovací instituce a plné úhradě dluhů překlenovací instituce.

§ 110

Nenastane-li žádná ze skutečností podle § 109 do 2 let od vykonatelnosti posledního rozhodnutí o přechodu podle § 102 odst. 1, Česká národní banka po uplynutí této lhůty překlenovací instituci zruší s likvidací. Česká národní banka může tuto lhůtu prodloužit nejdéle o 1 rok, a to i opakovaně, pokud lze důvodně předpokládat, že nastane některá ze skutečností podle § 109, nebo je-li prodloužení lhůty nezbytné k zajištění kontinuity zásadních činností překlenovací instituce. Česká národní banka je

povinna prodloužení lhůty odůvodnit, včetně posouzení dopadu prodloužení lhůty na tržní podmínky a s přihlédnutím k předpokládanému budoucímu vývoji na finančním trhu.

§ 111

Došlo-li k přechodu majetku nebo dluhů několika povinných osob na překlenovací instituci, musí být tento majetek nebo dluhy jednotlivých povinných osob vedeny účetně odděleně tak, aby mohlo dojít k vypořádání majetku ve vztahu ke každé účetní jednotce zvlášť.

§ 112

Vedoucí orgán překlenovací instituce, ve vztahu k transakcím, které uskutečňuje, a Česká národní banka usilují při nabídce na odkoupení nástrojů účasti na překlenovací instituci nebo majetku nebo dluhů překlenovací instituce o provedení převodu za tržní cenu, přičemž jsou povinni dodržet zásady transparentnosti, zákazu zkreslení údajů týkajících se předmětu převodu, rovného zacházení a zákazu diskriminace zájemců, s přihlédnutím k okolnostem převodu.

Díl 5

Přechod činnosti na osobu pro správu aktiv

§ 113

(1) Česká národní banka může rozhodnout o tom, že na jednu nebo více obchodních korporací s majetkovou účastí státu, která není osobou podle § 102 odst. 2 a jejímž účelem je nabytí, držení a převod majetku nebo dluhů podle písmene a) nebo b) na třetí osobu, přechází

a) majetek nebo dluhy povinné osoby nebo jejich část, nebo

b) majetek nebo dluhy překlenovací instituce nebo jejich část.

(2) Přechod podle odstavce 1 lze provést pouze současně s přechodem činnosti na soukromého nabyvatele, uplatněním režimu překlenovací instituce nebo odpisem nebo konverzí odepisovatelných závazků.

(3) Okamžikem nabytí vykonatelnosti rozhodnutí o přechodu činnosti podle odstavce 1 se zavádí režim osoby pro správu aktiv vůči obchodní korporaci s majetkovou účastí státu, na kterou přešel předmět přechodu podle odstavce 1 (dále jen „osoba pro správu aktiv“).

(4) Povinná osoba nebo překlenovací instituce, jejíž majetek nebo dluhy přešly na osobu pro správu aktiv, je povinna osobě pro správu aktiv neprodleně po nabytí vykonatelnosti rozhodnutí o přechodu činnosti podle odstavce 1 písm. a) nebo b) předat dotčený majetek a potřebné doklady a sdělit jí vše, co je zapotřebí k provozování nebo obhospodařování majetku nebo dluhů, které byly předmětem přechodu.

(5) Od okamžiku zveřejnění informace podle § 175 se dlužník nemůže plněním ve prospěch původního věřitele zprostit své povinnosti odpovídající pohledávce, jež přešla na osobu pro správu aktiv. Od téhož okamžiku má přechod činnosti účinky vůči osobám, které poskytly zajištění pohledávek, které přešly na osobu pro správu aktiv, i vůči všem třetím osobám.

§ 114

(1) Zavedením režimu osoby pro správu aktiv

a) vykonává funkci nejvyššího orgánu osoby pro správu aktiv stát a postupuje při tom v souladu s § 75, přičemž jménem státu jedná Ministerstvo financí,

b) podléhá změna společenské smlouvy osoby pro správu aktiv souhlasu České národní banky,

c) Česká národní banka schvaluje na návrh Ministerstva financí výměnu členů vedoucího orgánu osoby pro správu aktiv, výši jejich odměn a rozsah jejich pravomocí a

d) Česká národní banka schvaluje na návrh vedoucího orgánu osoby pro správu aktiv strategii a rizikový profil osoby pro správu aktiv.

(2) Ministerstvo financí vykonává působnost podle odstavce 1 písm. a) po konzultaci s Českou národní bankou.

(3) Zavedením režimu osoby pro správu aktiv mají společníci právo na podíl na zisku a právo požadovat informace, jejichž poskytnutí neohrozí naplnění účelu řešení krize podle § 75. Ustanovení o dalších právech společníků podle občanského zákoníku a zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev se pro účely režimu

osoby pro správu aktiv neuplatní. Tím není dotčen odstavec 1 písm. a).

(4) Česká národní banka je povinna podat návrh na zápis skutečnosti, že došlo k zavedení režimu osoby pro správu aktiv do obchodního rejstříku bez zbytečného odkladu po vykonatelnosti rozhodnutí podle § 113 odst. 3.

(5) V případě přechodu podle § 113 odst. 1 písm. a) poskytne osoba pro správu aktiv náhradu ve prospěch povinné osoby, v případě přechodu podle § 113 odst. 1 písm. b), poskytne osoba pro správu aktiv náhradu ve prospěch překlenovací instituce. Česká národní banka stanoví v rámci rozhodnutí o přechodu výši náhrady s přihlédnutím k ocenění nebo předběžnému odhadu podle § 52 a uloží osobě pro správu aktiv, aby náhradu uhradila ve lhůtě, která nesmí být delší než 1 rok od vykonatelnosti rozhodnutí.

(6) V případě vad předmětu přechodu, které vyjdou najevo dodatečně a které osoba pro správu aktiv nemohla rozumně předpokládat, jsou povinná osoba nebo překlenovací instituce povinny vrátit osobě pro správu aktiv část náhrady ve výši podle § 57 odst. 6. K zajištění tohoto závazku může Česká národní banka uložit Garančnímu systému vydat záruku podle § 212 odst. 1 písm. a).

§ 115

(1) Osoba pro správu aktiv nakládá s majetkem, který na ni přešel podle § 113 odst. 1 tak, aby maximalizovala jeho hodnotu.

(2) Nabylo-li rozhodnutí o přechodu podle § 113 odst. 1 vykonatelnosti, může osoba pro správu aktiv se souhlasem České národní banky převést majetek nebo dluhy, které na osobu pro správu aktiv přešly, na třetí osobu. Ustanovení tohoto zákona o postupu při přechodu činnosti na soukromého nabyvatele podle § 96 se použijí přiměřeně.

§ 116

(1) O přechodu podle § 113 odst. 1 lze rozhodnout pouze

a) pokud by ve vztahu k majetku, který byl předmětem přechodu, řešení úpadku podle insolvenčního zákona nebo likvidace podle občanského zákoníku mohlo ohrozit fungování finančního trhu v dotčených členských státech,

b) za účelem zajištění řádné činnosti dotčené povinné osoby nebo překlenovací instituce, nebo

c) je-li tento postup nezbytný pro dosažení co nejvyššího uspokojení při postupu podle insolvenčního zákona nebo likvidaci.

(2) Česká národní banka při postupu podle § 113 stanoví výši náhrady na základě ocenění nebo předběžného odhadu podle § 52 a v souladu s právními předpisy a akty Evropské unie pro oblast veřejné podpory[5]). Jako náhradu v případě přechodu podle § 113 odst. 1 písm. a) lze povinné osobě poskytnout i dluhopisy vydané osobou pro správu aktiv.

(3) K nabytí vykonatelnosti rozhodnutí o přechodu podle § 113 odst. 1 písm. b) je třeba souhlasu překlenovací instituce; k dalším požadavkům zákonů upravujících přechody majetkových účastí, majetku nebo dluhů se nepřihlíží.

§ 117

(1) Česká národní banka může rozhodnout o zpětném přechodu majetku nebo dluhů z osoby pro správu aktiv na povinnou osobu nebo jejího právního nástupce, stanoví-li tuto možnost v rozhodnutí o původním přechodu ve vztahu k takovému majetku nebo dluhům. Současně rozhodne na základě ocenění nebo předběžného odhadu podle § 52 o povinnosti vrátit odpovídající část dříve přiznané náhrady nebo o povinnosti poskytnout v odpovídajícím rozsahu dodatečnou náhradu. Souhlasu povinné osoby není třeba. K zajištění povinnosti vrátit odpovídající část dříve přiznané náhrady může Česká národní banka uložit Garančnímu systému vydat záruku podle § 212 odst. 1 písm. a).

(2) Česká národní banka může rozhodnout o zpětném přechodu majetku nebo dluhů z osoby pro správu aktiv na povinnou osobu rovněž, přešel-li rozhodnutím o přechodu podle § 113 odst. 1 písm. a) majetek nebo dluh, který neměl být do předmětu přechodu zahrnut, jelikož jeho druh neodpovídá nebo jinak nesplňuje podmínky pro přechod podle § 113 odst. 1 písm. a) a § 116 odst. 1. Souhlasu povinné osoby není třeba.

§ 118

(1) Vlastníci nástroje účasti na povinné osobě nebo věřitelé povinné osoby a jiné osoby, jejichž

majetek nebo dluhy nebyly předmětem přechodu podle § 113 odst. 1 písm. a), pozbývají všechna práva ve vztahu k majetku nebo dluhům, které přešly na osobu pro správu aktiv. Tím není dotčeno jejich právo na přiměřené protiplnění a § 171 až 173 a § 175.

(2) Osoba pro správu aktiv nenese odpovědnost za újmu způsobenou svou činností povinné osobě, vlastníkům nástroje účasti na povinné osobě nebo věřitelům povinné osoby. Člen vedoucího orgánu osoby pro správu aktiv je povinen nahradit škodu, kterou způsobil povinné osobě, vlastníkům nástroje účasti na povinné osobě a věřitelům povinné osoby úmyslně nebo z hrubé nedbalosti porušením svých povinností.

§ 119

(1) Česká národní banka vydá rozhodnutí o ukončení režimu osoby pro správu aktiv,

a) dojde-li k zápisu fúze osoby pro správu aktiv do obchodního rejstříku,
b) nesplňuje-li osoba pro správu aktiv podmínky podle § 113 odst. 1,
c) dojde-li k přechodu veškerého nebo téměř veškerého majetku nebo dluhů podle § 113 odst. 1 na třetí osobu,
d) dojde-li k přechodu celého majetku osoby pro správu aktiv a plné úhradě dluhů osoby pro správu aktiv, nebo
e) neslouží-li již osoba pro správu aktiv k naplnění účelu řešení krize.

(2) Česká národní banka je povinna podat návrh na zápis skutečnosti, že došlo k ukončení režimu osoby pro správu aktiv do obchodního rejstříku bez zbytečného odkladu po vykonatelnosti rozhodnutí podle odstavce 1.

Díl 6

Odpis nebo konverze odepisovatelných závazků

Oddíl 1

Základní ustanovení

§ 120

Podmínky pro odpis nebo konverzi odepisovatelných závazků

(1) Odpis nebo konverzi odepisovatelných závazků lze provést pouze tehdy, jestliže

a) je třeba rekapitalizovat povinnou osobu v rozsahu nezbytném k tomu, aby povinná osoba splňovala podmínky pro udělení povolení k činnosti, aby pokračovala v činnostech, k jejichž výkonu je oprávněna na základě tohoto povolení, a aby byla udržena dostatečná důvěra účastníků finančního trhu v povinnou osobu,
b) je třeba poskytnout kapitál překlenovací instituci, na kterou mají přejít odepisovatelné závazky povinné osoby, nebo
c) odepisovatelné závazky povinné osoby mají přejít na jiného při přechodu činnosti na soukromého nabyvatele nebo osobu pro správu aktiv.

(2) Odpis nebo konverzi odepisovatelných závazků podle odstavce 1 písm. a) lze provést pouze tehdy, jestliže lze rozumně předpokládat, že odpis nebo konverze odepisovatelných závazků ve spojení s jinými opatřeními povede kromě dosažení účelu řešení krize také k finančnímu ozdravení povinné osoby a k obnově její schopnosti dlouhodobě pokračovat v činnosti.

§ 121

Právní forma povinné osoby

Při odpisu nebo konverzi odepisovatelných závazků přihlédne Česká národní banka k právní formě povinné osoby. Je-li to pro provedení odpisu nebo konverze odepisovatelných závazků nezbytné, může Česká národní banka povinné osobě uložit, aby změnila svoji právní formu.

§ 122

Odepisovatelné závazky

Odepisovatelným závazkem se pro účely tohoto zákona rozumí dluh povinné osoby a kapitálový nástroj vydaný povinnou osobou, který není nástrojem kmenového kapitálu tier 1, ani odepisovatelným kapitálovým nástrojem, s výjimkou

a) zajištěného dluhu do výše hodnoty poskytnuté majetkové jistoty, nebo v případě krytého dluhopisu do výše hodnoty majetku sloužícího ke krytí tohoto dluhopisu,
b) dluhu odpovídajícího pojištěné pohledávce z vkladu do výše náhrady podle zákona upravujícího činnost bank, zákona upravujícího čin-

nost spořitelních a úvěrních družstev nebo obdobných předpisů jiných členských států,

c) dluhu vyplývajícího ze svěření majetku povinné osobě nebo ze správy majetku povinnou osobou ve prospěch jiného, pokud je tento majetek vyloučen z majetkové podstaty podle insolvenčního zákona,

d) dluhu vůči instituci, která není členem téže skupiny jako povinná osoba, jehož původní doba splatnosti činí méně než 7 dní,

e) dluhu vůči provozovateli nebo účastníkovi platebního systému s neodvolatelností zúčtování, zahraničního platebního systému s neodvolatelností zúčtování, vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání nebo zahraničního vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání vyplývajícího z účasti v tomto systému, do jehož splatnosti zbývá méně než 7 dní,

f) dluhu vůči zaměstnanci odpovídajícího pohledávce na výplatu mzdy nebo její náhrady, odměny nebo jiné zaměstnanecké výhody s výjimkou pohyblivé složky odměny neupravené kolektivní smlouvou a pohyblivé složky odměny náležející zaměstnanci, jehož činnost má významný vliv na celkový rizikový profil povinné osoby podle zákonů upravujících činnost bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry,

g) dluhu bezprostředně souvisejícího se zachováním provozu obchodního závodu povinné osoby, nebo

h) splatného dluhu vyplývajícího z povinnosti platit příspěvek do Fondu pojištění vkladů podle zákona upravujícího činnost bank, zákona upravujícího činnost spořitelních a úvěrních družstev nebo do obdobného systému pojištění podle práva jiného členského státu.

§ 123

Vyloučení některých odepisovatelných závazků

(1) Česká národní banka může ve výjimečných případech odepisovatelný závazek nebo skupinu odepisovatelných závazků zcela nebo zčásti vyloučit z odpisu nebo konverze, jestliže

a) odpis nebo konverze těchto odepisovatelných závazků nejsou v přiměřené době možné ani při vynaložení úsilí, které lze po České národní bance spravedlivě požadovat,

b) vyloučení je zcela nezbytné a přiměřené tomu, aby bylo zajištěno pokračování zásadních funkcí a hlavních druhů podnikatelské činnosti povinné osoby tak, aby zůstala zachována schopnost povinné osoby pokračovat v klíčových operacích, službách a transakcích,

c) vyloučení je zcela nezbytné a přiměřené tomu, aby bylo odvráceno nebezpečí, že fungování finančního trhu bude narušeno způsobem, který by mohl vážně poškodit hospodářství členského státu nebo hospodářství Evropské unie, zejména ve vztahu k pojištěným pohledávkám z vkladů fyzických osob a velmi malých, malých a středních podniků, nebo

d) odpis nebo konverze těchto odepisovatelných závazků by způsobily takové znehodnocení, že ztráta, kterou by nesli ostatní věřitelé, by byla v případě odpisu nebo konverze těchto odepisovatelných závazků vyšší než v případě jejich vyloučení.

(2) Při vyloučení odepisovatelného závazku nebo skupiny odepisovatelných závazků podle odstavce 1 přihlédne Česká národní banka

a) k zásadě, že vlastníci nástrojů účasti na povinné osobě nesou ztrátu jako první, a že věřitelé povinné osoby nesou ztrátu až po nich podle pořadí svých pohledávek podle insolvenčního zákona, nestanoví-li tento zákon jinak,

b) ke schopnosti pokrýt ztrátu povinné osoby poté, co by k vyloučení došlo, a

c) k potřebě udržovat dostatečné zdroje pro financování řešení krize.

(3) Má-li Česká národní banka v úmyslu vyloučit odepisovatelný závazek nebo skupinu odepisovatelných závazků podle odstavce 1, oznámí to Evropské komisi. Česká národní banka odepisovatelný závazek nebo skupinu odepisovatelných závazků podle odstavce 1 nevyloučí, jestliže

a) by v důsledku vyloučení bylo třeba poskytnout povinné osobě příspěvek z Fondu pro řešení krize a

b) Evropská komise vyloučení zakázala z důvodu ochrany integrity vnitřního trhu do 24 hodin od okamžiku, kdy jí oznámení České národní bance došlo, nebo v delší lhůtě, na které se s Českou národní bankou dohodla.

§ 124

Zvýšení rozsahu odpisu nebo konverze a příspěvek z Fondu pro řešení krize

(1) Vyloučí-li Česká národní banka odepisovatelný závazek nebo skupinu odepisovatelných závazků zcela nebo zčásti z odpisu nebo konverze, může toto vyloučení vyrovnat tím, že odpovídajícím způsobem zvýší rozsah odpisu nebo konverze jiných odepisovatelných závazků.

(2) Vyloučí-li Česká národní banka odepisovatelný závazek nebo skupinu odepisovatelných závazků zcela nebo zčásti z odpisu nebo konverze a není-li toto vyloučení zcela vyrovnáno podle odstavce 1, lze povinné osobě poskytnout příspěvek z Fondu pro řešení krize k

a) úhradě ztráty a ke zvýšení čisté hodnoty aktiv povinné osoby na nulu podle § 138 odst. 1, nebo

b) nabytí nástrojů kmenového kapitálu tier 1 povinné osoby za účelem dosažení požadovaného poměru kmenového kapitálu tier 1 povinné osoby.

§ 125

Podmínky pro poskytnutí příspěvku z Fondu pro řešení krize

(1) Příspěvek z Fondu pro řešení krize lze povinné osobě poskytnout až do výše 5 % pasiv povinné osoby, jestliže se vlastníci nástrojů účasti na povinné osobě, vlastníci odepisovatelných kapitálových nástrojů a věřitelé pohledávek odpovídajících odepisovatelným závazkům podílejí prostřednictvím odpisu, konverze nebo jinak na úhradě ztráty nebo rekapitalizaci povinné osoby alespoň ve výši 8 % pasiv povinné osoby.

(2) Příspěvek z Fondu pro řešení krize lze povinné osobě poskytnout až do výše 5 % pasiv povinné osoby také tehdy, jestliže

a) vlastníci nástrojů účasti na povinné osobě, vlastníci odepisovatelných kapitálových nástrojů a věřitelé odepisovatelných závazků se podílejí prostřednictvím odpisu, konverze nebo jinak na úhradě ztráty nebo rekapitalizaci povinné osoby alespoň ve výši 20 % celkového objemu rizikové expozice podle čl. 92 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 povinné osoby,

b) prostředky ve Fondu pro řešení krize činí alespoň 3 % součtu pojištěných pohledávek z vkladů u bank a spořitelních a úvěrních družstev se sídlem v České republice, přičemž pojištěné pohledávky se do tohoto součtu započítávají pouze do výše poskytované náhrady z Fondu pojištění vkladů, a

c) celková bilanční suma povinné osoby je na konsolidovaném základě nižší než částka odpovídající 900 000 000 000 EUR.

(3) Byl-li povinné osobě poskytnut příspěvek z Fondu pro řešení krize ve výši 5 % pasiv povinné osoby, lze povinné osobě za mimořádných okolností poskytnout další příspěvek z Fondu pro řešení krize, jestliže byly zcela odepsány nebo konvertovány všechny odepisovatelné závazky povinné osoby s výjimkou zajištěných dluhů a dluhů odpovídajících pojištěným pohledávkám z vkladů.

(4) Podmínky a omezení uvedené v odstavci 1 nebo 2 se posuzují ke dni přijetí opatření k řešení krize na základě ocenění provedeného podle § 52.

§ 126

Zdroje příspěvku z Fondu pro řešení krize

(1) Zdrojem příspěvku z Fondu pro řešení krize poskytnutého podle § 125 odst. 1 nebo 2 mohou být pouze

a) majetek v příspěvkovém fondu Fondu pro řešení krize,

b) majetek, který lze získat do 3 let platbou mimořádných příspěvků podle § 215, a

c) peněžní prostředky získané z trhu podle § 216, nepostačují-li peněžní prostředky získané podle písmen a) a b).

(2) Zdrojem dalšího příspěvku z Fondu pro řešení krize poskytnutého podle § 125 odst. 3 mohou být pouze

a) majetek v příspěvkovém fondu Fondu pro řešení krize a

b) peněžní prostředky získané z trhu podle § 216.

Oddíl 2

Požadavky na kapitál a odepisovatelné závazky

§ 127

Základní ustanovení

(1) Povinná osoba, která je institucí, průběžně udržuje kapitál a odepisovatelné závazky na individuálním základě alespoň ve výši odpovídající minimálnímu požadavku.

(2) Povinná osoba, která není institucí, průběžně udržuje kapitál a odepisovatelné závazky na individuálním základě alespoň ve výši odpovídající minimálnímu požadavku, jestliže jí Česká národní banka minimální požadavek určí.

(3) Evropská ovládající osoba průběžně udržuje kapitál a odepisovatelné závazky také na konsolidovaném základě alespoň ve výši odpovídající minimálnímu požadavku.

§ 128

Výjimky pro některé členy evropské finanční skupiny

(1) Je-li Česká národní banka orgánem příslušným k řešení krize evropské finanční skupiny, může rozhodnout, že evropská ovládající instituce není povinna udržovat kapitál a odepisovatelné závazky na individuálním základě alespoň ve výši minimálního požadavku, jestliže

a) evropská ovládající instituce udržuje kapitál a odepisovatelné závazky na konsolidovaném základě alespoň ve výši minimálního požadavku a
b) Česká národní banka u evropské ovládající instituce zcela upustila od uplatňování obezřetnostních požadavků na individuálním základě podle čl. 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013.

(2) Je-li Česká národní banka orgánem příslušným k řešení krize ovládané osoby, která je členem evropské finanční skupiny, může rozhodnout, že ovládaná osoba není povinna udržovat kapitál a odepisovatelné závazky na individuálním základě alespoň ve výši minimálního požadavku, jestliže

a) instituce, která ovládá ovládanou osobu a která není ovládána jinou institucí se sídlem v České republice, udržuje kapitál a odepisovatelné závazky na subkonsolidovaném základě alespoň ve výši minimálního požadavku a
b) Česká národní banka u ovládané osoby zcela upustila od uplatňování obezřetnostních požadavků na individuálním základě podle čl. 7 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013.

§ 129

Minimální požadavek

Minimálním požadavkem se pro účely tohoto zákona rozumí požadovaný poměr součtu kapitálu a odepisovatelných závazků povinné osoby k pasivům povinné osoby. Při zahrnutí závazků vyplývajících z derivátů do celkových odepisovatelných závazků povinné osoby se zcela zohlední právo protistrany provést započtení nebo závěrečné vyrovnání.

§ 130

Určení minimálního požadavku povinné osobě mimo evropskou finanční skupinu

(1) Povinné osobě, která je institucí a která není členem evropské finanční skupiny, určí Česká národní banka minimální požadavek na individuálním základě.

(2) Povinné osobě, která není institucí a která není členem evropské finanční skupiny, může Česká národní banka určit minimální požadavek na individuálním základě.

§ 131

Určení minimálního požadavku evropské ovládající osobě

(1) Je-li Česká národní banka orgánem příslušným k řešení krize evropské finanční skupiny, určí evropské ovládající osobě minimální požadavek na konsolidovaném základě po dohodě s orgány příslušnými k řešení krize ostatních členů evropské finanční skupiny. Česká národní banka vyvíjí úsilí k tomu, aby této dohody bylo dosaženo.

(2) Není-li dohody podle odstavce 1 dosaženo ve lhůtě 4 měsíců, určí Česká národní banka evropské ovládající osobě minimální požadavek na konsolidovaném základě samostatně, ledaže některý z orgánů příslušných k řešení krize členů evropské finanční skupiny před uplynutím této lhůty požádá Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu

podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]). Při samostatném určení minimálního požadavku přihlédne Česká národní banka ke stanovisku orgánů příslušných k řešení krize ostatních členů evropské finanční skupiny.

(3) Požádá-li některý z orgánů příslušných k řešení krize členů evropské finanční skupiny Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle odstavce 2, Česká národní banka přeruší řízení o určení minimálního požadavku do vydání rozhodnutí Evropského orgánu pro bankovnictví. Nevydá-li Evropský orgán pro bankovnictví rozhodnutí do 1 měsíce ode dne, kdy byl o urovnání sporu požádán, určí Česká národní banka evropské ovládající osobě minimální požadavek na konsolidovaném základě samostatně. Při samostatném určení minimálního požadavku přihlédne Česká národní banka ke stanovisku orgánů příslušných k řešení krize ostatních členů evropské finanční skupiny.

(4) Je-li Česká národní banka orgánem příslušným k řešení krize evropské finanční skupiny, vyvíjí úsilí k tomu, aby bylo dosaženo dohody mezi ní a orgány příslušnými k řešení krize ovládaných osob, které jsou členy evropské finanční skupiny, o určení minimálního požadavku těmto ovládaným osobám na individuálním základě.

§ 132

Určení minimálního požadavku ovládané osobě v evropské finanční skupině

(1) Je-li Česká národní banka orgánem příslušným k řešení krize ovládané osoby, která je členem evropské finanční skupiny, určí této ovládané osobě minimální požadavek na individuálním základě po dohodě s orgány příslušnými k řešení krize ostatních členů evropské finanční skupiny. Česká národní banka vyvíjí úsilí k tomu, aby této dohody bylo dosaženo.

(2) Není-li dohody podle odstavce 1 dosaženo ve lhůtě 4 měsíců, určí Česká národní banka ovládané osobě, která je členem evropské finanční skupiny, minimální požadavek na individuálním základě samostatně, ledaže některý z orgánů příslušných k řešení krize členů evropské finanční skupiny před uplynutím této lhůty požádá Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]). Při samostatném určení minimálního požadavku přihlédne Česká národní banka ke stanovisku orgánu příslušného k řešení krize evropské finanční skupiny.

(3) Požádá-li některý z orgánů příslušných k řešení krize členů evropské finanční skupiny Evropský orgán pro bankovnictví o urovnání sporu podle odstavce 2, přeruší Česká národní banka řízení o určení minimálního požadavku do vydání rozhodnutí Evropského orgánu pro bankovnictví. Nevydá-li Evropský orgán pro bankovnictví rozhodnutí do 1 měsíce ode dne, kdy byl o urovnání sporu požádán, určí Česká národní banka evropské ovládající osobě minimální požadavek na individuálním základě samostatně. Při samostatném určení minimálního požadavku přihlédne Česká národní banka ke stanovisku orgánu příslušného k řešení krize evropské finanční skupiny.

(4) Je-li Česká národní banka orgánem příslušným k řešení krize ovládané osoby, která je členem evropské finanční skupiny, vyvíjí úsilí k tomu, aby bylo dosaženo dohody mezi ní a orgánem příslušným k řešení krize evropské finanční skupiny o určení minimálního požadavku evropské ovládající osobě na konsolidovaném základě.

§ 133

Hlediska pro určení minimálního požadavku

(1) Při určení minimálního požadavku povinné osobě přihlédne Česká národní banka zejména k

a) potřebě zajistit, aby řešení krize povinné osoby mohlo být provedeno způsobem, kterým lze dosáhnout cílů řešení krize,

b) potřebě zajistit, aby povinná osoba měla dostatek odepisovatelných závazků k tomu, aby při odpisu nebo konverzi odepisovatelných závazků mohla být uhrazena ztráta a obnoven poměr kmenového kapitálu tier 1 v rozsahu nezbytném k tomu, aby povinná osoba splňovala podmínky pro udělení povolení k činnosti, aby pokračovala v činnostech, k jejichž výkonu je oprávněna na základě tohoto povolení, a aby byla udržena dostatečná důvěra účastníků finančního trhu v povinnou osobu,

c) potřebě zajistit, aby povinná osoba měla i v případě, že plán řešení krize určuje, že odepisovatelný závazek nebo skupina odepisovatelných

závazků mohou být vyloučeny z odpisu nebo konverze nebo přejít na jiného, dostatek dalších odepisovatelných závazků k tomu, aby při odpisu nebo konverzi odepisovatelných závazků mohla být v souladu s § 123 uhrazena ztráta a obnoven poměr kmenového kapitálu tier 1 v rozsahu nezbytném k tomu, aby povinná osoba splňovala podmínky pro udělení povolení k činnosti a aby pokračovala v činnostech, k jejichž výkonu je oprávněna na základě tohoto povolení,

d) velikosti, obchodnímu modelu, modelu financování a rizikovému profilu povinné osoby,

e) rozsahu, v němž se Fond pojištění vkladů může podílet na financování řešení krize, a

f) rozsahu, v němž by selhání povinné osoby mohlo mít nepříznivý dopad na finanční stabilitu vzhledem k propojení povinné osoby s jinými povinnými osobami nebo se zbytkem finančního systému.

(2) Při určení minimálního požadavku evropské ovládající osobě na konsolidovaném základě přihlédne Česká národní banka také k tomu, zda podle plánu řešení krize má řešení krize ovládaných osob ve státech, které nejsou členským státem, probíhat odděleně.

(3) Při určení minimálního požadavku ovládané osobě, která je členem evropské finanční skupiny, na individuálním základě přihlédne Česká národní banka také k minimálnímu požadavku určenému evropské ovládající osobě na konsolidovaném základě.

§ 134

Rozhodnutí o určení minimálního požadavku

(1) Česká národní banka vydá rozhodnutí o určení minimálního požadavku v souvislosti s přípravou nebo aktualizací plánu řešení krize.

(2) Rozhodnutí o určení minimálního požadavku Česká národní banka pravidelně přezkoumává a v případě podstatné změny okolností vydá nové rozhodnutí.

§ 135

Podmínky pro zahrnutí odepisovatelných závazků

(1) Pro účely plnění povinnosti udržovat kapitál a odepisovatelné závazky alespoň ve výši minimálního požadavku se k odepisovatelným závazkům povinné osoby přihlédne pouze při splnění těchto podmínek:

a) plnění, na které povinné osobě vzniklo právo v souvislosti se vznikem odepisovatelného závazku, je povinné osobě zcela splaceno,

b) věřitelem odepisovatelného závazku nebo poskytovatelem jeho zajištění není povinná osoba, o jejíž odepisovatelný závazek se jedná,

c) plnění, které povinná osoba obdržela v souvislosti se vznikem odepisovatelného závazku, není přímo ani nepřímo financováno povinnou osobou, o jejíž odepisovatelný závazek se jedná,

d) do splatnosti odepisovatelného závazku zbývá alespoň 1 rok; má-li věřitel právo požadovat předčasné splacení odepisovatelného závazku, platí, že odepisovatelný závazek je splatný v den, kdy lze právo na předčasné splacení uplatnit poprvé,

e) odepisovatelný závazek nevyplývá z derivátu a

f) odepisovatelný závazek neodpovídá pohledávce z vkladu, která se uspokojuje přednostně podle insolvenčního zákona.

(2) Řídí-li se odepisovatelný závazek právem státu, který není členským státem, a lze-li důvodně pochybovat o tom, zda by rozhodnutí o odpisu nebo konverzi odepisovatelného závazku mělo účinky podle tohoto práva, může Česká národní banka rozhodnout, že se tento odepisovatelný závazek pro účely plnění povinnosti udržovat kapitál a odepisovatelné závazky alespoň ve výši minimálního požadavku nezahrne do odepisovatelných závazků. Při tom Česká národní banka přihlédne zejména ke smluvním podmínkám týkajícím se tohoto odepisovatelného závazku a k mezinárodním dohodám o vzájemném uznávání opatření k řešení krize.

§ 136

Určení odepisovatelného závazku z derivátu

(1) Pro účely určení hodnoty odepisovatelného závazku z derivátu se u derivátu, který podléhá dohodě o vzájemném započtení pohledávek smluvních stran, určí odepisovatelné závazky povinné osoby vyplývající z tohoto derivátu jako by bylo prove-

deno toto započtení a takto určený odepisovatelný závazek povinné osoby je pak předmětem určení hodnoty odepisovatelného závazku z takového derivátu.

(2) Česká národní banka nebo oceňovatel použije při určení hodnoty odepisovatelného závazku vyplývajícího z derivátové smlouvy vhodné postupy pro

a) určení hodnoty odepisovatelného závazku vyplývajícího z dané třídy derivátů včetně derivátů podléhajících dohodám o vzájemném započtení pohledávek,

b) stanovení okamžiku, ke kterému je hodnota odepisovatelného závazku povinné osoby vyplývajícího z derivátu zjišťována,

c) srovnání poklesu hodnoty pohledávek a dluhů vyplývajícího z derivátu, který by nastal v důsledku provedení vzájemného započtení pohledávek smluvních stran v souladu s ujednáním o závěrečném vyrovnání a zahrnutí výsledného odepisovatelného závazku do odpisu nebo konverze, s hodnotou, o kterou by byla snížena ztráta, kdyby odepisovatelný závazek vyplývající z derivátu byl zahrnut do odpisu nebo konverze závazků.

§ 137

Smluvní nástroje umožňující odpis nebo konverzi odepisovatelných závazků

V rozhodnutí o určení minimálního požadavku může Česká národní banka určit, že povinná osoba plní povinnost udržovat kapitál a odepisovatelné závazky alespoň ve výši minimálního požadavku zčásti prostřednictvím odepisovatelných závazků ze smluv, ačkoli nesplňují všechny podmínky uvedené v § 135 odst. 1, jestliže

a) smlouva, z níž odepisovatelný závazek vyplývá, obsahuje ujednání, podle něhož má být odepisovatelný závazek odepsán nebo konvertován před odpisem nebo konverzí ostatních odepisovatelných závazků, a

b) pohledávka odpovídající odepisovatelnému závazku je podřízenou pohledávkou podle insolvenčního zákona.

Oddíl 3

Provedení odpisu nebo konverze odepisovatelných závazků

§ 138

Odpis nebo konverze odepisovatelných závazků

(1) Nepostačuje-li snížení položek kmenového kapitálu tier 1 podle § 65 a odpis odepisovatelných kapitálových nástrojů podle § 67 k úhradě ztráty, odepíše Česká národní banka odepisovatelné závazky povinné osoby ve výši potřebné ke zvýšení čisté hodnoty aktiv povinné osoby na nulu.

(2) Je-li čistá současná hodnota aktiv povinné osoby větší nebo rovna nule a nepostačuje-li konverze odepisovatelných kapitálových nástrojů podle § 67 k dosažení požadovaného poměru kmenového kapitálu tier 1 povinné osoby nebo překlenovací instituce a ke splnění účelu řešení krize, konvertuje Česká národní banka odepisovatelné závazky povinné osoby na nástroje kmenového kapitálu tier 1 povinné osoby, ovládající osoby nebo překlenovací instituce ve výši potřebné k dosažení požadovaného poměru kmenového kapitálu tier 1 povinné osoby, ovládající osoby nebo překlenovací instituce.

(3) Při určení výše odpisu nebo konverze odepisovatelných závazků podle odstavců 1 a 2 přihlédne Česká národní banka k případnému navýšení kapitálu překlenovací instituce poskytnutím příspěvku z Fondu pro řešení krize.

(4) Česká národní banka odepíše nebo konvertuje odepisovatelné závazky podle odstavců 1 a 2 ve výši, která je dostatečná k tomu, aby povinná osoba nebo překlenovací instituce po dobu alespoň 1 roku splňovala podmínky pro udělení povolení k činnosti, aby povinná osoba pokračovala v činnostech, k jejichž výkonu je oprávněna na základě tohoto povolení, a aby byla udržena dostatečná důvěra účastníků finančního trhu v povinnou osobu nebo překlenovací instituci.

§ 139

Zajištění kapitálu osoby pro správu aktiv

Před postupem podle ustanovení o osobě pro správu aktiv určí Česká národní banka výši odpisu nebo konverze odepisovatelných závazků, která je

dostatečná k tomu, aby byl zajištěn kapitál osoby pro správu aktiv.

§ 140

Pořadí odpisu nebo konverze

Při odpisu nebo konverzi odepisovatelných závazků postupuje Česká národní banka podle pořadí, v němž by byly pohledávky odpovídající odepisovatelným závazkům uspokojeny v řízení podle insolvenčního zákona. Odepisovatelný závazek, jemuž odpovídá pohledávka dřívějšího pořadí, lze odepsat nebo konvertovat teprve poté, co byl zcela odepsán nebo konvertován odepisovatelný závazek, jemuž odpovídá pohledávka pozdějšího pořadí. Odepisovatelné závazky, jimž odpovídají pohledávky stejného pořadí, se odepíší nebo konvertují ve stejném rozsahu v poměru k jejich výši.

§ 141

Konverzní poměr

(1) Česká národní banka určí konverzní poměr tak, aby vyjadřoval přiměřenou náhradu za ztrátu vzniklou věřiteli odpisem nebo konverzí odepisovatelného závazku.

(2) Česká národní banka může pro jednotlivé skupiny odepisovatelných závazků určit různé konverzní poměry. Pro odepisovatelný závazek, jemuž v řízení podle insolvenčního zákona odpovídá pohledávka dřívějšího pořadí, nelze určit méně výhodný konverzní poměr než pro odepisovatelný závazek, jemuž v tomto řízení odpovídá pohledávka pozdějšího pořadí.

§ 142

Zvláštní ustanovení o odepisovatelných závazcích z derivátů

Česká národní banka odepíše nebo konvertuje odepisovatelný závazek povinné osoby vyplývající z derivátu tak, že ukončí tento derivát a provede vzájemné započtení pohledávek smluvních stran v souladu s ujednáním o závěrečném vyrovnání nebo obdobným způsobem, aby výsledkem byla jedna pohledávka jedné smluvní strany a jí odpovídající dluh druhé smluvní strany zaplatit výslednou částku.

§ 143

Některé náležitosti opatření obecné povahy

(1) Česká národní banka ve výrokové části opatření obecné povahy, jímž se

a) odepisují odepisovatelné závazky, určí alespoň, které odepisovatelné závazky se odepisují a v jakém rozsahu, nebo

b) konvertují odepisovatelné závazky na nástroje kmenového kapitálu tier 1, určí alespoň, které odepisovatelné závazky se konvertují, v jakém rozsahu, jakým konverzním poměrem a na které nástroje kmenového kapitálu tier 1.

(2) Nástroje kmenového kapitálu tier 1 a odepisovatelné závazky se ve výrokové části opatření obecné povahy uvedeného v odstavci 1 určí alespoň obecným způsobem pomocí znaků charakterizujících jednotlivé skupiny nástrojů nebo odepisovatelných závazků.

§ 144

Změny v kvalifikované účasti

(1) Česká národní banka rozhodne o udělení souhlasu vyžadovaného podle jiného právního předpisu[6]) k nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti na povinné osobě nebo k tomu, aby se osoba, jejíž pohledávky nebo nástroje účasti odpovídají odepisovatelným závazkům, které byly nebo mají být odepsány nebo konvertovány, stala osobou ovládající povinnou osobu, bez zbytečného odkladu poté, co se dozví o rozsahu odpisu nebo konverze a o osobách, jejichž pohledávky nebo nástroje účasti odpovídají odepisovatelným závazkům, které byly nebo mají být odepsány nebo konvertovány.

(2) Řízení o udělení souhlasu podle odstavce 1 se zahajuje z moci úřední.

(3) Odpis nebo konverze nabývají účinku bez ohledu na rozhodnutí České národní banky podle odstavce 1.

(4) Ustanovení § 99 odst. 2 až 5 se použijí obdobně.

Oddíl 4

Účinky odpisu nebo konverze odepisovatelných závazků

§ 145

Snížení jmenovité hodnoty a zánik pohledávek

(1) Odpisem nebo konverzí odepisovatelného závazku dochází v rozsahu odpisu nebo konverze

a) k trvalému snížení jmenovité hodnoty nástroje

odpovídajícího odepsanému nebo konvertovanému odepisovatelnému závazku a

b) k zániku pohledávek, které odpovídají odepsanému nebo konvertovanému odepisovatelnému závazku.

(2) Snížením jmenovité hodnoty odepsaného nebo konvertovaného odepisovatelného závazku na nulu dochází k zániku cenných papírů, které představují odepsaný nebo konvertovaný odepisovatelný závazek.

(3) Česká národní banka může změnit výši splatného úroku, den jeho splatnosti nebo jinak změnit obsah odepsaného nebo konvertovaného odepisovatelného závazku v rozsahu, v němž nebyl dotčen účinky odpisu nebo konverze podle odstavce 1.

§ 146

Nabytí vlastnického práva

(1) Konverzí odepisovatelného závazku se věřitel stává v rozsahu konverze a v určeném konverzním poměru vlastníkem podílu v obchodní korporaci, na jejíž nástroje kmenového kapitálu tier 1 byl odepisovatelný závazek konvertován.

(2) Je-li podíl podle odstavce 1 představován cenným papírem, uloží Česká národní banka povinné osobě, aby v potřebném rozsahu vydala cenné papíry a aby je odevzdala jejich vlastníkům.

(3) Uloží-li Česká národní banka povinné osobě vydat cenné papíry, jejichž vydání nepřipouští zakladatelské právní jednání povinné osoby, rozhodne zároveň v potřebném rozsahu o změně zakladatelského právního jednání povinné osoby. Změna zakladatelského právního jednání nabývá účinnosti vykonatelností rozhodnutí České národní banky.

§ 147

Další oprávnění České národní banky

Při odpisu nebo konverzi odepisovatelných závazků může Česká národní banka dále uložit

a) osobě vedoucí evidenci investičních nástrojů nebo jiný seznam, v nichž jsou tyto odepisovatelné závazky uvedeny, provedení nebo změnu zápisu v evidenci nebo jiném seznamu, v nichž jsou tyto odepisovatelné závazky uvedeny,

b) organizátorovi regulovaného trhu nebo obchodníkovi s cennými papíry vyřazení nástroje vydaného povinnou osobou z obchodování na trhu s investičními nástroji, přijetí nově vydaného nástroje vydaného povinnou osobou k obchodování na trhu s investičními nástroji nebo znovupřijetí dluhového cenného papíru, který byl předmětem odpisu, k obchodování na trhu s investičními nástroji bez nutnosti znovu uveřejnit prospekt podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu, nebo

c) povinné osobě, aby zajistila stažení cenných papírů, které představují odepsaný nebo konvertovaný odepisovatelný závazek, z oběhu za účelem jejich výměny, vyznačení nové jmenovité hodnoty nebo zničení.

Oddíl 5

Souhlas věřitelů

§ 148

Zajištění souhlasu věřitele

(1) Povinná osoba zajistí souhlas věřitele s pravomocí České národní banky odepsat nebo konvertovat odepisovatelné závazky povinné osoby, které vznikly ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a jeho souhlas se závazností odpisu nebo konverze těchto odepisovatelných závazků vůči věřiteli.

(2) Česká národní banka může požadovat, aby jí povinná osoba předložila právní posouzení vymahatelnosti souhlasu podle odstavce 1.

(3) Nesplnění povinnosti uvedené v odstavci 1 nemá vliv na pravomoc České národní banky odepsat nebo konvertovat odepisovatelné závazky.

§ 149

Výjimky

(1) Povinnost zajistit souhlas věřitele podle § 148 se nevztahuje na

a) odepisovatelné závazky, které se řídí právem členského státu,

b) dluhy odpovídající pojištěným pohledávkám z vkladů fyzických osob, velmi malých, malých a středních podnikatelů v rozsahu přesahujícím výši náhrady a

c) dluhy odpovídající pohledávkám z vkladů fyzických osob, velmi malých, malých a středních podnikatelů, které by byly považovány za

pojištěné, jestliže by nebyly učiněny prostřednictvím pobočky povinné osoby umístěné v jiném než členském státě.

(2) Umožňuje-li právní řád státu, který není členským státem, nebo mezinárodní smlouva, aby Česká národní banka odepsala nebo konvertovala odepisovatelné závazky, na které se vztahuje povinnost zajistit souhlas věřitele podle § 148, a uznává-li tento právní řád účinky tohoto odpisu nebo této konverze, může Česká národní banka opatřením obecné povahy určit, že u takových závazků, pokud se řídí právním řádem tohoto státu, není třeba souhlasu věřitele podle § 148.

Oddíl 6

Plán reorganizace podnikatelské činnosti

§ 150

Vypracování plánu reorganizace podnikatelské činnosti

(1) Provede-li Česká národní banka odpis nebo konverzi odepisovatelných závazků povinné osoby podle § 120 odst. 1 písm. a), vypracuje vedoucí orgán nebo ten, kdo vykonává jeho působnost, do 1 měsíce ode dne, kdy bylo opatření obecné povahy o odpisu nebo konverzi oznámeno, plán reorganizace podnikatelské činnosti a v téže lhůtě jej předloží České národní bance se žádostí o jeho schválení.

(2) Česká národní banka může ve výjimečných případech prodloužit lhůtu uvedenou v odstavci 1 až o 1 měsíc, jestliže je to nezbytné k dosažení účelů řešení krize. Má-li být plán reorganizace podnikatelské činnosti podle aktů Evropské unie pro oblast veřejné podpory předložen jinému orgánu, může Česká národní banka lhůtu uvedenou v odstavci 1 prodloužit nejvýše tak, aby uplynula zároveň s uplynutím lhůty pro toto předložení.

§ 151

Náležitosti plánu reorganizace podnikatelské činnosti

(1) Plán reorganizace podnikatelské činnosti obsahuje alespoň

a) podrobnou analýzu příčin selhání povinné osoby,

b) popis opatření, která mají být přijata s cílem, aby povinná osoba mohla dlouhodobě pokračovat v činnosti, a

c) harmonogram provádění opatření uvedených v písmenu b).

(2) Při určení opatření uvedených v odstavci 1 písm. b) a harmonogramu uvedeného v odstavci 1 písm. c) se přihlédne k současnému stavu hospodářství a finančního trhu a k realistickým předpokladům jejich budoucího vývoje ve spojení s nejpříznivějšími a nejméně příznivými předpoklady tohoto vývoje. Tyto předpoklady se porovnají s vhodnými referenčními hodnotami pro celý sektor.

(3) Má-li být povinné osobě poskytnuta veřejná podpora, musí být obsah plánu reorganizace podnikatelské činnosti v souladu s požadavky, které pro takový plán stanoví akty[5]) Evropské unie pro oblast veřejné podpory, předložen Evropské komisi.

§ 152

Rozhodnutí o žádosti o schválení plánu reorganizace podnikatelské činnosti

(1) Česká národní banka plán reorganizace podnikatelské činnosti schválí, jestliže lze předpokládat, že provedením opatření uvedených v tomto plánu bude obnovena dlouhodobá schopnost povinné osoby pokračovat v činnosti.

(2) Nelze-li předpokládat, že provedením opatření uvedených v plánu reorganizace podnikatelské činnosti bude obnovena dlouhodobá schopnost povinné osoby pokračovat v činnosti, uloží Česká národní banka povinné osobě, aby tento plán upravila způsobem, který Česká národní banka určí.

(3) Nelze-li předpokládat, že provedením opatření uvedených v plánu reorganizace podnikatelské činnosti bude obnovena dlouhodobá schopnost povinné osoby pokračovat v činnosti, Česká národní banka plán reorganizace podnikatelské činnosti neschválí.

§ 153

Úpravy neschváleného plánu reorganizace podnikatelské činnosti

(1) Uloží-li Česká národní banka vedoucímu orgánu nebo tomu, kdo vykonává jeho působnost, aby neschválený plán reorganizace podnikatelské činnosti upravil určeným způsobem, upraví jej vedoucí orgán nebo ten, kdo vykonává jeho působnost,

do 2 týdnů ode dne, kdy jí bylo rozhodnutí České národní banky oznámeno, a v téže lhůtě předloží upravený plán České národní bance se žádostí o jeho schválení.

(2) Česká národní banka rozhodne o žádosti o schválení upraveného plánu reorganizace podnikatelské činnosti do 1 týdne ode dne, kdy jí žádost došla. Ustanovení § 152 se použije obdobně.

§ 154

Úpravy schváleného plánu reorganizace podnikatelské činnosti

(1) Zjistí-li vedoucí orgán nebo ten, kdo vykonává jeho působnost, že v důsledku podstatné změny okolností schválený plán reorganizace podnikatelské činnosti neobsahuje opatření, jejichž provedením bude obnovena dlouhodobá schopnost povinné osoby pokračovat v činnosti, informuje o této skutečnosti Českou národní banku.

(2) Neobsahuje-li v důsledku podstatné změny okolností schválený plán reorganizace podnikatelské činnosti opatření, jejichž provedením bude obnovena dlouhodobá schopnost povinné osoby pokračovat v činnosti, může Česká národní banka povinné osobě uložit, aby schválený plán reorganizace podnikatelské činnosti upravila způsobem a v přiměřené lhůtě, které Česká národní banka určí, a aby upravený plán v této lhůtě předložila České národní bance spolu se žádostí o jeho schválení.

(3) Pro schválení upraveného plánu reorganizace podnikatelské činnosti se § 152 použije obdobně.

§ 155

Provádění plánu reorganizace obchodní činnosti

Povinná osoba provádí opatření obsažená ve schváleném plánu reorganizace podnikatelské činnosti a nejméně jednou za 6 měsíců o tom podává zprávu České národní bance.

§ 156

Zvláštní ustanovení o plánu reorganizace obchodní činnosti ve skupině

(1) Evropská ovládající osoba se sídlem v České republice vypracuje plán reorganizace podnikatelské činnosti vztahující se na všechny instituce, které jsou členy její skupiny, a předloží jej České národní bance se žádostí o jeho schválení, jestliže Česká národní banka nebo orgán příslušný k řešení krize jiného členského státu provedou odpis nebo konverzi odepisovatelných závazků alespoň dvou členů této skupiny podle § 120 odst. 1 písm. a) nebo podle srovnatelného zahraničního právního předpisu.

(2) Pro vypracování plánu uvedeného v odstavci 1 se ustanovení zákona upravujícího činnost bank o vypracování skupinového ozdravného plánu použijí obdobně.

(3) Česká národní banka předá kopii plánu předloženého podle odstavce 1 orgánům příslušným k řešení krize jiných členských států, které jsou orgány příslušnými k řešení krize ostatních členů skupiny, a Evropskému orgánu pro bankovnictví.

Díl 7

Vládní stabilizační nástroje

§ 157

Druhy vládních stabilizačních nástrojů

Vládními stabilizačními nástroji se rozumí

a) veřejná kapitálová podpora a
b) přechod nástrojů účasti na povinné osobě na stát.

§ 158

Podmínky uplatnění vládních stabilizačních nástrojů

(1) Vládní stabilizační nástroje lze uplatnit vůči povinné osobě, jež splňuje podmínky podle § 78 odst. 1, pokud

a) nastala nebo hrozí systémová krize,
b) jiná opatření byla uplatněna v nejvyšší míře, jež je slučitelná se zachováním finanční stability,
c) uplatnění vládních stabilizačních nástrojů slouží k ochraně veřejného zájmu,
d) vlastníci nástrojů účasti na povinné osobě a věřitelé povinné osoby se odpisem, konverzí nebo jiným způsobem podílejí na úhradě ztráty povinné osoby v celkové výši nejméně 8 % pasiv povinné osoby,
e) uplatnění vládních stabilizačních nástrojů je v souladu s právními předpisy[4]) a akty[5]) Evropské unie pro oblast veřejné podpory a

f) alespoň jedna z podmínek uvedených v odstavci 2 je splněna.

(2) Za podmínek uvedených v odstavci 1 lze vládní stabilizační nástroje uplatnit, pokud

a) Ministerstvo financí a Česká národní banka se shodnou, že uplatnění jiných opatření než vládních stabilizačních nástrojů nepostačuje k zabránění závažných dopadů na finanční systém,

b) Ministerstvo financí a Česká národní banka se shodnou, že uplatnění jiných opatření než vládních stabilizačních nástrojů vůči povinné osobě, které byla poskytnuta nouzová likviditní pomoc, nepostačuje k ochraně veřejného zájmu, nebo

c) Ministerstvo financí po konzultaci s Českou národní bankou shledá, že veřejná kapitálová podpora, jež byla uplatněna vůči povinné osobě, již nepostačuje k ochraně veřejného zájmu a je nutné rozhodnout o přechodu nástrojů účasti na povinné osobě na stát.

§ 159

Návrh na uplatnění vládních stabilizačních nástrojů

(1) Návrh na uplatnění vládních stabilizačních nástrojů vypracuje Česká národní banka v součinnosti s povinnou osobou, v souladu s § 230, právními předpisy[4]) a akty[5]) Evropské unie pro oblast veřejné podpory a předloží jej Ministerstvu financí ke konzultaci. Po dosažení dohody na návrhu jej Ministerstvo financí předloží vládě spolu s informacemi týkajícími se zejména popisu dopadů na státní rozpočet k rozhodnutí.

(2) Vláda může rozhodnout o uplatnění vládních stabilizačních nástrojů až poté, kdy Komise rozhodne, že je takové uplatnění slučitelné s vnitřním trhem.

(3) Schválí-li vláda návrh na uplatnění vládních stabilizačních nástrojů, považuje se takové rozhodnutí za souhlas podle jiného právního předpisu[15]).

§ 160

Veřejná kapitálová podpora

(1) Uplatněním veřejné kapitálové podpory nabude stát za úplatu a v souladu s postupem podle zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev a podle zákona upravujícího hospodaření s majetkem státu kapitálové nástroje zahrnované do

a) kmenového kapitálu tier 1,

b) vedlejšího kapitálu tier 1, nebo

c) kapitálu tier 2.

(2) Je-li to nutné, Česká národní banka rozhodnutím uloží povinné osobě povinnost vydat nástroje podle odstavce 1.

§ 161

Přechod nástrojů účasti na povinné osobě na stát

(1) Uplatněním přechodu nástrojů účasti na povinné osobě na stát nabude nástroje účasti na povinné osobě

a) stát, nebo

b) obchodní korporace určená vládou, která s přechodem předem souhlasila a ve které má stát možnost přímo nebo nepřímo uplatňovat rozhodující vliv.

(2) Je-li to nutné, Česká národní banka rozhodne o přechodu nástrojů účasti na povinné osobě na osobu podle odstavce 1. Takové rozhodnutí nebo opatření obecné povahy lze vydat pouze po schválení návrhu na uplatnění vládních stabilizačních nástrojů vládou podle § 159 odst. 2.

(3) Původní vlastníci nástrojů účasti, jejichž nástroje účasti byly předmětem přechodu podle odstavce 1, mají nárok na protiplnění ve výši stanovené oceněním nebo předběžným odhadem podle § 52. Ustanovení § 177 se použije obdobně; případné dorovnání vyplácí stát.

§ 162

Zásady hospodaření s majetkem nabytým uplatněním vládních stabilizačních nástrojů

(1) S majetkem, který stát nabyl uplatněním

[15]) § 12 odst. 7 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

vládních stabilizačních nástrojů, nakládá Ministerstvo financí.

(2) V rozsahu odpovídajícímu podílu státu na povinné osobě, vůči které byly uplatněny vládní stabilizační nástroje, je Ministerstvo financí povinno zajistit, aby povinná osoba byla řízena s péčí řádného hospodáře a podnikatelským způsobem. Přitom dbá, aby byl naplněn účel uplatnění vládních stabilizačních nástrojů v souladu s § 158.

(3) Nastanou-li příznivé podmínky na trhu a obchodní a finanční situace povinné osoby to umožnuje, majetek nabytý podle § 160 odst. 1 nebo § 161 odst. 1 je převeden do soukromého sektoru podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby.

§ 163

Spolupráce při uplatňování vládních stabilizačních nástrojů

(1) Ministerstvo financí spolupracuje s Českou národní bankou při uplatnění vládních stabilizačních nástrojů.

(2) Vláda si může od České národní banky vyžádat informace související s uplatněním vládních stabilizačních nástrojů, které má Česká národní banka k dispozici.

Díl 8

Doplňkové pravomoci

§ 164

Slouží-li to k naplnění účelu řešení krize, může Česká národní banka současně s uplatněním opatření k řešení krize

a) zrušit právo na nabytí nástrojů účasti na povinné osobě,

b) uložit organizátorovi evropského regulovaného trhu vyloučení investičního nástroje z obchodování na evropském regulovaném trhu nebo oficiálním trhu nebo pozastavení obchodování investičního nástroje na evropském regulovaném trhu nebo oficiálním trhu,

c) rozhodnout a zajistit, že nabyvatel, překlenovací instituce nebo osoba pro správu aktiv vstoupí do právního postavení povinné osoby ve vztahu k jakémukoli právu, povinnosti nebo právnímu jednání povinné osoby, a nabude tak práva a povinnosti, které by jinak měla povinná osoba,

d) zrušit nebo změnit podmínky smlouvy, jejíž smluvní stranou je povinná osoba, nebo zajistit postoupení takové smlouvy na nabyvatele,

e) uložit povinné osobě a členovi skupiny povinné osoby včetně těch, u nichž bylo uplatněno opatření k řešení krize nebo jejichž úpadek je řešen v řízení podle insolvenčního zákona, povinnost poskytnout provozní služby nebo zařízení nezbytné k provádění činnosti v souvislosti s předmětem přechodu za podmínek platných před uplatněním opatření k řešení krize a není-li to možné, pak za podmínek obvyklých na finančním trhu; poskytnutí těchto služeb nebo zařízení nezahrnuje žádnou formu finanční podpory,

f) uložit povinné osobě nebo nabyvateli povinnost vzájemného poskytování informací a součinnosti,

g) stanovit, že přechod nástrojů účasti, majetku a dluhů nebude zatížen jiným právem; náhrada za přechod podle tohoto zákona se pro účely tohoto ustanovení nepovažuje za zatížení jiným právem. Tím není dotčen § 171.

§ 165

Výkonem pravomoci uvedené v § 164 písm. c) není dotčeno

a) právo zaměstnance povinné osoby na ukončení pracovní smlouvy,

b) s výjimkou uplatnění pravomoci podle § 83 až 85 jakékoli smluvní právo, včetně práva na ukončení smlouvy v důsledku jednání nebo opomenutí povinné osoby nebo nabyvatele, kterému byla postoupena práva a který převzal povinnosti z této smlouvy.

Díl 9

Přeshraniční aspekty pravomocí

§ 166

(1) Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize jiného členského státu o přechodu nástrojů účasti, majetku nebo dluhů řídících se českým právním řádem nebo o přechodu nástrojů účasti a majetku

nacházejícímu se na území České republiky, je v České republice vykonatelné, je-li vykonatelné podle práva tohoto členského státu.

(2) Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize jiného členského státu ohledně snížení položek kmenového kapitálu tier 1, odpisu a konverze odepisovatelných kapitálových nástrojů nebo odpisu nebo konverze odepisovatelných závazků řídících se českým právním řádem, nebo obdobné rozhodnutí ve vztahu k věřitelům majícím sídlo v České republice, je v České republice vykonatelné, je-li vykonatelné podle práva tohoto členského státu.

(3) Česká národní banka opatří rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2 na žádost orgánu příslušného k řešení krize jiného členského státu doložkou vykonatelnosti. Česká národní banka a Ministerstvo financí poskytují přiměřenou součinnost orgánu příslušnému k řešení krize jiného členského státu tak, aby byla zajištěná platnost a účinnost opatření podle odstavců 1 a 2 podle českého právního řádu. Ostatní orgány veřejné správy poskytují České národní bance a Ministerstvu financí veškerou potřebnou součinnost.

(4) Česká národní banka může rozhodnout o přechodu nástrojů účasti, majetku nebo dluhů s účinky na území jiného členského státu, jsou-li splněny požadavky stanovené právním řádem tohoto členského státu k provedení takového přechodu.

§ 167

(1) Je-li předmětem opatření k řešení krize majetek, který se nachází v jiném než členském státě, nebo nástroj účasti, majetek a dluhy, které se řídí právem jiného než členského státu, Česká národní banka může

a) požadovat, aby osoba, která řídí povinnou osobu, vůči které je uplatněno opatření k řešení krize, a nabyvatel takového majetku, nástroje účasti a dluhů přijali dostatečná opatření k zajištění realizace odpisu, konverze a opatření k řešení krize,

b) požadovat, aby osoba, která řídí povinnou osobu, vůči které je uplatněno opatření k řešení krize, před nabytím účinnosti přechodu, odpisu, konverze nebo jiného opatření k řešení krize, držela tento majetek na účet nabyvatele do doby, než přechod, odpis, konverze nebo jiné opatření nabude účinnosti,

c) rozhodnout, že výdaje, které vznikly nabyvateli takového majetku, nástrojů účasti a dluhů v souvislosti s postupem podle písmen a) a b), byly uhrazeny postupem podle § 165.

(2) Česká národní banka neuplatní opatření k řešení krize podle odstavce 1, je-li navzdory nezbytným opatřením podle odstavce 1 písm. a) vysoce nepravděpodobné, že bude zajištěna účinnost tohoto opatření k řešení krize ve vztahu k majetku v jiném než členském státě nebo nástrojům účasti a dluhům řídícím se právem jiného než členského státu.

(3) Česká národní banka zruší rozhodnutí nebo opatření obecné povahy o uplatnění opatření k řešení krize podle odstavce 1 v rozsahu, ve kterém bylo přijato v rozporu s požadavkem podle odstavce 2, s účinky od okamžiku účinnosti zrušovaného rozhodnutí nebo opatření obecné povahy.

Díl 10

Zákaz některých smluvních ujednání

§ 168

(1) Opatření k řešení krize a opatření k předcházení krizím uplatněné vůči povinné osobě v souladu s tímto zákonem, nebo srovnatelným právním předpisem jiného členského státu, nebo okolnost vzniklá v přímém důsledku uplatnění těchto opatření se pro účely smlouvy, jejíž stranou je tato povinná osoba, nepovažuje za skutečnost zakládající právo na ukončení závazku nebo za opatření insolvenčního řízení, včetně opatření pro řešení úpadku podle § 367 odst. 2 insolvenčního zákona, pokud trvá plnění smluvních povinností, které tvoří podstatu a účel této smlouvy, včetně platebních povinností a poskytování zajištění.

(2) Pro účely tohoto zákona se ujednáním o křížovém selhání rozumí ujednání, na jehož základě se dluh vyplývající ze smlouvy stane splatným nebo dojde k jiné změně nebo zkracování dlužníkových práv ze smlouvy na základě nastoupení smluvně určené skutečnosti, která se týká plnění dluhu jiné osoby z této smlouvy, nebo plnění dlužníka z jiné smlouvy, nebo plnění dluhu jiné osoby z jiné smlouvy. Pro účely tohoto paragrafu se za uplatnění opatření k řešení krize a opatření k předcházení krizím považuje také obdobné rozhodnutí příslušného orgánu jiného členského státu a obdobné rozhodnutí

příslušného orgánu jiného než členského státu, je-li takové rozhodnutí uznáno podle § 195.

(3) Opatření k řešení krize nebo opatření k předcházení krizím se nepovažují za skutečnost zakládající právo na ukončení závazku nebo za opatření insolvenčního řízení, včetně opatření pro řešení úpadku podle § 367 odst. 2 insolvenčního zákona, ani pro účely smlouvy,

a) ve které jsou smluvní povinnosti zajištěny ovládající osobou nebo členem skupiny osob a smluvní stranou je ovládaná osoba, nebo
b) kde smluvní stranou je člen skupiny osob a která obsahuje ujednání o křížovém selhání.

(4) Jestliže povinná osoba plní smluvní povinnosti, které tvoří podstatu a účel této smlouvy, včetně platebních povinností a poskytování zajištění, nepřihlíží se k ustanovením tohoto zákona nebo smluvním ujednáním, na základě kterých by jinak opatření k předcházení krizím a opatření k řešení krize nebo okolnosti vzniklé v přímém důsledku uplatnění těchto opatření odůvodňovala

a) výkon práva na ukončení závazku, včetně výkonu obdobného práva ze smlouvy, jejíž smluvní stranou je ovládaná osoba a kde jsou smluvní povinnosti zajištěny členem skupiny, a výkonu obdobných práv ze smlouvy, jejíž stranou je člen skupiny a která obsahuje ujednání o křížovém selhání, nebo
b) výkon práva na nabytí nebo uspokojení ze zajištění poskytnutého povinnou osobou, výkon práva na požadování smluvní pokuty, výkon práva na zadržení majetku ve vlastnictví povinné osoby nebo výkon obdobného práva ve vztahu k majetku poskytnutému povinnou osobou, nebo výkon obdobných práv ve vztahu k členovi skupiny v případě ujednání o křížovém selhání.

(5) Jestliže povinná osoba plní smluvní povinnosti, které tvoří podstatu a účel této smlouvy, včetně platebních povinností a poskytování zajištění, nepřihlíží se k ustanovením zákona nebo smluvním ujednáním, na základě kterých by jinak opatření k předcházení krizím a opatření k řešení krize nebo okolnosti vzniklé v přímém důsledku uplatnění těchto opatření odůvodňovala změnu nebo zkracování smluvních práv povinné osoby nebo člena skupiny osob v případě ujednání o křížovém selhání.

§ 169

(1) Smluvní ujednání podmiňující výkon práv uvedených v § 168 odst. 4 a 5 skutečnostmi jinými, než je uplatnění opatření k předcházení krizím nebo uplatnění opatření k řešení krize nebo okolnosti vzniklé v přímém důsledku uplatnění těchto opatření, nejsou ustanoveními § 168 odst. 4 a 5 dotčena.

(2) Pro účely § 168 odst. 1 a 3 až 5 se za porušení smluvní povinnosti nepovažuje takové neplnění smluvních povinností, které nastalo v důsledku pozastavení výkonu práva nebo povinnosti podle § 83 až 85 nebo obdobného rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize jiného členského státu.

(3) Ustanovení § 168 odst. 1 a 3 až 5 a odstavce 1 se považují za imperativní ustanovení podle čl. 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008, o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I).

Díl 11

Společná ustanovení k přechodům a převodům nástrojů účasti, majetku a dluhů

§ 170

Pravidla neplatnosti, neúčinnosti nebo odporovatelnosti právních jednání z důvodu poškozování věřitelů

Pravidla týkající se neplatnosti, neúčinnosti nebo odporovatelnosti právních jednání z důvodu poškozování věřitelů podle zákona upravujícího likvidaci a podle insolvenčního zákona se pro účely přechodu a převodu nástrojů účasti, majetku a dluhů podle tohoto zákona nepoužijí.

§ 171

Omezení částečných přechodů

(1) Rozhodne-li Česká národní banka o přechodu pohledávek nebo dluhů plynoucích ze závazku podle § 173 odst. 2 písm. b) až d), nesmí dojít k přechodu pouze některých práv a povinností plynoucích z tohoto závazku. Při uplatnění opatření k řešení krize podle § 164 písm. d) nesmí dojít ke změně nebo zániku práv a povinností plynoucích z tohoto vztahu.

(2) Předmětem omezení odstavce 1 jsou pouze pohledávky, které jsou podle dohody způsobilé k započtení.

(3) Česká národní banka nesmí ve vztahu k závazku podle § 173 odst. 2 písm. a) rozhodnout o přechodu

a) zajištění bez současného předmětu zajištěné pohledávky a výnosů ze zajištění,

b) zajištěné pohledávky bez současného přechodu výnosů ze zajištění,

c) převést výnosy ze zajištění bez současného převodu předmětu zajištěné pohledávky.

(4) Česká národní banka dále nesmí ve vztahu k závazku podle odstavce 3 uplatnit opatření k řešení krize podle § 164 písm. a) až d) nebo f) nebo g) tak, že dojde k zániku zajištěné pohledávky.

(5) Rozhodne-li Česká národní banka o úplném nebo částečném přechodu práv nebo povinností plynoucích ze závazků uvedených v § 173 odst. 2 písm. e) a f), jejichž stranou je dotčená povinná osoba, nesmí dojít k přechodu pouze některých, nýbrž všech práv a povinností plynoucích z daného závazku nebo jeho části.

(6) Česká národní banka nesmí ve vztahu k závazku podle odstavce 5 uplatnit opatření k řešení krize podle § 164 písm. a) až d) nebo f) nebo g) tak, že dojde ke změně nebo zániku práv a povinností plynoucích z tohoto závazku nebo jeho části.

(7) Je-li to nutné pro zachování dostupnosti krytých pohledávek z vkladů, Česká národní banka může bez ohledu na ustanovení v odstavcích 1 až 3 rozhodnout o

a) přechodu krytých pohledávek z vkladů, jež jsou předmětem jakéhokoliv závazku uvedeného v odstavcích 1 až 3 bez současného přechodu práv a povinností plynoucích z tohoto závazku, nebo

b) přechodu, změně nebo zániku práv či povinností povinné osoby bez současného přechodu krytých pohledávek z vkladů.

§ 172

Ochrana platebních a vypořádacích systémů

Uplatněním opatření k řešení krize podle § 164 písm. c) nebo d) nebo v důsledku částečného přechodu nebo převodu nesmí být narušena činnost nebo dojít k rozporu s pravidly

a) platebních systémů s neodvolatelností zúčtování a zahraničních platebních systémů s neodvolatelností zúčtování, přičemž § 68 zákona upravujícího platební styk se použije obdobně, a

b) vypořádacích systémů s neodvolatelností vypořádání a zahraničních vypořádacích systémů s neodvolatelností vypořádání, přičemž § 88 zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu se použije obdobně.

§ 173

Závazky podléhající omezením

(1) Pro účely § 171 a 172 se za přechod považuje jakýkoliv přechod pohledávek nebo dluhů povinné osoby na jinou osobu.

(2) Omezením podle § 171 a 172 podléhají, bez ohledu na počet jejich stran, je-li důvod jejich vzniku a trvání smluvní nebo zákonný a řídí-li se v celku nebo částečně zahraničním právním řádem

a) zajištěné dluhy,

b) finanční zajištění, jež má povahu převodu finančního kolaterálu,

c) dohoda o započtení, podle které je možné započíst 2 nebo více vzájemných pohledávek povinné osoby a protistrany,

d) započtení vzájemných pohledávek, na základě kterého dojde k vypořádání nebo zúčtování vzájemných pohledávek tak, že výsledkem bude jediná pohledávka jedné smluvní strany a jí odpovídající dluh druhé smluvní strany uhradit výslednou částku, včetně závěrečného vyrovnání,

e) kryté dluhopisy,

f) dohoda o strukturovaném financování, včetně sekuritizace a nástrojů pro snížení rizika (hedging) tvořících neoddělitelnou část souboru majetku určeného ke krytí a zajištěných obdobným způsobem jako kryté dluhopisy; to zahrnuje poskytnutí a přijetí majetkové jistoty stranou dohody nebo správcem, zmocněncem nebo jinou pověřenou osobou.

(3) Ustanovení o omezení částečných přechodů podle § 171 se ve vztahu k převodům podle § 105 odst. 2 a § 115 odst. 2 použijí obdobně.

HLAVA III

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ K UPLATNĚNÍ OPATŘENÍ K ŘEŠENÍ KRIZE

Díl 1

Informační povinnosti České národní banky

§ 174

(1) Domnívá-li se Česká národní banka, že podmínka podle § 78 odst. 1 písm. a) a b) je ve vztahu k povinné osobě splněna, bez zbytečného odkladu o tom informuje

a) orgán vykonávající dohled nad pobočkou povinné osoby,

b) orgán příslušný k řešení krize v členském státě, ve kterém působí pobočka povinné osoby,

c) Garanční systém finančního trhu,

d) orgán příslušný k řešení krize skupiny, je-li povinná osoba členem skupiny,

e) Ministerstvo financí,

f) orgán dohledu na konsolidovaném základě, podléhá-li povinná osoba dohledu na konsolidovaném základě a

g) Evropskou radu pro systémová rizika[16]).

(2) Česká národní banka je povinna vytvořit postup pro zajištění přiměřené ochrany důvěrných informací pro účely ustanovení odstavce 1.

§ 175

(1) Česká národní banka bez zbytečného odkladu, nebo není-li to možné, tak v lhůtě přiměřené okolnostem, informuje o uplatnění opatření k řešení krize

a) osoby nebo orgány podle § 174 odst. 1,

b) Evropskou komisi, Evropskou centrální banku, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy)[17]), Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění)[18]) a Evropský orgán pro bankovnictví a

c) provozovatele vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání, zahraničního vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání, platebního systému s neodvolatelností zúčtování a zahraničního platebního systému s neodvolatelností zúčtování, jehož účastníkem je povinná osoba.

(2) Oznámení podle odstavce 1 obsahuje kopii rozhodnutí a den jeho vykonatelnosti nebo kopii opatření obecné povahy a den jeho účinnosti.

§ 176

(1) Česká národní banka bez zbytečného odkladu, nebo není-li to možné, pak ve lhůtě přiměřené okolnostem, uveřejní na svých internetových stránkách informaci o uplatnění opatření k řešení krize, odpisu a konverze nebo snížení položek kmenového kapitálu tier 1 včetně výzvy podle § 222 odst. 3 a informaci o jeho dopadech zejména na klienty a zákazníky povinné osoby.

(2) Je-li rozhodnutí nebo opatření obecné povahy o uplatnění opatření podle odstavce 1 již uveřejněno na internetových stránkách České národní banky, nemusí Česká národní banka zveřejnit informaci o tomto rozhodnutí nebo opatření obecné povahy, ale informuje na svých internetových stránkách o předpokládaných hlavních dopadech tohoto rozhodnutí nebo opatření obecné povahy zejména na klienty a zákazníky povinné osoby.

(3) Před uveřejněním rozhodnutí nebo opatření obecné povahy o uplatnění opatření k řešení krize, odpisu a konverze kapitálových nástrojů nebo snížení položek kmenového kapitálu tier 1 nebo informace o takovém rozhodnutí nebo opatření obecné

---

[16]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika.

[17]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES.

[18]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010, o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES.

povahy na internetových stránkách je Česká národní banka povinna posoudit dopad zveřejnění na finanční, hospodářskou nebo měnovou politiku, obchodní zájmy fyzických nebo právnických osob nebo šetření a audity prováděné Českou národní bankou nebo jinými orgány a osobami. Pokud by zveřejnění některých údajů bylo v rozporu s veřejným zájmem, Česká národní banka tyto údaje nezveřejní.

(4) Česká národní banka předá informace, které zveřejnila podle odstavců 1 až 3, Evropskému orgánu pro bankovnictví za účelem jejich zveřejnění.

(5) Informace, které zveřejnila Česká národní banka podle odstavců 1 až 3, povinná osoba bez zbytečného odkladu uveřejní na svých internetových stránkách nebo není-li to možné, tak obdobným způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Jsou-li nástroje účasti nebo dluhové nástroje vydávané povinnou osobou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, povinná osoba bez zbytečného odkladu uveřejní informace podle odstavce 5 formou a způsobem uveřejňování povinně uveřejňovaných informací podle § 136 odst. 2 a 3 zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu nebo podle obdobného ustanovení srovnatelného zahraničního právního předpisu.

(7) Nejsou-li nástroje účasti nebo dluhové nástroje vydávané povinnou osobou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, povinná osoba bez zbytečného odkladu zašle informace podle odstavce 5 vlastníkům nástroje účasti na povinné osobě a věřitelům povinné osoby, kteří jsou jí známi z jí dostupných rejstříků nebo seznamů. O zaslání informací informuje Českou národní banku.

Díl 2

Právo věřitelů a vlastníků nástrojů účasti na dorovnání

§ 177

(1) Česká národní banka v nejkratší možné době, nejpozději do 1 roku od uplatnění opatření k řešení krize nebo odpisu a konverze kapitálových nástrojů rozhodne o majetkovém dorovnání vlastníků nástrojů účasti na povinné osobě a věřitelů povinné osoby přihlášených podle § 222 odst. 3 (dále jen „rozhodnutí o dorovnání“). Byly-li splněny podmínky pro spoluúčast Fondu pojištění vkladů podle § 221, o majetkovém dorovnání ve vztahu k němu rozhodne Česká národní banka vždy.

(2) Podkladem pro rozhodnutí o dorovnání je ocenění vypracované nezávislým oceňovatelem; toto ocenění obsahuje

a) skutečné zacházení, jehož předmětem byli vlastníci nástroje účasti na povinné osobě a věřitelé povinné osoby; toto skutečné zacházení musí zohlednit náhradu nebo dodatečné protiplnění, o které bylo rozhodnuto podle § 57,

b) hypotetické zacházení, jehož předmětem by byli vlastníci nástroje účasti na povinné osobě a věřitelé povinné osoby, kdyby o majetku povinné osoby bylo zahájeno insolvenční řízení v okamžiku uplatnění opatření k řešení krize, snížení položek kmenového kapitálu tier 1 nebo odpisu a konverze kapitálových nástrojů a

c) stanovení přesné ztráty nebo zisku každého z vlastníků nástrojů účasti a každého z věřitelů vyjádřeného v penězích plynoucího z toho, že s vlastníky nástrojů účasti na povinné osobě a věřiteli povinné osoby bylo zacházeno podle písmene a) a nikoliv podle písmene b) a odůvodnění výše této ztráty nebo zisku.

(3) Vyplývá-li z ocenění, že přihlášeným vlastníkům nástrojů účasti, přihlášeným věřitelům povinné osoby nebo Fondu pojištění vkladů vznikla ztráta podle odstavce 2 písm. c), Česká národní banka rozhodne, že jim přísluší dorovnání v penězích ve výši jejich ztráty podle odstavce 2 písm. c). Česká národní banka oznámí toto rozhodnutí Fondu pro řešení krize, který do 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí zahájí výplatu dorovnání ve výši určené rozhodnutím o dorovnání.

(4) Právo oprávněné osoby na plnění z Fondu pro řešení krize se promlčí uplynutím 3 let ode dne stanoveného jako den zahájení plateb.

(5) Vyplývá-li z ocenění, že přihlášeným vlastníkům nástrojů účasti, přihlášeným věřitelům povinné osoby nebo Fondu pojištění vkladů ztráta podle odstavce 2 písm. c) nevznikla, Česká národní banka rozhodne, že jim nepřísluší dorovnání.

(6) Pro účely ocenění podle odstavce 2 se § 52 až 54 a § 58 použijí obdobně. V ocenění se nepřihlíží k případné veřejné podpoře.

Díl 3

Úhrada nákladů České národní banky

§ 178

(1) Česká národní banka má nárok na úhradu nákladů, které vynaložila v souvislosti s uplatněním opatření k řešení krize. Náklady jsou nahrazovány v prokázané výši.

(2) Česká národní banka může uložit úhradu nákladů

a) povinné osobě,
b) překlenovací instituci,
c) osobě pro správu aktiv, nebo
d) původním vlastníkům nástrojů účasti na povinné osobě, došlo-li k přechodu jejich nástrojů účasti postupem podle § 96 odst. 1, § 102 odst. 1 nebo § 113 odst. 1 a je-li jim poskytnuto protiplnění; takovou úhradu nákladů lze uložit pouze do výše poskytovaného protiplnění a pouze způsobem podle odstavce 3.

(3) Česká národní banka započítá uloženou povinnost náhrady nákladů proti případnému poskytovanému protiplnění.

ČÁST SEDMÁ

PŘESHRANIČNÍ ASPEKTY

HLAVA I

ZÁSADY ČINNOSTI

§ 179

(1) Vykonává-li Česká národní banka nebo jiný subjekt nebo orgán podle tohoto zákona pravomoci, které mohou mít dopad na finanční stabilitu, veřejné rozpočty, mechanismus financování řešení krize, systém pojištění vkladů nebo systém pro odškodnění investorů jiného členského státu, dbá na transparentnost procesu výkonu této pravomoci. Dále Česká národní banka nebo jiný subjekt nebo orgán zohledňují zejména

a) potřebu spolupráce s jinými orgány nebo odpovědnými subjekty jiných členských států,
b) efektivnost, koordinaci a včasný výkon pravomocí,
c) spravedlivé rozložení zátěže mezi dotčené členské státy.

(2) Česká národní banka nebo jiný subjekt nebo orgán vykonávající pravomoc podle tohoto zákona jsou povinni zohlednit dopad výkonu této pravomoci na finanční stabilitu, státní rozpočet, mechanismus financování řešení krize, systém pojištění vkladů nebo systém pro odškodnění investorů členského státu, na jehož území má sídlo člen dotčené skupiny nebo na jehož území působí dotčená významná pobočka.

(3) Stanoví-li tento zákon povinnost konzultovat výkon pravomoci s orgánem nebo subjektem jiného členského státu, Česká národní banka nebo jiný subjekt nebo orgán vykonávající pravomoc podle tohoto zákona jsou povinni s tímto orgánem nebo subjektem konzultovat alespoň ty prvky výkonu pravomoci, které mohou mít dopad na člena skupiny se sídlem na území dotčeného členského státu, pobočku působící na území dotčeného členského státu nebo na finanční stabilitu dotčeného členského státu.

HLAVA II

KOLEGIA

Díl 1

Kolegium pro řešení krize

§ 180

(1) Kolegiem pro řešení krize se rozumí kolegium, které zřizuje orgán příslušný k řešení krize skupiny (dále jen „kolegium“).

(2) Členy kolegia jsou

a) orgán příslušný k řešení krize skupiny,
b) orgány příslušné k řešení krize ovládaných osob,
c) orgány příslušné k řešení krize v členských státech, ve kterých mají sídlo osoby podle § 2 písm. c) ovládající povinné osoby ve skupině,
d) orgány příslušné k řešení krize významných poboček,
e) orgán dohledu na konsolidovaném základě a orgán dohledu, je-li členem kolegia orgán příslušný k řešení krize v tomto členském státě,

f) ústřední banka, není-li zároveň orgánem dohledu a považuje-li to orgán dohledu za účelné,

g) příslušné ministerstvo členského státu, jehož orgán příslušný k řešení krize je členem kolegia, není-li samo orgánem příslušným k řešení krize,

h) orgán nebo jiný subjekt odpovědný za systém pojištění vkladů, je-li členem kolegia orgán příslušný k řešení krize tohoto členského státu a

i) Evropský orgán pro bankovnictví; který však pro účely jednání kolegia nedisponuje hlasovacím právem.

(3) Členové kolegia v rámci kolegia úzce spolupracují při

a) výměně informací nutných k vypracování skupinového plánu řešení krize, k výkonu přípravných a preventivních pravomocí nad evropskou finanční skupinu a její řešení krize,

b) vypracování skupinového plánu řešení krize,

c) posouzení způsobilosti k řešení krize evropské finanční skupiny,

d) odstranění překážek způsobilosti k řešení krize evropské finanční skupiny,

e) rozhodování o nutnosti vypracování postupu skupinového řešení krize,

f) dosažení dohody o postupu skupinového řešení krize,

g) informování veřejnosti o postupu skupinového řešení krize,

h) koordinaci financování řešení krize,

i) stanovení minimálních požadavků na individuální a skupinové úrovni a

j) projednávání všech otázek souvisejících se skupinovým řešením krize.

§ 181

(1) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny

a) řídí a koordinuje činnost kolegia,

b) svolává jednání kolegia a včasně informuje všechny členy kolegia o plánovaném jednání a jeho programu tak, aby mohli požádat o účast,

c) rozhoduje, kteří členové a pozorovatelé se zúčastní jednání; přitom bere v úvahu význam projednávaného tématu pro jednotlivé členy a pozorovatele a přihlíží zejména k možnému dopadu na finanční stabilitu členských států členů kolegia,

d) informuje v přiměřeném čase všechny členy kolegia o rozhodnutích a závěrech z jednání kolegia a

e) koordinuje výměnu informací mezi jednotlivými členy kolegia.

(2) Plní-li již zřízené kolegium nebo obdobná skupina úkoly podle § 180 odst. 3 a splňuje-li požadavky na fungování kolegia včetně členství a účasti podle tohoto zákona, Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny není povinna kolegium zřizovat; platí, že takto zřízené kolegium nebo obdobná skupina se považuje za kolegium podle § 180 odst. 1.

(3) Zřídí-li Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny pro plnění úkolů podle § 180 odst. 3 kolegium, pak je jeho činnost založena na písemných ujednáních, která připravuje Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny po projednání s dalšími členy kolegia podle § 180 odst. 2 písm. b) až i). Je-li to účelné, Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny koordinuje činnost a spolupráci s příslušnými orgány jiných než členských států.

(4) Orgán příslušný k řešení krize jiného členského státu je oprávněn účastnit se jednání kolegia vždy, když je na programu jednání otázka, která je předmětem společného rozhodování, nebo týká-li se člena skupiny, který vykonává svou činnost na území tohoto členského státu.

(5) Příslušný orgán jiného než členského státu, ve kterém vykonává činnost ovládaná osoba nebo pobočka, se může na vlastní žádost účastnit jednání kolegia jako pozorovatel za předpokladu, že Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny shledá, že tím nebude narušena důvěrnost sdílených informací.

§ 182

Česká národní banka je oprávněna účastnit se jednání kolegia vždy, když je na programu jednání otázka, která je předmětem společného rozhodování, nebo týká-li se člena skupiny, který vykonává svou činnost na území České republiky.

Díl 2

Evropské kolegium příslušné k řešení krize

§ 183

(1) Mají-li instituce ovládané osobou se sídlem na území jiného než členského státu sídlo na území České republiky a nejméně 1 dalšího členského státu nebo vykonává-li instituce se sídlem na území jiného než členského státu na území České republiky a nejméně 1 dalšího členského státu činnost prostřednictvím významné pobočky, potom Česká národní banka a příslušné orgány těchto států zřídí evropské kolegium příslušné k řešení krize (dále jen „evropské kolegium“), které plní shodné úkoly podle § 180 odst. 3 vůči ovládaným institucím a přiměřeně vůči pobočkám. Na činnost evropského kolegia se obdobně použijí § 180 a 181, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak.

(2) Evropské kolegium není nutné zakládat, shodnou-li se příslušné orgány členských států, že již zřízené kolegium nebo obdobná skupina plní stejné úkoly a splňuje všechny podmínky včetně členství a účasti; platí, že takto zřízené kolegium nebo obdobná skupina se považuje za kolegium podle odstavce 1.

(3) Evropskému kolegiu předsedá orgán příslušný k řešení krize členského státu, ve kterém se nachází orgán dohledu na konsolidovaném základě a má sídlo finanční holdingová osoba založená podle jiného předpisu[19]) nebo obdobného ustanovení srovnatelného zahraničního právního předpisu.

(4) Členové evropského kolegia navrhnou a zvolí předsedajícího evropského kolegia, není-li postupováno podle odstavce 3.

HLAVA III

SKUPINOVÉ ŘEŠENÍ KRIZE

Díl 1

Postup pro skupinové řešení krize

§ 184

Postup pro skupinové řešení krize musí

a) zohlednit skupinový plán řešení krize, popřípadě plán řešení krize,

b) určit vhodná opatření, která by měla být přijata příslušnými orgány členských států a způsob jejich koordinace ve vztahu ke členům evropské finanční skupiny a

c) obsahovat plán financování, který zohledňuje skupinový plán řešení krize, popřípadě plány řešení krize a zásady pro sdílení nákladů podle § 220.

Díl 2

Postup České národní banky jako orgánu příslušného k řešení krize skupiny při skupinovém řešení krize

§ 185

Oznamovací povinnost

Zjistí-li Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny, že evropská ovládající osoba splňuje podmínky pro uplatnění opatření k řešení krize podle § 78 odst. 1, bez zbytečného odkladu tuto skutečnost oznámí dalším členům kolegia. Oznámení tvoří

a) osvědčení o splnění podmínek pro uplatnění opatření k řešení krize podle § 78 odst. 1 a

b) návrh vhodného opatření k řešení krize, návrh na podání insolvenčního návrhu nebo návrh na zrušení této osoby.

§ 186

Posouzení dopadů

Obdrží-li Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny oznámení orgánu příslušného k řešení krize ovládané osoby o splnění podmínek pro uplatnění opatření k řešení krize a návrh vhodného opatření, pak po konzultaci s dalšími členy kolegia posoudí potenciální dopad navrženého opatření na evropskou finanční skupinu a její členy, zejména pak posoudí, zda by uplatnění tohoto opa-

[19]) § 26e odst. 6 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
§ 25e odst. 6 zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
§ 153 odst. 6 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

tření nevedlo ke splnění podmínek pro uplatnění opatření k řešení krize u jiného člena skupiny.

§ 187

Vyhodnocení dopadů

(1) Neshledá-li Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny po konzultaci s členy kolegia, že by uplatnění navrženého opatření podle § 186 vedlo ke splnění podmínek uplatnění opatření k řešení krize u jiného člena skupiny, oznámí tuto skutečnost orgánu příslušnému k řešení krize ovládané osoby, který opatření navrhl.

(2) Shledá-li Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny po konzultaci se členy kolegia, že by uplatnění navrženého opatření pravděpodobně vedlo ke splnění podmínek řešení krize jiného člena skupiny, pak do 24 hodin od obdržení tohoto oznámení navrhne postup pro skupinové řešení krize a předloží jej kolegiu.

(3) Lhůta podle odstavce 2 může být prodloužena se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize ovládané osoby, který oznámení učinil.

§ 188

Opatření České národní banky jako orgánu příslušného k řešení krize skupiny při skupinovém řešení krize

(1) Navrhne-li Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny uplatnění opatření k řešení krize, podání insolvenčního návrhu nebo návrhu na zrušení evropské ovládající osoby podle § 185, může zároveň navrhnout postup skupinového řešení krize, pokud

a) je pravděpodobné, že by uplatnění opatření k řešení krize, podání insolvenčního návrhu nebo návrhu na zrušení evropské ovládající osoby vedlo ke splnění podmínek uplatnění opatření k řešení krize u jiného člena skupiny,
b) je pravděpodobné, že by uplatnění navrženého opatření, podání insolvenčního návrhu nebo návrhu na zrušení evropské ovládající osoby nevedlo k dostatečné stabilizaci situace skupiny,
c) jedna nebo více ovládaných osob evropské finanční skupiny splňuje podmínky uplatnění opatření k řešení krize, nebo
d) by uplatnění skupinového řešení krize bylo výhodné pro jednotlivé členy i skupinu jako celek.

(2) Rozhodne-li se Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny navrhnout postup pro skupinové řešení krize, přijímá se postup pro skupinové řešení krize dohodou České národní banky jako orgánu příslušného k řešení krize skupiny a orgánů příslušných k řešení krize ovládaných osob, na které se vztahuje postup pro skupinové řešení krize. Česká národní banka uplatní opatření vůči povinným osobám v souladu s touto dohodou.

(3) Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny může za účelem dosažení dohody kolegia podle odstavce 2 požádat Evropský orgán pro bankovnictví o provedení nezávazného zprostředkování podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]).

§ 189

Samostatné opatření

Rozhodne-li se Česká národní banka jako orgán příslušný k řešení krize skupiny nenavrhnout postup pro skupinové řešení krize, uplatní po konzultaci s dalšími členy kolegia samostatné opatření. Opatření zohlední plán řešení krize a dopad na finanční stabilitu členských států členů kolegia.

Díl 3

Postup České národní banky jako orgánu příslušného k řešení krize ovládané osoby při skupinovém řešení krize

§ 190

Oznamovací povinnost

Zjistí-li Česká národní banka, že ovládaná osoba, která je členem evropské finanční skupiny a podléhá jejímu dohledu, splňuje podmínky pro uplatnění opatření k řešení krize podle § 78 odst. 1, bez zbytečného odkladu tuto skutečnost oznámí orgánu příslušnému k řešení krize skupiny a orgánu dohledu na konsolidovaném základě, je-li odlišný, a ostatním členům kolegia této skupiny. Toto oznámení tvoří

a) osvědčení o splnění podmínek pro uplatnění opatření k řešení krize podle § 78 odst. 1 a
b) návrh vhodného opatření k řešení krize, návrh na podání insolvenčního návrhu nebo návrh na zrušení této osoby.

Opatření České národní banky jako orgánu příslušného k řešení krize ovládané osoby při skupinovém řešení krize

§ 191

(1) Souhlasí-li Česká národní banka s postupem pro skupinové řešení krize, může uzavřít dohodu o postupu pro skupinové řešení krize se členy kolegia, kteří s navrženým postupem rovněž souhlasili.

(2) Česká národní banka může za účelem dosažení dohody podle odstavce 1 požádat Evropský orgán pro bankovnictví o provedení nezávazného zprostředkování podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]).

(3) Nesouhlasí-li Česká národní banka s navrženým postupem pro skupinové řešení krize, může zejména z důvodu zachování finanční stability bez zbytečného odkladu rozhodnout o uplatnění samostatného opatření k řešení krize, podání insolvenčního návrhu nebo návrhu na zrušení dané osoby. Své rozhodnutí musí odůvodnit a oznámit orgánu příslušnému k řešení krize skupiny a orgánům příslušným k řešení krize zahrnutých v postupu pro skupinové řešení krize a informovat je o opatřeních, která uplatní. Rozhodnutí vezme v úvahu plán řešení krize, případný dopad na finanční stabilitu členských států členů kolegia zahrnutých v postupu pro skupinové řešení krize a případné účinky opatření na další části skupiny.

(4) Česká národní banka se může odchýlit od plánu řešení krize, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že bude jiným způsobem dosaženo účelů řešení krize podle § 75 efektivněji.

§ 192

(1) Česká národní banka bez zbytečného odkladu uplatní navržené opatření k řešení krize, podá insolvenční návrh nebo návrh na zrušení dané osoby,

a) není-li zaveden postup pro skupinové řešení krize podle § 184,

b) nerozhodne-li orgán příslušný k řešení krize skupiny o oznámení podle § 190 do 24 hodin od obdržení tohoto oznámení, nebo

c) nerozhodne-li orgán příslušný k řešení krize skupiny o oznámení podle § 190 ani v dodatečné lhůtě, s jejíž délkou Česká národní banka souhlasila.

(2) Česká národní banka při uplatnění opatření k řešení krize, podání insolvenčního návrhu nebo návrhu na zrušení dané osoby podle odstavce 1 spolupracuje s členy kolegia pro řešení krize s cílem dosáhnout koordinovaného postupu k řešení krize ve vztahu ke všem selhávajícím členům evropské finanční skupiny. O uplatnění opatření k řešení krize nebo návrhu a dalším vývoji situace Česká národní banka pravidelně informuje členy kolegia pro řešení krize.

§ 193

Dohodla-li se Česká národní banka na postupu pro skupinové řešení krize podle § 178 odst. 1, uplatní opatření vůči členům evropské finanční skupiny se sídlem na území České republiky v souladu s tímto postupem.

ČÁST OSMÁ

VZTAHY S JINÝMI NEŽ ČLENSKÝMI STÁTY

Díl 1

Spolupráce s orgány jiných než členských států

§ 194

(1) Není-li spolupráce mezi orgány příslušnými k řešení krize v členských státech a orgány příslušnými k řešení krize v jiných než členských státech upravena dohodou mezi Evropskou unií a jiným než členským státem anebo dohodou mezi Českou republikou a jiným než členským státem, a je-li to nezbytné pro zajištění spolupráce, může Česká národní banka uzavřít dohodu o spolupráci s příslušným orgánem jiného než členského státu; tato dohoda musí být v souladu s případnou rámcovou dohodou uzavřenou Evropským orgánem pro bankovnictví s příslušným orgánem jiného než členského státu.

(2) Tímto ustanovením není dotčena možnost České národní banky uzavřít dvoustrannou nebo vícestrannou dohodu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího dohled nad finančním trhem v oblasti bankovnictví[7]).

(3) Předmětem dohody o spolupráci podle odstavce 1 může být

a) výměna informací nutných pro vypracování a provedení plánu řešení krize,

b) zajištění účinného rámce pro konzultace a spolupráci při vypracování plánů řešení krize nebo skupinového plánu řešení krize a rozsahu a způsobu výkonu pravomocí podle § 196 a 197 v souladu s právním řádem a obdobnými pravomocemi jiného než členského státu,

c) výměna informací při uplatnění opatření k řešení krize podle tohoto zákona a v souladu s právním řádem a obdobnými pravomocemi jiného než členského státu,

d) včasné předání informací a konzultace před provedením opatření podle tohoto zákona nebo v souladu s právním řádem a obdobnými požadavky jiného než členského státu,

e) zveřejnění informací v případě společného postupu,

f) stanovení postupů pro výměnu informací a spolupráci podle písmen a) až e), které zahrnuje i postupy pro fungování skupin nebo orgánů krizového řízení.

(4) Uzavře-li Česká národní banka dohodu o spolupráci podle odstavce 1, informuje Evropský orgán pro bankovnictví.

Díl 2

Uznání a výkon postupů pro řešení krize jiných než členských států

§ 195

Uznání postupů pro řešení krize jiného než členského státu

(1) Společná dohoda České národní banky a ostatních členů evropského kolegia ohledně uznání a výkonu postupů pro řešení krize jiného než členského státu je vůči České národní bance závazná, vyjma případů, kdy je splněna alespoň jedna z podmínek podle odstavce 3. Česká národní banka je povinna postupovat vůči osobám působícím na území České republiky v souladu s touto dohodou.

(2) Není-li dosaženo společné dohody České národní banky a ostatních členů evropského kolegia ohledně uznání a výkonu postupů pro řešení krize jiného než členského státu nebo není-li zřízeno evropské kolegium, Česká národní banka přijme vlastní rozhodnutí. Přitom vezme v úvahu zájmy ostatních členských států, ve kterých působí významné pobočky nebo ovládané osoby instituce se sídlem na území jiného než členského státu nebo ovládajících osob, a zejména případný dopad takového uznání a výkonu na ostatní členy skupiny a finanční stabilitu v dotčených členských státech.

(3) Česká národní banka po konzultaci s ostatními členy evropského kolegia nebo samostatně, není-li členem takového kolegia, rozhodne o odmítnutí uznání a výkonu postupů pro řešení krize jiného než členského státu, zejména pokud

a) by takové uznání a výkon měly nepříznivý dopad na finanční stabilitu České republiky nebo jiného členského státu,

b) k dosažení účelu řešení krize je nezbytné postupovat ve vztahu k pobočce instituce se sídlem na území jiného než členského státu, jejímž prostřednictvím instituce působí na území České republiky v souladu s § 197,

c) s věřiteli se sídlem nebo bydlištěm na území členského státu, nebo s věřiteli, jejichž pohledávky jsou splatné na území členského státu, by bylo zacházeno jinak než s věřiteli v obdobném postavení se sídlem nebo bydlištěm na území jiného než členského státu nebo jejichž pohledávka je splatná na území jiného než členského státu,

d) by takové uznání a výkon měly značný dopad na veřejné rozpočty České republiky, nebo

e) by účinky takového uznání a výkonu byly v rozporu s právními předpisy České republiky.

§ 196

Výkon postupů pro řešení krize jiného než členského státu

(1) Za účelem výkonu postupů pro řešení krize jiného než členského státu Česká národní banka může

a) uplatnit opatření k řešení krize ve vztahu k majetku a dluhům instituce se sídlem na území jiného než členského státu nebo ovládající osoby se sídlem na území jiného než členského státu, které jsou umístěny na území České republiky, řídí se právním řádem České republiky nebo jsou vykonatelné na území České republiky, a to včetně majetku a dluhů zaúčtovaných pobočkou instituce z jiného než členského státu,

jejímž prostřednictvím instituce působí na území České republiky,

b) provést, nebo vyžadovat po jiné osobě, přechod nástrojů účasti na instituci se sídlem na území České republiky, jejíž ovládající osoba má sídlo na území jiného než členského státu.

(2) Je-li to nezbytné pro zajištění výkonu postupů pro řešení krize jiného než členského státu, Česká národní banka může uplatnit opatření podle § 83 až 85 ve vztahu k právům a povinnostem ze smlouvy, jejíž stranou je pobočka instituce z jiného než členského státu, jejímž prostřednictvím instituce působí na území České republiky, nebo instituce, kterou ovládá osoba se sídlem na území jiného než členského státu.

(3) Česká národní banka může omezit vykonatelnost práva na ukončení závazku ze smlouvy, jejíž stranou je pobočka instituce z jiného než členského státu, jejímž prostřednictvím instituce působí na území České republiky nebo instituce, kterou ovládá osoba se sídlem na území jiného než členského státu, nebo pokud se jedná o instituci, jejíž majetek nebo dluhy se nacházejí na území České republiky, anebo se řídí právním řádem České republiky, považuje-li se uplatnění opatření k řešení krize nebo postup pro řešení krize jiného než členského státu ve vztahu k členovi skupiny za skutečnost opravňující k výkonu práva na ukončení závazku. Omezit vykonatelnost lze pouze, pokud dotčená osoba nebo pobočka plní smluvní povinnosti tvořící podstatu závazků včetně platebních povinností a poskytování zajištění.

(4) Uznáním a výkonem postupů pro řešení krize jiného než členského státu není dotčen postup podle insolvenčního zákona.

Díl 3

Podmínky pro řešení krize pobočky instituce z jiného než členského státu

§ 197

Pokud ve vztahu k pobočce instituce se sídlem na území jiného než členského státu, jejímž prostřednictvím instituce působí na území České republiky, nebyl zahájen postup pro řešení krize jiného než členského státu nebo pokud takový postup zahájen byl, ale je splněna podmínka podle § 195 odst. 3, Česká národní banka může uplatnit opatření k řešení krize ve vztahu k této pobočce, pokud je uplatnění tohoto opatření ve veřejném zájmu, a

a) pobočka splňuje nebo lze důvodně předpokládat, že splní podmínky pro odnětí povolení k činnosti a žádné jiné opatření soukromého subjektu, orgánu dohledu nebo jiného než členského státu by v přiměřené lhůtě nezabránilo splnění těchto podmínek nebo selhání pobočky,

b) lze důvodně předpokládat, že instituce se sídlem na území jiného než členského státu, která na území České republiky působí prostřednictvím pobočky, není nebo nebude schopna nebo ochotna plnit své dluhy vůči věřitelům se sídlem nebo bydlištěm na území České republiky nebo jiného členského státu, nebo dluhy, které přijala nebo zaúčtovala pomocí pobočky, jejímž prostřednictvím působí na území České republiky, a současně lze důvodně předpokládat, že vůči této instituci nebyl a ani v přiměřené lhůtě nebude zahájen postup pro řešení krize jiného než členského státu nebo řízení za účelem řešení jejího úpadku nebo jiné obdobné řízení, nebo

c) příslušný orgán jiného než členského státu zahájil postup pro řešení krize vůči instituci se sídlem na území jiného než členského státu nebo České národní bance oznámí záměr takový postup zahájit.

ČÁST DEVÁTÁ

FINANCOVÁNÍ

HLAVA I

GARANČNÍ SYSTÉM FINANČNÍHO TRHU

§ 198

Garanční systém finančního trhu

(1) Fond pojištění vkladů vzniklý podle zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (dále jen „stávající Fond“) se tímto zákonem mění na Garanční systém finančního trhu (dále jen „Garanční systém“). Podrobnosti změny vnitřní organizační struktury upravuje § 253 až 255.

(2) Garanční systém spravuje jmění tvořené Fondem pojištění vkladů, Fondem pro řešení krize a ostatní jmění Garančního systému majetkově

a účetně odděleně a plní jiné úkoly stanovené tímto zákonem. Na činnost Garančního systému se nevztahují právní předpisy upravující pojišťovnictví.

(3) Ke splnění nebo uspokojení pohledávky věřitele za Garančním systémem vzniklé v souvislosti s Fondem pojištění vkladů nebo Fondem pro řešení krize lze použít pouze majetek v tomtéž fondu. Majetek Fondu pojištění vkladů nebo Fondu pro řešení krize nelze použít ke splnění dluhu, který není dluhem náležejícím do téhož fondu.

(4) Fond pojištění vkladů ani Fond pro řešení krize nemají právní osobnost. Povinnost uložená zákonem Fondu pro řešení krize nebo Fondu pojištění vkladů je povinností Garančního systému. Právo přiznané zákonem Fondu pro řešení krize nebo Fondu pojištění vkladů je právem Garančního systému.

Správní rada

§ 199

(1) Nejvyšším orgánem Garančního systému je pětičlenná správní rada.

(2) Členem správní rady nesmí být člen vedoucího orgánu povinné osoby, osoba, která je v pracovněprávním nebo jiném obdobném vztahu k povinné osobě ani osoba, která není plně svéprávná.

(3) Členové správní rady jsou jmenováni na období 5 let, a to i opakovaně. Předsedu, místopředsedu a ostatní členy správní rady jmenuje a odvolává ministr financí. Dva členové jsou jmenováni z řad zaměstnanců České národní banky na návrh České národní banky, dva členové jsou jmenováni z řad státních zaměstnanců a ostatních zaměstnanců Ministerstva financí a jeden člen je jmenován na návrh České bankovní asociace.

§ 200

(1) Funkce člena správní rady zaniká uplynutím 2 měsíců od doručení prohlášení o odstoupení ministru financí.

(2) Ministr financí odvolá člena správní rady

a) jestliže byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem své funkce,

b) jestliže byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin majetkové povahy nebo pro trestný čin, jehož skutková podstata souvisí s činnostmi povinné osoby, nebo pro úmyslný trestný čin jinak související s podnikáním, nebo

c) pro závažné porušení povinností vyplývajících z funkce člena správní rady.

(3) Na místo osoby, jejíž členství ve správní radě skončilo před uplynutím jejího funkčního období, je jmenován nový člen správní rady, jehož funkční období skončí ke stejnému dni, ke kterému by skončilo funkční období jeho předchůdce.

(4) Škodu, kterou člen správní rady způsobil při výkonu své funkce, je povinen nahradit pouze způsobil-li ji úmyslně nebo jde-li o škodu způsobenou jeho nedbalostí. Škodu nahradí

a) v plné výši, jedná-li se o škodu způsobenou úmyslně,

b) až do celkové výše 600 000 Kč za celé období výkonu své funkce, jedná-li se o škodu vzniklou v důsledku nedbalosti.

(5) Člen správní rady, který je jmenován na návrh České bankovní asociace, není oprávněn účastnit se jako zástupce Garančního systému v kolegiu ani seznamovat se se skutečnostmi, které přímo souvisejí s ozdravnými postupy a řešením krize konkrétní instituce nebo institucí a podléhají povinnosti mlčenlivosti podle tohoto zákona.

(6) Dozví-li se člen správní rady, že může při výkonu jeho funkce dojít ke střetu jeho zájmu se zájmem Garančního systému, informuje o tom ostatní členy správní rady bez zbytečného odkladu, nejpozději však před hlasováním nebo jiným jednáním, v důsledku kterého by ke střetu zájmu mohlo dojít. Podrobnosti pravidel o střetu zájmu a o oprávněních podle tohoto odstavce stanoví statut Garančního systému.

§ 201

(1) Do působnosti správní rady patří

a) jmenovat a odvolávat členy výkonné rady,

b) stanovit způsob odměňování členů výkonné rady,

c) dohlížet nad činností výkonné rady,

d) schvalovat dlouhodobý a roční plán činnosti Garančního systému,

e) vydávat statut Garančního systému a statuty Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize,

f) schvalovat jednací řád správní rady a jednací řád výkonné rady,

g) schvalovat vnitřní předpisy Garančního systému,

h) schvalovat rozpočet Garančního systému, výroční správu Garančního systému, účetní závěrku Garančního systému, účetní závěrku Fondu pojištění vkladů a účetní závěrku Fondu pro řešení krize,

i) schvalovat dlouhodobou investiční strategii Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize a roční investiční plán Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize,

j) schvalovat poměrné rozdělení výnosů obstaraných Garančním systémem z jiného majetku než Fondu pojištění vkladů nebo Fondu pro řešení krize mezi Fond pojištění vkladů a provozní fond Fondu pro řešení krize,

k) schvalovat rozdělení výdajů vzniklých při správě Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize, včetně poskytovaní záloh mezi Fondem pojištění vkladů a provozním fondem Fondu pro řešení krize, podle § 207 odst. 2 věty poslední,

l) schvalovat významné veřejné zakázky.

(2) Do působnosti správní rady dále patří

a) schvalovat obecné postupy vyplácení náhrad z Fondu pojištění vkladů a použití prostředků Fondu pro řešení krize,

b) schvalovat převod majetku z provozního do příspěvkového fondu Fondu pro řešení krize,

c) rozhodovat o přijetí nebo poskytnutí zápůjčky nebo úvěru a o přijetí dotace nebo návratné finanční výpomoci ve vztahu k Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize,

d) rozhodovat o převzetí dluhu, přistoupení k dluhu nebo zajištění dluhu jiné osoby,

e) rozhodovat o postoupení pohledávky s hodnotou vyšší než 100 000 Kč,

f) rozhodovat o vzdání se práva nebo prominutí dluhu v hodnotě vyšší než 10 000 Kč,

g) rozhodovat o poskytnutí daru v hodnotě vyšší než 10 000 Kč,

h) rozhodovat o vydání dluhopisů,

i) rozhodovat o uzavření smluv s hodnotou plnění vyšší než 2 000 000 Kč; ve vztahu ke smlouvě uzavřené na dobu neurčitou se hodnota plnění pro tento účel počítá za dobu 4 let trvání smlouvy,

j) rozhodovat o nabytí, převodu, zastavení nebo jiném obdobném nakládání s nemovitou věcí,

k) schvalovat dohodu podle § 41o odst. 2 zákona upravujícího činnost bank,

l) schvalovat žádost o poskytnutí úvěru z Fondu pro řešení krize pro účely finanční výpomoci mechanismu financování řešení krize jiného členského státu a pro účely skupinového řešení krize.

(3) Správní rada si může vyhradit rozhodování ve věcech, které podle zákona náleží do působnosti výkonné rady.

(4) Způsob přijímaní rozhodnutí správní rady podle odstavců 1 až 3 stanoví statut Garančního systému.

(5) Vůči členům výkonné rady právně jedná za Garanční systém předseda nebo místopředseda správní rady.

§ 202

Výkonná rada

(1) Statutárním orgánem Garančního systému je výkonná rada. Ve své působnosti zabezpečuje činnost Garančního systému a správní rady a vykonává rozhodnutí správní rady.

(2) Výkonná rada má 3 členy, kteří jsou zaměstnanci Garančního systému. Při jmenování člena výkonné rady přihlédne správní rada k jeho funkčnímu nebo pracovnímu zařazení.

(3) Člen výkonné rady vykonává svoji funkci v pracovním poměru. Odpovědnost člena výkonné rady při výkonu funkce se řídí pracovněprávními předpisy.

(4) Člen výkonné rady může být ze své funkce odvolán nebo se jí může vzdát za podmínek stanovených zákoníkem práce[20]).

[20]) § 73a zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

(5) Podrobnosti o jednání výkonné rady stanoví statut Garančního systému.

§ 203

Povinnost mlčenlivosti

Členové správní rady, zaměstnanci Garančního systému a další osoby pověřené výkonem činnosti související s předmětem činnosti Garančního systému jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech získaných v souvislosti s výkonem svého povolání, zaměstnání nebo funkce. Tato povinnost trvá i po skončení výkonu povolání, zaměstnání nebo funkce.

§ 204

Statut

(1) Podrobnosti o činnosti a působnost Garančního systému upraví statut Garančního systému, který vydá správní rada po předchozím souhlasu Ministerstva financí. Souhlas Ministerstva financí se vyžaduje též ke změně statutu Garančního systému.

(2) Statut Garančního systému stanoví opatření k zajištění majetkového a účetního oddělení Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize a majetkového a účetního oddělení majetku Garančního systému od majetku ve Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize.

(3) Činnost Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize a rámcová pravidla pro investování peněžních prostředků v těchto fondech blíže upraví statut Fondu pojištění vkladů a statut Fondu pro řešení krize, které vydá správní rada Garančního systému po předchozím souhlasu Ministerstva financí. Souhlas Ministerstva financí se vyžaduje též ke každé změně těchto statutů.

(4) Garanční systém uveřejní statut Garančního systému, statut Fondu pojištění vkladů a statut Fondu pro řešení krize na svých internetových stránkách.

§ 205

Účetnictví

(1) Garanční systém, Fond pojištění vkladů a Fond pro řešení krize tvoří tři samostatné účetní jednotky. Garanční systém účtuje o stavu a pohybu aktiv a pasiv, dále o výdajích a příjmech a o výsledku hospodaření odděleně od předmětu účetnictví Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize.

(2) Garanční systém zajišťuje účtování o předmětu účetnictví v účetních knihách vedených odděleně pro Fond pojištění vkladů a Fond pro řešení krize způsobem umožňujícím sestavení účetní závěrky za každý jednotlivý fond. Účtování probíhá v souladu s účetními metodami podle zákona upravujícího účetnictví.

(3) Účetní závěrka Garančního systému, účetní závěrka Fondu pojištění vkladů a účetní závěrka Fondu pro řešení krize musí být ověřené auditorem.

(4) Garanční systém vypracuje výroční zprávu podle zákona upravujícího účetnictví a uveřejní ji na svých internetových stránkách.

§ 206

Investování majetku

Garanční systém může investovat peněžní prostředky ve Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize pouze bezpečným způsobem, v souladu se zákonem, statutem Garančního systému a statutem příslušného fondu, dlouhodobou investiční strategií a ročním investičním plánem příslušného fondu.

§ 207

Výdaje na správu

(1) Fond pro řešení krize zřizuje příspěvkový fond a provozní fond.

(2) Garanční systém má právo na úhradu výdajů vzniklých v souvislosti se správou Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize a na poskytnutí přiměřené zálohy na tyto výdaje. Úhrada se poskytuje z Fondu pojištění vkladů a provozního fondu Fondu pro řešení krize. Úhradu nelze poskytnout z příspěvkového fondu Fondu pro řešení krize. Není-li ve Fondu pojištění vkladů nebo provozním fondu Fondu pro řešení krize dostatek prostředků na úhradu výdajů spojených s jeho správou, může být poskytnuta záloha z provozního fondu Fondu pro řešení krize do Fondu pojištění vkladů a naopak.

(3) Statut Garančního systému stanoví způsob určení úhrady výdajů ve vztahu k Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize a způsob placení záloh na tyto výdaje. Přitom se přihlédne k poměru

skutečných výdajů vynaložených na správu Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize.

§ 208

Spolupráce Garančního systému, České národní banky a Ministerstva financí

(1) Garanční systém při své činnosti spolupracuje s Českou národní bankou a Ministerstvem financí. Česká národní banka je povinna s předstihem upozornit Garanční systém na možnost uplatnění opatření k řešení krize a na možnost použití majetku Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize. Pokud Česká národní banka přijme opatření, které omezuje přístup vkladatelům k jejich vkladům, nebo pokud hodlá uplatnit opatření podle části páté nebo šesté tohoto zákona, nebo dojde pravomocně k odnětí povolení k činnosti banky nebo spořitelního a úvěrního družstva, je Česká národní banka bez zbytečného odkladu povinna informovat Garanční systém. Ustanovení § 174 a 175 tím není dotčeno.

(2) Česká národní banka předkládá Garančnímu systému údaje nezbytné pro včasný výpočet a kontrolu příspěvků do Fondu pojištění vkladů, do 30 dnů od skončení příslušného období pro placení příspěvků do Fondu pro řešení krize údaje nezbytné pro jeho kontrolu a dále další informace podle dohody mezi Českou národní bankou a Garančním systémem tak, aby bylo Garančnímu systému umožněno zejména stanovit kvalifikovaný odhad budoucích příjmů a případných výdajů Fondu pro řešení krize a Fondu pojištění vkladů.

(3) Garanční systém bez zbytečného odkladu informuje Českou národní banku, je-li osoba v prodlení s povinností placení příspěvku podle tohoto zákona nebo zákona upravujícího činnost bank nebo zákona upravujícího činnost spořitelních a úvěrních družstev.

HLAVA II

FINANCOVÁNÍ ŘEŠENÍ KRIZE

§ 209

Fond pro řešení krize

(1) Za účelem zajištění mechanismu financování řešení krize zřídí Garanční systém svým statutem vydaným podle § 204 odst. 1 Fond pro řešení krize. Garanční systém vydá statut Fondu pro řešení krize, ve kterém blíže upraví jeho činnost a rámcová pravidla pro investování majetku podle § 204 odst. 3.

(2) Instituce se sídlem v České republice a pobočky instituce z jiného než členského státu jsou povinny přispívat v rozsahu stanoveném tímto zákonem do Fondu pro řešení krize.

§ 210

Příspěvkový fond Fondu pro řešení krize

Příspěvkový fond Fondu pro řešení krize tvoří majetek, jehož zdrojem jsou

a) pravidelné příspěvky podle § 214, včetně neodvolatelných platebních příslibů podle § 214 odst. 6,
b) mimořádné příspěvky podle § 215,
c) peněžní prostředky, které Fond pro řešení krize získal podle § 216,
d) peněžní prostředky, které Fond pro řešení krize získal podle § 217 a splátky jím poskytnutých úvěrů podle § 218,
e) peněžní prostředky, které Fond pro řešení krize získal podle § 219, a
f) příjmy získané od povinné osoby, překlenovací instituce nebo osoby pro správu aktiv na základě rozhodnutí České národní banky, jiného příslušného orgánu pro řešení krize nebo smluvního nároku v souvislosti s uplatněním opatření k řešení krize.

§ 211

Provozní fond Fondu pro řešení krize

Provozní fond Fondu pro řešení krize tvoří majetek, jehož zdrojem jsou

a) výnosy z investování prostředků ve Fondu pro řešení krize, včetně úrokových výnosů z úvěrů poskytnutých Fondem pro řešení krize podle § 218,
b) pokuty uložené podle tohoto zákona v souladu s § 241,
c) mimořádné provozní příspěvky podle § 212 odst. 3,
d) další příjmy, kterými jsou zejména dotace, návratné finanční výpomoci a výtěžky z ukončených insolvenčních a likvidačních řízení a z procesu řešení krize, pokud se nejedná o příjmy podle § 210, a

e) zálohy na úhradu výdajů poskytnuté Fondem pojištění vkladů.

§ 212

Použití majetku Fondu pro řešení krize

(1) Majetek v příspěvkovém fondu Fondu pro řešení krize lze použít za účelem

a) poskytnutí jistoty za majetek a dluhy povinné osoby, vůči které bylo nebo je uplatněno opatření k řešení krize, nebo jistoty za majetek a dluhy jí ovládaných osob, nabyvatele při přechodu činnosti na soukromého nabyvatele, překlenovací instituci nebo osobu pro správu aktiv,

b) poskytnutí úvěru povinné osobě, vůči které bylo nebo je uplatněno opatření k řešení krize, nebo úvěru jí ovládaným osobám, nabyvateli při přechodu činnosti na soukromého nabyvatele, překlenovací instituci nebo osobě pro správu aktiv,

c) koupě majetku povinné osoby, vůči které bylo nebo je uplatněno opatření k řešení krize,

d) poskytnutí příspěvku za účelem doplnění kapitálu nabyvatele při přechodu činnosti na soukromého nabyvatele, překlenovací instituce nebo osoby pro správu aktiv,

e) výplaty dorovnání podle § 177,

f) poskytnutí příspěvku při odpisu nebo konverzi závazků podle § 124 a 125, nebo

g) splácení jistiny a úroku úvěru podle § 216 nebo 217 a poskytnutí úvěru mechanismu financování řešení krize jiného členského státu podle § 218.

(2) Majetek tvořící provozní fond Fondu pro řešení krize lze použít k účelům podle odstavce 1. K jiným účelům lze tento majetek použít, stanoví-li tak zákon nebo statut Garančního systému. Z provozního fondu Fondu pro řešení krize lze převést majetek do příspěvkového fondu Fondu pro řešení krize.

(3) V případě, že majetek v provozním fondu Fondu pro řešení krize nepostačuje k náhradě výdajů podle § 207, Garanční systém navrhne České národní bance celkovou výši mimořádných provozních příspěvků nutných k úhradě těchto výdajů. Česká národní banka na základě návrhu rozhodne o výběru mimořádného provozního příspěvku ve vztahu k jednotlivým institucím a pobočkám institucí z jiných než členských států; podíl instituce a pobočky instituce z jiného než členského státu na celkové výši mimořádného provozního příspěvku přitom stanoví tak, aby odpovídal podílu instituce a pobočky instituce z jiného než členského státu na roční cílové úrovni pravidelných příspěvků do Fondu pro řešení krize podle § 214. Výběr mimořádného provozního příspěvku stanoví tak, aby jeho placení proběhlo ve stejném termínu jako placení pravidelného příspěvku, není-li vzhledem k okolnostem nezbytné stanovit jiný termín.

(4) O použití majetku ve Fondu pro řešení krize pro účely podle odstavce 1 písm. a) až f) a § 220 rozhoduje po konzultaci s Garančním systémem Česká národní banka. Majetek lze použít pouze v rozsahu nutném pro zajištění efektivního uplatnění opatření k řešení krize.

(5) Majetek ve Fondu pro řešení krize nesmí být použit k přímému krytí ztrát povinné osoby, ani k její rekapitalizaci. Nepřímé krytí ztrát povinné osoby z majetku Fondu pro řešení krize je možné pouze v souladu se zásadami poskytnutí příspěvku z Fondu pro řešení krize podle § 124 a 125.

§ 213

Cílový objem Fondu pro řešení krize

(1) Cílový objem majetku v příspěvkovém fondu Fondu pro řešení krize (dále jen „cílový objem Fondu pro řešení krize“) je 1 % celkového objemu krytých pohledávek z vkladů.

(2) Cílový objem Fondu pro řešení krize musí být naplněn do 31. prosince 2024. Dojde-li před uplynutím této lhůty k použití majetku v příspěvkovém fondu Fondu pro řešení krize v souhrnné výši alespoň 0,5 % celkového objemu krytých pohledávek z vkladů, lhůta pro dosažení cílového objemu Fondu pro řešení krize se prodlužuje do 31. prosince 2028.

(3) Dojde-li po uplynutí lhůty podle odstavce 2 k poklesu majetku v příspěvkovém fondu Fondu pro řešení krize pod dvě třetiny cílového objemu Fondu pro řešení krize, Česká národní banka rozhodne o výběru pravidelných příspěvků tak, aby došlo ke znovunaplnění cílového objemu Fondu pro řešení krize ve lhůtě 6 let od konce roku, ve kterém došlo k poklesu majetku pod dvě třetiny cílového objemu Fondu pro řešení krize. Pokud po uplynutí lhůty

podle odstavce 2 dojde k poklesu majetku v příspěvkovém fondu Fondu pro řešení krize pod cílový objem Fondu pro řešení krize a současně tento majetek nepoklesne pod dvě třetiny cílového objemu Fondu pro řešení krize, Česká národní banka rozhodne o výběru pravidelných příspěvků tak, aby došlo k naplnění cílového objemu Fondu pro řešení krize ve lhůtě úměrné k výši poklesu a lhůtě podle věty první. Ustanovení § 214 odst. 2 věty druhé se uplatní obdobně.

§ 214

Pravidelné příspěvky

(1) Pro účely přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady upravující ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků[21]) (dále jen „nařízení o pravidelných příspěvcích"), je orgánem příslušným k řešení krize Česká národní banka, nevyplývá-li z tohoto zákona, že jím je Garanční systém.

(2) Česká národní banka, po projednání s Garančním systémem, jednou ročně uveřejní úředním sdělením roční cílovou úroveň příspěvků do Fondu pro řešení krize (dále jen „roční cílová úroveň") podle čl. 3 bodu 3 nařízení o pravidelných příspěvcích tak, aby byla dodržena lhůta podle § 213 odst. 2. Při stanovení roční cílové úrovně Česká národní banka přihlédne k požadavku rovnoměrného rozložení výše příspěvků během trvání lhůty a současně náležitě zohlední fázi hospodářského cyklu a případný procyklický dopad pravidelných příspěvků na finanční situaci přispívajících osob.

(3) Pravidelný příspěvek instituce podle čl. 3 bodu 1 nařízení o pravidelných příspěvcích (dále jen „instituce se standardním příspěvkovým režimem") stanoví Česká národní banka jako roční příspěvek podle čl. 3 bodu 5 nařízení o pravidelných příspěvcích. Podíl základního ročního příspěvku instituce se standardním příspěvkovým režimem na roční cílové úrovni se určí jako poměr výše dluhů této instituce snížených o její kapitál a objem krytých pohledávek z vkladů k výši dluhů všech institucí a poboček institucí z jiných než členských států snížených o sumu jejich kapitálu a celkového objemu krytých pohledávek z vkladů, nestanoví-li nařízení o pravidelných příspěvcích jinak. Podrobnosti a způsob výpočtu výše dluhů a rizikovou úpravu základního ročního příspěvku vymezuje nařízení o pravidelných příspěvcích.

(4) Pravidelný příspěvek instituce se standardním příspěvkovým režimem, která splňuje podmínku podle čl. 20 bodu 5 nařízení o pravidelných příspěvcích, se stanoví postupem podle čl. 20 bodu 5 nařízení o pravidelných příspěvcích.

(5) Pro stanovení pravidelného příspěvku instituce jiné než instituce se standardním příspěvkovým režimem a pobočky instituce z jiného než členského státu (dále jen „instituce se zvláštním příspěvkovým režimem") se ustanovení odstavce 3 věta druhá použije obdobně a ustanovení čl. 4 až 12 a čl. 20 bodu 1 věta první až třetí nařízení o pravidelných příspěvcích se použijí přiměřeně. Ustanovení čl. 13, 14, 16 až 19, čl. 20 bodu 1 věta poslední a čl. 2 až 5 nařízení o pravidelných příspěvcích se ve vztahu k instituci se zvláštním příspěvkovým režimem uplatní obdobně.

(6) Umožní-li Česká národní banka, se souhlasem Garančního systému, v rozhodnutí podle čl. 13 bodu 3 nařízení o pravidelných příspěvcích uhradit část pravidelného příspěvku v podobě neodvolatelného platebního příslibu, stanoví v rozhodnutí podrobnosti jeho placení a zejména podmínky pro rizikovost, likviditu a diverzifikaci poskytovaného zajištění tak, aby byl platební příslib zajištěný jen nízkorizikovým aktivem nezatíženým právy třetích stran. Platební příslib lze poskytnout a přijmout pouze za podmínek uvedených v rozhodnutí České národní banky a zároveň Fond pro řešení krize tímto zajištěním může volně nakládat a je vyčleněné k výlučnému užití Fondem pro řešení krize k účelům podle § 212 odst. 1 a jiným účelům použití majetku Fondu pro řešení krize. Podíl neodvolatelných platebních příslibů na majetku v příspěvkovém fondu Fondu pro řešení krize nesmí překročit 30 %.

(7) Ustanovení odstavce 6 se nepoužije, pokud výše pravidelného příspěvku instituce nebo pobočky instituce z jiného než členského státu nepřevyšuje

[21]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí.

částku podle čl. 10 bodu 6 nařízení o pravidelných příspěvcích.

§ 215

Mimořádné příspěvky

(1) Pokud majetek ve Fondu pro řešení krize nepostačuje pro účely uvedené v § 212 odst. 1, rozhodne Česká národní banka o výběru mimořádných příspěvků.

(2) Mimořádný příspěvek nelze uhradit neodvolatelným platebním příslibem.

(3) Celkovou výši mimořádných příspěvků a dobu jejich splatnosti stanoví Česká národní banka po projednání s Garančním systémem a to tak, že celková výše mimořádných příspěvků bude odpovídat rozdílu mezi výší předpokládaných nákladů na financování řešení krize a majetkem Fondu pro řešení krize; současně však tato výše nesmí překročit trojnásobek roční cílové úrovně příspěvků. Česká národní banka oznámí celkovou výši mimořádných příspěvků Garančnímu systému.

(4) Pro určení podílu instituce nebo pobočky instituce z jiného než členského státu na celkové výši mimořádných příspěvků se postup podle § 214 odst. 3 až 5 použije obdobně. Pro rozhodnutí o stanovení výše a výběru mimořádného příspěvku se obdobně použije čl. 13 bod 2, čl. 13 bod 3 věta první a čl. 13 bod 4 nařízení o pravidelných příspěvcích.

(5) Ohrozila-li by povinnost placení mimořádného příspěvku likviditu nebo plnění požadavků na kapitál instituce nebo pobočky instituce z jiného než členského státu, Česká národní banka může na žádost instituce nebo pobočky instituce z jiného než členského státu dočasně snížit výši jejího mimořádného příspěvku nebo dočasně pozastavit její povinnost platit mimořádný příspěvek, a to nejvýše na 6 měsíců. Tuto lhůtu lze na žádost instituce nebo pobočky instituce z jiného než členského státu prodloužit. Část mimořádného příspěvku, která v důsledku takového snížení nebo pozastavení nebyla uhrazena v řádné výši nebo lhůtě, se stává splatnou uplynutím stanovené lhůty.

§ 216

Prostředky získané z trhu

Pokud majetek ve Fondu pro řešení krize nepostačuje pro účely uvedené v § 212 odst. 1 a financování z mimořádných příspěvků podle § 215 nelze získat v přiměřeném čase nebo dostatečné výši, Česká národní banka bez zbytečného odkladu informuje Garanční systém. Po projednání s Garančním systémem sdělí Česká národní banka výši prostředků, které si Fond pro řešení krize obstará na trhu a lhůtu pro jejich obstarání. Fond pro řešení krize je povinen dbát, aby podmínky, za kterých jsou mu tyto prostředky poskytnuty, byly pro něj co nejvýhodnější.

Půjčování mechanismů financování řešení krize

§ 217

(1) Pokud majetek ve Fondu pro řešení krize nepostačuje pro účely uvedené v § 212 odst. 1, financování z mimořádných příspěvků podle § 215 nelze získat v přiměřeném čase nebo dostatečné výši a prostředky nelze obstarat ani za přiměřených podmínek a bez zbytečného odkladu na trhu, Fond pro řešení krize může požádat o úvěr mechanismus financování řešení krize jiného členského státu.

(2) Úrok, doba splatnosti a ostatní podmínky úvěru podle odstavce 1 se určí dohodou mezi Fondem pro řešení krize a mechanismem financování řešení krize jiného členského státu. Účastní-li se poskytnutí úvěru více mechanismů financování řešení krize současně, úrok, doba splatnosti a ostatní podmínky poskytnutí jednotlivých úvěrů se určí ve vztahu ke všem úvěrům za rovných podmínek; odchylné podmínky pro jednotlivé úvěry lze sjednat pouze dohodou všech zúčastněných mechanismů financování řešení krize.

§ 218

(1) Na žádost mechanismu financování řešení krize jiného členského státu může Fond pro řešení krize poskytnout tomuto mechanismu úvěr. K poskytnutí úvěru se vyžaduje alespoň splnění podmínky podle § 217 odst. 1 nebo obdobné podmínky podle srovnatelného zahraničního právního předpisu ve vztahu k žádajícímu mechanismu financování řešení krize a souhlas Ministerstva financí. O poskytnutí úvěru jsou Garanční systém a Ministerstvo financí povinni rozhodnout v přiměřeném čase vzhledem k naléhavosti žádosti.

(2) Účastní-li se poskytnutí úvěru více mechanismů financování řešení krize, určí se podíl Fondu pro řešení krize na výši celkového úvěru podle po-

měru objemu tuzemských krytých pohledávek z vkladů k součtu objemů krytých pohledávek z vkladů všech členských států, ve kterých mají sídlo zúčastněné mechanismy financování řešení krize. Určit podíl Fondu pro řešení krize odchylně lze pouze dohodou všech zúčastněných mechanismů financování řešení krize. Ustanovení § 217 odst. 2 se použije obdobně.

(3) Nesplacená část úvěru poskytnutého podle odstavců 1 a 2 z příspěvkového fondu Fondu pro řešení krize se považuje za majetek v příspěvkovém fondu pro účely § 213.

§ 219

Státní dotace nebo výpomoc

Pokud majetek ve Fondu pro řešení krize nepostačuje pro účely uvedené v § 212 odst. 1, financování z mimořádných příspěvků podle § 215 nelze získat v přiměřeném čase nebo dostatečné výši a prostředky nelze ve lhůtě podle § 216 obstarat za přiměřených podmínek a bez zbytečného odkladu na trhu ani úvěrem od mechanismu financování řešení krize jiného členského státu, může být na žádost Garančního systému poskytnuta Fondu pro řešení krize dotace nebo návratná finanční výpomoc ze státního rozpočtu.

§ 220

Spojení prostředků mechanismů financování řešení krize při skupinovém řešení krize

(1) Za účelem zajištění účasti všech dotčených mechanismů financování řešení krize na financování skupinového řešení krize, a to v rámci mechanismu financování skupinového řešení krize, je při postupu pro skupinové řešení krize podle § 184 sestaven plán financování, který zahrnuje

a) ocenění podle § 52 nebo obdobného ustanovení srovnatelného zahraničního právního předpisu ve vztahu k dotčeným členům skupiny,

b) výši ztrát, které vykazují jednotliví členové skupiny v okamžiku uplatnění opatření k řešení krize,

c) výši ztrát, které v důsledku uplatnění opatření k řešení krize vzniknou skupinám vlastníků nástrojů účasti na členech skupiny a věřitelů členů skupiny,

d) výši spoluúčasti Fondu pojištění vkladů a systémů pojištění vkladů jiných členských států,

e) celkovou výši, účel a formu účasti všech mechanismů financování řešení krize na financování skupinového řešení krize,

f) výši, účel a formu účasti každého mechanismu financování řešení krize na celkové výši prostředků potřebných k financování skupinového řešení krize a způsob jejího stanovení,

g) výši prostředků, které jednotlivé mechanismy financování řešení krize získají podle § 216 nebo 217 nebo obdobného ustanovení srovnatelného zahraničního právního předpisu a

h) časový harmonogram použití prostředků jednotlivých mechanismů financování řešení krize.

(2) Není-li v plánu financování dohodnuto jinak, způsob stanovení účasti zúčastněného mechanismu financování řešení krize na celkové výši prostředků potřebných k financování skupinového řešení krize podle odstavce 1 písm. f) musí být v souladu s pravidly a zásadami stanovenými ve skupinovém plánu řešení krize a současně musí zohlednit zejména

a) podíl rizikově vážených aktiv skupiny držených členy skupiny se sídlem v členském státě, ve kterém sídlí zúčastněný mechanismus financování řešení krize, na celkové výši rizikově vážených aktiv skupiny,

b) podíl aktiv skupiny držených členy skupiny se sídlem v členském státě, ve kterém sídlí zúčastněný mechanismus financování řešení krize, na celkové výši aktiv skupiny,

c) podíl ztrát, které vykázali členové skupiny, nad kterými vykonává dohled orgán dohledu v členském státě, ve kterém sídlí zúčastněný mechanismus financování řešení krize, na výši celkových ztrát, v jejichž důsledku došlo ke splnění podmínek pro skupinové řešení krize a

d) podíl výše prostředků, jejichž použití bude přímo k prospěchu členům skupiny se sídlem v členském státě, ve kterém sídlí zúčastněný mechanismus financování řešení krize, na celkové výši prostředků potřebných k financování skupinového řešení krize.

(3) Podle § 216 nebo obdobného ustanovení srovnatelného zahraničního právního předpisu lze

postupovat i ve vztahu k mechanismu financování skupinového řešení krize.

(4) Fond pro řešení krize může poskytnout svůj majetek jako zajištění za dluhy mechanismu financování skupinového řešení krize, kterého se účastní, pokud tyto dluhy vznikly způsobem podle § 216 nebo podle obdobného ustanovení srovnatelného zahraničního právního předpisu.

(5) Výnosy nebo zisky plynoucí z účasti mechanismů financování řešení krize v mechanismu financování skupinového řešení krize se rozdělí poměrně na základě výše účasti jednotlivých mechanismů financování řešení krize na financování skupinového řešení krize.

§ 221

Spoluúčast Fondu pojištění vkladů při řešení krize

(1) Je-li v důsledku odpisu nebo konverze odepisovatelných závazků zachována dostupnost krytých pohledávek z vkladů, spoluúčast Fondu pojištění vkladů na financování řešení krize je rovna částce, která by byla odepsána z krytých pohledávek z vkladů podle § 138 odst. 1, pokud by kryté pohledávky z vkladů byly předmětem odpisu odepisovatelných závazků ve stejném rozsahu jako pohledávky se stejným pořadím podle insolvenčního zákona.

(2) Je-li v důsledku uplatnění opatření k řešení krize jiného než odpisu nebo konverze odepisovatelných závazků zachována dostupnost krytých pohledávek z vkladů, spoluúčast Fondu pojištění vkladů na financování řešení krize je rovna výši ztráty, kterou by utrpěli věřitelé krytých pohledávek z vkladů, pokud by se v důsledku uplatnění opatření k řešení krize podíleli na krytí ztrát povinné osoby poměrně jako věřitelé se stejným pořadím pohledávek podle insolvenčního zákona.

(3) Spoluúčast Fondu pojištění vkladů nelze použít jako zdroj příspěvku při rekapitalizaci povinné osoby nebo překlenovací instituce při konverzi odepisovatelných závazků podle § 138 odst. 2.

(4) Pro určení výše spoluúčasti Fondu pojištění vkladů se přiměřeně použijí ustanovení tohoto zákona o ocenění. O použití majetku Fondu pojištění vkladů pro účely jeho spoluúčasti na financování řešení krize rozhoduje po konzultaci s Garančním systémem Česká národní banka. Ustanovení § 212 se použije obdobně.

(5) Spoluúčast Fondu pojištění vkladů nesmí přesáhnout 0,8 % celkového objemu krytých pohledávek z vkladů. Je-li objem dostupných prostředků ve Fondu pojištění vkladů vyšší než 0,8 % celkového objemu krytých pohledávek z vkladů, spoluúčast Fondu pojištění vkladů nesmí přesáhnout 100 % objemu dostupných prostředků ve Fondu pojištění vkladů. Spoluúčast zároveň nesmí být vyšší než újma, která by vznikla Fondu pojištění vkladů, pokud by vůči majetku povinné osoby bylo zahájeno insolvenční řízení v okamžiku uplatnění opatření k řešení krize.

(6) Dojde-li uplatněním opatření k řešení krize ke změně v osobě dlužníka u části pojištěných pohledávek z vkladů oprávněné osoby uložených u povinné osoby na třetí osobu, snižuje se o tuto částku nárok oprávněné osoby na poskytnutí náhrady z Fondu pojištění vkladů za jakoukoli zbývající část pohledávek z těchto vkladů vůči povinné osobě. Dojde-li uplatněním opatření k řešení krize ke změně v osobě dlužníka u všech pojištěných pohledávek z vkladů oprávněné osoby uložených u povinné osoby na třetí osobu, oprávněná osoba nemá nárok na poskytnutí náhrady z Fondu pojištění vkladů za pohledávky z těchto vkladů vůči povinné osobě.

ČÁST DESÁTÁ

PROCESNÍ USTANOVENÍ

§ 222

Rozhodnutí

(1) Rozhodnutí České národní banky o opatření k řešení krize, snížení položek kmenového kapitálu tier 1 nebo o odpisu a konverzi odepisovatelných kapitálových nástrojů je vykonatelné okamžikem oznámení tohoto rozhodnutí účastníkům řízení, není-li rozhodnutím České národní banky stanoveno jinak. Oznámení lze doručit formou veřejné vyhlášky. Oznámení se považuje za doručené okamžikem uveřejnění rozhodnutí na internetových stránkách České národní banky. Uveřejnění na úřední desce se nevyžaduje.

(2) Prvním úkonem v řízení o vydání rozhodnutí podle odstavce 1 může být vydání tohoto rozhodnutí.

(3) Zasahuje-li rozhodnutí podle odstavce 1 nebo o schválení přeměny podle § 251 do práv vlastníků nástrojů účasti na povinné osobě nebo věřitelů povinné osoby, vyzve Česká národní banka na svých internetových stránkách vlastníky nástrojů účasti na povinné osobě a věřitele povinné osoby, aby se do 6 měsíců od vykonatelnosti rozhodnutí přihlásili České národní bance pro účely rozhodnutí o dorovnání podle § 177 a zvýšení hodnoty pohledávky a dodatečného protiplnění podle § 57. Nepřihlásí-li se v této lhůtě, jejich právo na dorovnání podle § 164 a zvýšení hodnoty pohledávky nebo dodatečné protiplnění podle § 57 zaniká. Na náležitosti přihlášky se § 37 odst. 2 správního řádu použije obdobně. Formulář přihlášky a detailní požadavky na její náležitosti uveřejní Česká národní banka na svých internetových stránkách.

§ 223

Opatření obecné povahy

(1) Pravomoci podle § 65, 67, 83 až 85, § 96, 102, 113, 138, 161 a 164 vůči blíže neurčenému okruhu osob provede Česká národní banka opatřením obecné povahy. Ustanovení § 222 odst. 2 a 3 se použije obdobně.

(2) Opatření obecné povahy podle odstavce 1 se vydává bez řízení o návrhu opatření obecné povahy. Česká národní banka současně uveřejní opatření obecné povahy na svých internetových stránkách. Opatření obecné povahy nabývá účinnosti okamžikem uveřejnění, není-li určen pozdější okamžik nabytí účinnosti. Uveřejnění na úřední desce se nevyžaduje. Jsou-li podle § 83 až 85 pozastavena určitá práva, Česká národní banka uveřejní na svých internetových stránkách též podmínky a dobu pozastavení.

(3) Osoby, jejichž práva, povinnosti nebo oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy dotčeny, jsou oprávněny podat proti opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ve lhůtě 5 pracovních dní ode dne jeho zveřejnění. Podané námitky vyřídí Česká národní banka sdělením. Podané námitky může Česká národní banka využít jako podklad pro změnu nebo zrušení vydaného opatření obecné povahy.

Opravné prostředky

§ 224

(1) Proti rozhodnutí České národní banky podle tohoto zákona lze podat rozklad.

(2) Rozklad nelze podat proti rozhodnutí, které bylo přijato v souladu s dohodou podle § 15 odst. 1, § 16 odst. 1, § 25 odst. 1, § 26 odst. 3, § 51 odst. 4 věty poslední, § 131 odst. 1, § 132 odst. 1, § 188 odst. 2 a § 193. U těchto rozhodnutí je vyloučen přezkum a obnova řízení podle správního řádu.

§ 225

(1) Má se za to, že přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí podle § 222 odst. 1 by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 soudního řádu správního, není-li prokázán opak.

(2) Soud při svém posouzení přihlédne k ekonomickému hodnocení skutečností provedenému Českou národní bankou.

§ 226

Návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části vydaného podle tohoto zákona, lze u soudu podat do 1 roku ode dne, kdy napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti.

§ 227

Účinky některých rozhodnutí nebo rozsudků

(1) V rozhodnutí o rozkladu nebo rozsudku, kterým se ruší rozhodnutí nebo opatření obecné povahy České národní banky podle tohoto zákona, lze stanovit, že účinky zrušení takového rozhodnutí nebo opatření obecné povahy mají vliv na platnost a účinnost provedených opatření, ledaže by to bylo v rozporu s právy třetích osob nabytých v dobré víře nebo jejich oprávněnými zájmy. Tím není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem

podle zákona upravujícího odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci[22]).

(2) Česká národní banka není povinna postupovat v souladu s dohodou podle § 15 odst. 1, § 16 odst. 1, § 25 odst. 1, § 26 odst. 3, § 51 odst. 4 věta poslední, § 131 odst. 1, § 132 odst. 1, § 188 odst. 2 a § 193, bylo-li zrušeno rozhodnutí nebo opatření obecné povahy, které bylo vydáno na základě této dohody.

§ 228

Procesní ustanovení v některých zvláštních případech

(1) Česká národní banka uplatní opatření k řešení krize nebo odpis a konverzi kapitálových nástrojů pouze po předchozím souhlasu Ministerstva financí, pokud podle dostupného ocenění nebo odhadu

a) je pro naplnění účelu opatření potřebné použití prostředků z veřejných rozpočtů nebo státní záruky, využití překlenovací instituce nebo osoby pro správu aktiv, nebo

b) znamená takové rozhodnutí čerpání prostředků z Fondu pro řešení krize nebo z Fondu pojištění vkladů v objemu přesahujícím 60 % dostupného objemu majetku v některém z fondů.

(2) Pokud se k uplatnění opatření k řešení krize nebo odpisu a konverze kapitálových nástrojů vyžaduje souhlas Ministerstva financí, o uplatnění opatření rozhoduje v prvním stupni bankovní rada České národní banky. Bankovní rada České národní banky dále rozhoduje o uplatnění opatření k řešení krize nebo odpisu a konverze kapitálových nástrojů v případech významného systémového dopadu.

(3) Ministr financí nebo jiný pověřený člen vlády se na pozvání bankovní rady České národní banky zúčastní jednání bankovní rady České národní banky, které se týká uplatnění opatření k řešení krize nebo odpisu a konverze kapitálových nástrojů.

(4) O případ významného systémového dopadu podle odstavce 2 se jedná, pokud se opatření k řešení krize nebo odpis a konverze kapitálových nástrojů uplatňují ve vztahu k instituci, jež je

a) povinna udržovat kapitálovou rezervu ke krytí systémového rizika[23]),

b) určena za globální systémově významnou instituci[24]),

c) určena za jinou systémově významnou instituci[25]), nebo

d) označena za významnou instituci bankovní radou nejpozději současně s prvním úkonem v řízení; takto ji lze označit zejména s ohledem na dopady selhání instituce na finanční systém a hospodářství a v případě hrozby selhání více institucí současně.

---

[22]) Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

[23]) § 12r odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
§ 8ao odst. 1 zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
§ 9ao odst. 1 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

[24]) § 12u odst. 2 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
§ 8ar odst. 2 zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších
§ 9ar odst. 2 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

[25]) § 12v odst. 2 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
§ 8as odst. 2 zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
§ 9as odst. 2 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

§ 229

Informační oprávnění Ministerstva financí

(1) Zaměstnanci Ministerstva financí pověření ministrem financí jsou oprávněni nahlížet do všech podkladů, záznamů, spisů a jiných dokumentů a seznamovat se s informacemi, na jejichž základě má dojít k uplatnění opatření k řešení krize nebo odpisu a konverzi kapitálových nástrojů. Česká národní banka umožní pověřeným zaměstnancům Ministerstva financí přístup k těmto podkladům, záznamům, spisům, jiným dokumentům a informacím ve lhůtách odpovídajících okolnostem případu a případné potřebě vydat stanovisko podle § 228 odst. 1.

(2) Česká národní banka spolupracuje s Ministerstvem financí při přípravě plánů řešení krize a pravidelném ověřování připravenosti použití pravomocí k řešení krize a vydání souvisejících rozhodnutí, a to zejména v případech, pokud by k uplatnění opatření byl vyžadován předchozí souhlas Ministerstva financí.

§ 230

Spolupráce České národní banky, Ministerstva financí a Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Pokud v důsledku uplatnění opatření podle tohoto zákona může dojít k poskytnutí veřejné podpory, Česká národní banka a Ministerstvo financí spolupracují s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže[26]) ohledně uplatnění tohoto opatření. Vyžaduje-li se pro uplatnění opatření podle tohoto zákona rozhodnutí Evropské komise, že takové opatření je v souladu s vnitřním trhem, Česká národní banka neuplatní opatření do doby, než Evropská komise příslušné rozhodnutí vydá.

ČÁST JEDENÁCTÁ

OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ A SPRÁVNÍ DELIKTY

Opatření k nápravě

§ 231

(1) Česká národní banka může povinné osobě při zjištění nedostatku v její činnosti, v důsledku porušení nebo nedodržení povinnosti nebo podmínky stanovené tímto zákonem, právním předpisem jej provádějícím, rozhodnutím vydaným podle tohoto zákona, rozhodnutím orgánu jiného než členského státu považovaným podle tohoto zákona za vykonatelné, opatřením obecné povahy vydaným podle tohoto zákona a rozhodnutím Evropského orgánu pro bankovnictví uložit opatření k nápravě zjištěného nedostatku odpovídající povaze porušení a jeho závažnosti.

(2) Česká národní banka může dále povinné osobě uložit, aby ve stanovené lhůtě upustila od protiprávního jednání a zdržela se jeho opakování.

(3) Česká národní banka může uložit fyzické nebo právnické osobě, která není povinnou osobou, a která neplní povinnost uloženou tímto zákonem, právním předpisem jej provádějícím, rozhodnutím vydaným podle tohoto zákona, rozhodnutím orgánu jiného než členského státu považovaným podle tohoto zákona za vykonatelné, opatřením obecné povahy vydaným podle tohoto zákona a rozhodnutím Evropského orgánu pro bankovnictví, aby upustila od tohoto protiprávního jednání a zdržela se jeho opakování; Česká národní banka může dále dočasně zakázat členu vedoucího orgánu povinné osoby nebo osobě ve vrcholném vedení povinné osoby, a to až na dobu 5 let, výkon funkce v kterékoli povinné osobě.

(4) Česká národní banka může dále povinné osobě nebo fyzické nebo právnické osobě, která není povinnou osobou podle odstavce 3, uložit povinnost uveřejnit rozhodnutí, je-li třeba širší veřejnost s tímto rozhodnutím seznámit. Česká národní banka určí druh veřejného sdělovacího prostředku, ve kterém má být rozhodnutí uveřejněno, rozsah jeho uveřejnění a lhůtu určenou dané osobě k uveřejnění rozhodnutí.

(5) Osoba, které byla uložena povinnost uveřejnit rozhodnutí podle odstavce 4, nechá na své náklady pravomocné rozhodnutí nebo jeho vymezené části uveřejnit v určeném druhu veřejného sdělovacího prostředku, a to s uvedením identifikačních údajů dané osoby. Údaje umožňující identifikaci fyzické osoby nebo právnické osoby, která je odlišná

[26]) § 2 písm. g) zákona č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů.

od osoby uvedené ve výroku rozsudku a v jeho odůvodnění, musí být před uveřejněním anonymizovány.

(6) Česká národní banka může uložit opatření k nápravě také tehdy, jestliže má důvodné podezření, že nedostatek v činnosti, porušení nebo nedodržení povinnosti nebo podmínky podle tohoto zákona může nastat v průběhu následujících 12 měsíců.

§ 232

(1) Účastníkem řízení o uložení opatření k nápravě je pouze osoba, které má být opatření k nápravě uloženo.

(2) Řízení může být zahájeno vydáním rozhodnutí.

(3) Osoba, které Česká národní banka uložila opatření k nápravě, informuje Českou národní banku o zjednání nápravy bez zbytečného odkladu.

Přestupky

§ 233

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) nesplní informační povinnost podle § 7 odst. 3,

b) v rozporu s rozhodnutím vydaným na základě § 167 odst. 1 písm. a) nepřijme dostatečná opatření k zajištění realizace odpisu, konverze nebo opatření k řešení krize,

c) v rozporu s rozhodnutím vydaným na základě § 167 odst. 1 písm. b) nedrží majetek na účet nabyvatele,

d) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231, nebo

e) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 245 odst. 2.

(2) Fyzická osoba, která je členem vedoucího orgánu povinné osoby, se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 42 odst. 1 si nevyžádá ke svému rozhodnutí předchozí souhlas nebo vyjádření dočasného správce,

b) v rozporu s § 42 odst. 2 vykonává oprávnění, jejichž výkon byl pozastaven,

c) neposkytne součinnost dočasnému správci podle § 45, nebo

d) bez zbytečného odkladu neoznámí selhání povinné osoby podle § 77,

e) neposkytne součinnost zvláštnímu správci podle § 94 odst. 3,

f) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231,

g) neposkytne České národní bance součinnost podle § 243 odst. 1, nebo

h) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 245 odst. 1.

(3) Fyzická osoba, která je ve vrcholném vedení povinné osoby, se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 42 odst. 1 si ke svému rozhodnutí nevyžádá předchozí souhlas nebo vyjádření dočasného správce,

b) v rozporu s § 42 odst. 2 vykonává oprávnění, jejichž výkon byl pozastaven,

c) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231, nebo

d) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 245 odst. 1.

(4) Zaměstnanec povinné osoby se dopustí přestupku tím, že

a) neposkytne součinnost dočasnému správci podle § 45,

b) neposkytne součinnost zvláštnímu správci podle § 94 odst. 3,

c) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231,

d) neposkytne České národní bance součinnost podle § 243 odst. 1, nebo

e) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 245 odst. 1.

(5) Fyzická osoba, která byla členem vedoucího orgánu nebo zaměstnancem povinné osoby, se dopustí přestupku tím, že

a) neposkytne součinnost dočasnému správci podle § 45,

b) neposkytne součinnost zvláštnímu správci podle § 94 odst. 3,

c) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231,

d) neposkytne České národní bance součinnost podle § 243 odst. 1, nebo

e) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 245 odst. 1.

(6) Fyzická osoba jako nabyvatel se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s rozhodnutím České národní banky vydaným na základě § 96 odst. 6 neposkytne náhradu ve stanovené lhůtě,

b) nesplní povinnost součinnosti uloženou Českou národní bankou podle § 164 písm. f),

c) v rozporu s rozhodnutím vydaným na základě § 167 odst. 1 písm. a) nepřijme dostatečná opatření k zajištění realizace odpisu, konverze a opatření k řešení krize, nebo

d) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(7) Fyzická osoba, která je vlastníkem nástroje účasti, se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s rozhodnutím České národní banky vydaným na základě § 57 odst. 6 nevrátí odpovídající část náhrady,

b) nepředá cenný papír nabyvateli podle § 98 odst. 3, § 102 odst. 3 nebo § 113 odst. 4, nebo

c) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(8) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 6 písm. b),

b) 20 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až e), odstavce 2 písm. a) až c), e) a h), odstavce 3 písm. a) až d), odstavce 4 písm. a) až e), odstavce 5 písm. a) až e), odstavce 6 písm. a), c) a d) nebo odstavce 7 písm. a) až c), nebo

c) dvojnásobku výše neoprávněného prospěchu, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. d); pokud neoprávněný prospěch nevznikl nebo není-li možné jeho výši zjistit, lze uložit pokutu do 137 000 000 Kč.

§ 234

(1) Fyzická osoba jako dočasný správce povinné osoby se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 41 odst. 1 poruší omezení stanovené Českou národní bankou nebo si ke svému rozhodnutí nevyžádá předchozí souhlas,

b) nevyžádá si ke svému rozhodnutí předchozí souhlas podle § 41 odst. 3,

c) poruší omezení podle § 42 odst. 2,

d) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231, nebo

e) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 245 odst. 2.

(2) Fyzická osoba jako zvláštní správce povinné osoby se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 86 odst. 3 neposkytne kopii dokumentace nebo neumožní pořízení opisů a výpisů,

b) v případech stanovených Českou národní bankou si nevyžádá ke svému rozhodnutí předchozí souhlas podle § 93 odst. 2,

c) nejedná v souladu s rozhodnutím nebo opatřeními k řešení krize anebo pokyny České národní banky podle § 94,

d) v rozporu s § 94 nesdělí na vyžádání České národní bance informace o finančním a ekonomickém stavu instituce nebo nepředá zprávu o finanční a ekonomické situaci,

e) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231, nebo

f) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 245 odst. 2.

(3) Fyzická osoba jako osoba, která má být jmenována oceňovatelem nebo jako oceňovatel, se dopustí přestupku tím, že

a) zpracuje ocenění v rozporu s § 52 odst. 2,

b) neupozorní Českou národní banku na skutečnosti podle § 53 odst. 2, nebo

c) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(4) Odvolaný oceňovatel se dopustí přestupku tím, že

a) neposkytne součinnost oceňovateli podle § 53 odst. 4, nebo

b) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(5) Za přestupek podle odstavců 1 až 4 lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč.

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

§ 235

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) nesplní informační povinnost podle § 7 odst. 3,

b) v rozporu s rozhodnutím vydaným na základě § 167 odst. 1 písm. a) nepřijme dostatečná opatření k zajištění realizace odpisu, konverze nebo opatření k řešení krize,

c) v rozporu s rozhodnutím vydaným na základě § 167 odst. 1 písm. b) nedrží majetek na účet nabyvatele,

d) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231, nebo

e) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 245 odst. 2.

(2) Právnická osoba, která je členem vedoucího orgánu povinné osoby, se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 42 odst. 1 si nevyžádá ke svému rozhodnutí předchozí souhlas nebo vyjádření dočasného správce,

b) v rozporu s § 42 odst. 2 vykonává oprávnění, jejichž výkon byl pozastaven,

c) neposkytne součinnost dočasnému správci podle § 45,

d) bez zbytečného odkladu neoznámí selhání povinné osoby podle § 77,

e) neposkytne součinnost zvláštnímu správci podle § 94 odst. 3,

f) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231,

g) neposkytne České národní bance součinnost podle § 243 odst. 1, nebo

h) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 245 odst. 1.

(3) Právnická osoba, která byla členem vedoucího orgánu povinné osoby, se dopustí správního deliktu tím, že

a) neposkytne součinnost dočasnému správci podle § 45,

b) neposkytne součinnost zvláštnímu správci podle § 94 odst. 3,

c) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231,

d) neposkytne České národní bance součinnost podle § 243 odst. 1, nebo

e) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 245 odst. 1.

(4) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba jako nabyvatel se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s rozhodnutím České národní banky vydaným na základě § 96 odst. 6 neposkytne náhradu ve stanovené lhůtě,

b) nesplní povinnost součinnosti uloženou Českou národní bankou podle § 164 písm. f),

c) v rozporu s rozhodnutím vydaným na základě § 167 odst. 1 písm. a) nepřijme dostatečná opatření k zajištění realizace odpisu, konverze a opatření k řešení krize, nebo

d) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(5) Právnická osoba jako osoba vedoucí evidenci nebo seznam investičních nástrojů se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s povinností uloženou Českou národní bankou na základě § 66 písm. a), § 74 písm. a) nebo § 147 písm. a) neprovede změnu zápisu v takové evidenci nebo seznamu, nebo

b) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(6) Právnická osoba jako organizátor regulovaného trhu nebo obchodník s cennými papíry se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s povinností uloženou Českou národní bankou na základě § 66 písm. b), § 74 písm. b) nebo § 147 písm. b) nevyřadí nebo nepřijme nástroje vydané povinnou osobou z obchodování na trhu s investičními nástroji, nebo

b) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(7) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která je vlastníkem nástroje účasti, se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s rozhodnutím České národní banky vydaným na základě § 57 odst. 6 nevrátí odpovídající část náhrady,

b) nepředá cenný papír nabyvateli podle § 98 odst. 3, § 102 odst. 3 nebo § 113 odst. 4, nebo

c) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(8) Za správní delikt se uloží pokuta do

a) 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. b),

b) 20 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až e), odstavce 2 písm. a) až c), e) až h), odstavce 3 písm. a) až e), odstavce 4 písm. a), c) a d), odstavce 5 písm. a) a b), odstavce 6 písm. a) a b) nebo odstavce 7 písm. a) až c),

c) dvojnásobku výše neoprávněného prospěchu, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. d) a spáchala-li ho podnikající fyzická osoba; pokud neoprávněný prospěch nevznikl nebo není-li možné jeho výši zjistit, uloží se pokuta do 137 000 000 Kč, nebo

d) dvojnásobku výše neoprávněného prospěchu, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. d) a spáchala-li ho právnická osoba; pokud neoprávněný prospěch nevznikl nebo není-li možné jeho výši zjistit, uloží se pokuta do výše 10 % čistého ročního obratu dosaženého danou osobou za bezprostředně předcházející účetní období.

§ 236

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba jako dočasný správce povinné osoby se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 41 odst. 1 poruší omezení stanovené Českou národní bankou nebo si ke svému rozhodnutí nevyžádá předchozí souhlas,

b) poruší omezení podle § 42 odst. 2,

c) nevyžádá si ke svému rozhodnutí předchozí souhlas podle § 41 odst. 3,

d) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231, nebo

e) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 245 odst. 2.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba jako zvláštní správce povinné osoby se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 86 odst. 3 neposkytne kopii dokumentace nebo neumožní pořízení opisů a výpisů, nebo

b) v případech stanovených Českou národní bankou si nevyžádá ke svému rozhodnutí předchozí souhlas podle § 93 odst. 2,

c) nejedná v souladu s rozhodnutím nebo opatřeními k řešení krize anebo pokyny České národní banky podle § 94,

d) v rozporu s § 94 nesdělí na vyžádání České národní banky informace o finančním a ekonomickém stavu instituce nebo nepředá zprávu o finanční a ekonomické situaci, nebo

e) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 245 odst. 2.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba jako osoba, která má být jmenována oceňovatelem nebo jako oceňovatel, se dopustí správního deliktu tím, že

a) zpracuje ocenění v rozporu s § 52 odst. 2,

b) neupozorní Českou národní banku na skutečnosti podle § 53 odst. 2, nebo

c) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(4) Odvolaný oceňovatel se dopustí správního deliktu tím, že neposkytne součinnost oceňovateli podle § 53 odst. 4.

(5) Za správní delikt podle odstavců 1 až 4 se uloží pokuta do 10 000 000 Kč.

§ 237

Správní delikty povinné osoby

(1) Povinná osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) nesplní informační povinnost podle § 7 odst. 3, § 154 odst. 1, § 155, § 176 odst. 5 nebo 6,

b) neposkytne součinnost podle § 243 odst. 1 nebo § 53 odst. 6,

c) bez zbytečného odkladu neoznámí její selhání podle § 77,

d) nevede podrobné seznamy o finančních smlouvách včetně datového formátu a dalších náležitostí těchto smluv stanovených Českou národní bankou podle § 7 odst. 4,

e) v rozporu s rozhodnutím České národní banky

vydaným na základě § 57 odst. 6 neposkytne zpět odpovídající část náhrady,

f) nezajistí stažení cenných papírů podle § 66 písm. c), § 74 písm. c) nebo § 147 písm. c),

g) v rozporu s rozhodnutím České národní banky vydaným na základě § 73 odst. 2 nebo § 146 odst. 2 nevydá nebo neodevzdá cenné papíry,

h) nakládá se svým majetkem v rozporu se zákazem stanoveným Českou národní bankou na základě § 82 písm. c),

i) nevydá nástroje zahrnované do kapitálu, včetně prioritních akcií a podřízených nebo vyměnitelných dluhopisů nebo obdobných dluhových nástrojů v rozporu s požadavkem stanoveným Českou národní bankou v § 82 písm. d),

j) neuveřejní rozhodnutí podle § 90,

k) nepředá majetek a potřebné doklady nebo nesdělí informace podle § 98 odst. 3, § 102 odst. 3 nebo § 113 odst. 4,

l) v rozporu s rozhodnutím České národní banky vydaným na základě § 121 nezmění svoji právní formu,

m) neudržuje kapitál a odepisovatelné závazky ve výši odpovídající minimálnímu požadavku podle § 127 odst. 2,

n) v rozporu s § 148 odst. 1 nezajistí souhlas věřitele s odpisem nebo konverzí nebo nezajistí souhlas věřitele se závazností odpisu nebo konverze odepisovatelného závazku,

o) v rozporu s § 155 neprovádí opatření obsažená ve schváleném plánu reorganizace obchodní činnosti,

p) nesplní povinnost uloženou Českou národní bankou podle § 164 písm. e),

q) nesplní povinnost součinnosti uloženou Českou národní bankou podle § 164 písm. f),

r) nezašle informace všem jí známým vlastníkům nástrojů účasti a věřitelům v rozporu s § 176 odst. 7,

s) neinformuje Českou národní banku o zaslání informací podle § 176 odst. 7, nebo

t) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(2) Instituce se sídlem v České republice se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 9 odst. 1 nevypracuje nebo neudržuje ozdravný plán,

b) v rozporu s § 9 odst. 2 neaktualizuje svůj ozdravný plán,

c) v rozporu s § 9 odst. 5 nemonitoruje nebo nevyhodnocuje hodnoty nebo stavy ukazatelů pravidelně s dostatečnou frekvencí tak, aby identifikovala případné zhoršení své finanční situace a byla schopna včas přijmout odpovídající ozdravné opatření,

d) v rozporu s § 9 odst. 7 neinformuje bez zbytečného odkladu Českou národní banku,

e) v rozporu § 11 odst. 1 nepředloží České národní bance ozdravný plán k posouzení do 7 dnů po jeho sestavení nebo aktualizaci,

f) neposkytne informace a součinnost k vypracování plánů řešení krize podle § 17 odst. 6,

g) neinformuje o změnách, které vyžadují aktualizaci plánu řešení krize podle § 18 odst. 1,

h) nesplní ve stanovené lhůtě povinnost uplatnit uložená opatření nebo navrhnout realizaci těchto opatření podle § 23 odst. 3,

i) neuveřejní rozhodnutí podle § 44,

j) neudržuje kapitál a odepisovatelné závazky ve výši odpovídající minimálnímu požadavku podle § 127 odst. 1,

k) nevydá nástroje zahrnované do kapitálu podle § 160 odst. 2,

l) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231, nebo

m) v rozporu s § 209 odst. 2 nepřispívá do Fondu pro řešení krize ve výši stanovené v § 214 nebo 215.

(3) Instituce se sídlem v jiném než členském státě, která vykonává na území České republiky činnost prostřednictvím své pobočky, se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 209 odst. 2 nepřispívá do Fondu pro řešení krize ve výši stanovené v § 214 nebo 215, nebo

b) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(4) Právnická osoba jako osoba se sídlem v České republice, která je členem skupiny, se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 31 odst. 2 nesplní povinnost in-

formovat společníky nebo osoby v obdobném postavení o plnění smlouvy o skupinové podpoře a o přijetí jakéhokoli rozhodnutí na jejím základě,

b) v rozporu s § 34 odst. 1 neoznámí České národní bance záměr poskytnout skupinovou podporu,

c) nesplní oznamovací povinnost podle § 36 odst. 1 písm. a) nebo b),

d) v rozporu s § 36 odst. 2 neaktualizuje uveřejněné informace,

e) nesplní povinnost uloženou Českou národní bankou podle § 164 písm. e), nebo

f) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(5) Evropská ovládající osoba se sídlem v České republice se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 13 odst. 1 neaktualizuje nebo nepředloží České národní bance jako orgánu dohledu na konsolidovaném základě skupinový ozdravný plán pro příslušnou skupinu jako celek,

b) neposkytne informace o všech členech evropské finanční skupiny podle § 20 odst. 1,

c) v rozporu s § 29 odst. 1 nepředloží České národní bance jako orgánu dohledu na konsolidovaném základě žádost o schválení návrhu smlouvy o skupinové podpoře,

d) nevypracuje plán reorganizace obchodní činnosti nebo jej vypracuje v rozporu s § 156 odst. 1,

e) neudržuje na konsolidovaném základě kapitál a odepisovatelné závazky ve výši odpovídající minimálnímu požadavku podle § 127 odst. 3, nebo

f) neprovede v požadované lhůtě opatření k nápravě vydané na základě § 231.

(6) Za správní delikt podle odstavců 1 až 5 se uloží pokuta do

a) dvojnásobku výše neoprávněného prospěchu, jde-li o správní delikt podle odstavců 1 až 5 a spáchala-li ho právnická osoba; pokud neoprávněný prospěch nevznikl nebo není-li možné jeho výši zjistit, uloží se pokuta do výše 10 % čistého ročního obratu dosaženého danou osobou za bezprostředně předcházející účetní období, nebo

b) dvojnásobku výše neoprávněného prospěchu, jde-li o správní delikt podle odstavců 1 až 5 a spáchala-li ho ovládaná osoba; pokud neoprávněný prospěch nevznikl nebo není-li možné jeho výši zjistit, uloží se pokuta do výše 10 % čistého ročního obratu ovládající osoby vyplývajícího z její konsolidované účetní závěrky za bezprostředně předcházející účetní období.

Společná ustanovení

§ 238

Před zahájením řízení o správním deliktu Česká národní banka předběžně posoudí čin, který zakládá podezření, že byl spáchán správní delikt. Dospěje-li Česká národní banka k závěru, že konkrétní skutečnosti nasvědčují tomu, že byl spáchán správní delikt a že jej spáchala určitá osoba, zahájí řízení o správním deliktu; od zahájení řízení však může upustit, jestliže je vzhledem k významu a míře porušení nebo ohrožení chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu, jeho následku, okolnostem, za nichž byl čin spáchán, nebo vzhledem k chování pachatele po spáchání činu zřejmé, že účelu, jehož by bylo možno dosáhnout provedením řízení o správním deliktu, bylo dosaženo. Nezahájí-li Česká národní banka řízení o správním deliktu, provede o tom záznam do spisu a věc odloží. Rozhodnutí o odložení věci se nevydává.

§ 239

(1) Právnická osoba neodpovídá za správní delikt, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby zabránila porušení právní povinnosti.

(2) Od uložení sankce lze v rozhodnutí o správním deliktu upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání správního deliktu.

(3) Při určení výše pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán; popřípadě se přihlédne rovněž k

a) závažnosti a délce trvání protiprávního jednání,

b) finanční situaci právnické osoby,

c) významu neoprávněného prospěchu právnické osoby, pokud jej lze stanovit,

d) ztrátě třetích osob způsobené protiprávním jednáním,

e) součinnosti této právnické osoby v řízení o správním deliktu a

f) předchozím správním deliktům právnické osoby.

(4) Odpovědnost za správní delikt podle tohoto zákona zaniká, jestliže Česká národní banka o něm nezahájila řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděla, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

(5) Na odpovědnost za správní delikt, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

§ 240

(1) Přestupek fyzické osoby nelze projednat, jestliže Česká národní banka o něm nezahájila řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděla, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

(2) Kritéria pro stanovení výše a druhu sankce uvedené v § 239 odst. 3 se použijí i při stanovení výše a druhu sankce uložené za spáchání přestupku fyzické osobě.

§ 241

Příjem z pokut uložených povinným osobám podle § 223 je příjmem Fondu pro řešení krize. Příjem z ostatních pokut uložených podle tohoto zákona je příjmem státního rozpočtu.

§ 242

Informační povinnost

(1) Česká národní banka bez zbytečného odkladu uveřejní pravomocné rozhodnutí o uložení opatření k nápravě podle § 231 odst. 2 až 4 nebo sankce na svých internetových stránkách.

(2) Česká národní banka uveřejní rozhodnutí bez uvedení identifikačních údajů o osobě, které bylo opatření k nápravě nebo sankce uložena, pokud by uveřejnění

a) bylo vůči dotčené fyzické osobě na základě předchozího posouzení shledáno jako zjevně nepřiměřené,

b) ohrozilo stabilitu finančního systému,

c) ohrozilo probíhající trestní řízení, nebo

d) způsobilo dotčené osobě, podle informací dostupných České národní bance, nepřiměřenou újmu.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2 musí být uveřejněno nejméně po dobu 5 let. Osobní údaje podle zákona upravujícího ochranu osobních údajů týkající se dotčené osoby, které jsou obsažené v takovém rozhodnutí, mohou být uveřejněny nejdéle po dobu 5 let.

(4) Česká národní banka informuje Evropský orgán pro bankovnictví o všech opatřeních k nápravě a pokutách uložených za správní delikty podle tohoto zákona, včetně údajů o odvolání proti rozhodnutí, kterým byly tyto sankce uloženy.

ČÁST DVANÁCTÁ

SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 243

Součinnost

(1) Povinná osoba, členové vedoucích orgánů povinné osoby a její zaměstnanci jsou povinni poskytnout České národní bance součinnost v rozsahu potřebném pro výkon činností podle tohoto zákona, zejména na žádost bez zbytečného odkladu umožnit vstup do prostor povinné osoby. Tato povinnost se vztahuje rovněž na osoby, které byly pověřeny k výkonu činností pro povinnou osobu a pro jejich zaměstnance. Tato součinnost zahrnuje rovněž účast na cvičných řešeních podle § 5 odst. 3. Součinnost jsou povinni poskytnout i bývalí členové vedoucích orgánů a bývalí zaměstnanci a osoby, které vykonávaly pro povinnou osobu činnosti a jejich zaměstnanci, pokud působili v povinné osobě nebo pro ni vykonávali činnost v předcházejících 2 letech. Osoby, od kterých je Česká národní banka oprávněna vyžadovat informace, podklady, objasnění skutečností, záznamy, zprávy nebo s nimi spojené údaje,

jsou povinny poskytnout tyto informace, podklady, objasnění skutečností, záznamy, zprávy nebo s nimi spojené údaje bez zbytečného odkladu.

(2) Součinnost se poskytuje bezplatně; nejde-li o orgány veřejné správy, přísluší tomu, kdo součinnost poskytl, právo na náhradu účelně vynaložených nákladů.

(3) Osoby a orgány uvedené v odstavci 1, které jsou povinny poskytnout České národní bance součinnost, odpovídají za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobily, v případě, že tuto součinnost neposkytnou řádně a včas.

(4) Povinná osoba určí člena vedoucího orgánu nebo vedoucího zaměstnance přímo podřízeného vedoucímu orgánu, který je odpovědný za poskytování součinnosti České národní bance podle tohoto zákona.

Díl 1

Mlčenlivost

§ 244

(1) Pro účely tohoto dílu se příslušnou osobou rozumí

a) Česká národní banka
b) Ministerstvo financí,
c) Garanční systém,
d) Garanční fond obchodníků s cennými papíry,
e) překlenovací instituce,
f) osoba pro správu aktiv,
g) zvláštní správce a dočasný správce,
h) potenciální nabyvatelé, jimž Česka národní banka učinila nabídku nebo je oslovila zejména v souvislosti s přechodem nástrojů účasti na povinné osobě nebo majetku a závazků povinné osoby, bez ohledu na to, zda tato nabídka nebo oslovení byly přípravou pro přechod nástrojů účasti na povinné osobě nebo majetku a závazků povinné osoby, a bez ohledu na to, zda v důsledku této nabídky došlo k přechodu nástrojů účasti na povinné osobě nebo majetku a závazků povinné osoby,
i) vláda v případě použití vládních stabilizačních nástrojů a
j) další orgány veřejné správy zapojené do řešení krize.

(2) Příslušná osoba má povinnost zachovávat mlčenlivost o všech informacích podle tohoto zákona získaných v souvislosti se svou činností.

(3) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až g) zavedou a udržují vnitřní pravidla pro zachování mlčenlivosti, včetně pravidel pro sdílení informací pouze mezi osobami přímo zapojenými do řešení krize.

§ 245

(1) Členové vedoucích orgánů, osoby ve vrcholném vedení a další pracovníci příslušné osoby jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech podle tohoto zákona, o nichž se dozvěděli při výkonu své činnosti; mlčenlivost jsou povinni zachovat již před vznikem pracovněprávního nebo jiného vztahu a po jeho skončení.

(2) Auditoři, účetní, oceňovatelé, právní poradci a jiné osoby vykonávající činnost pro příslušné osoby jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech podle tohoto zákona, o nichž se dozvěděli při výkonu své činnosti.

§ 246

Informace získané při výkonu své pravomoci nebo činnosti v rámci přípravy nebo provádění řešení krize mohou příslušné osoby podle § 244 a osoby podle § 245 použít pouze k plnění stanovených úkolů a povinností podle tohoto zákona.

§ 247

(1) Porušením povinnosti mlčenlivosti není poskytnutí údajů

a) České národní bance, orgánům dohledu jiného členského státu nebo orgánu příslušnému k řešení krize jiného členského státu v souvislosti s plněním jejich úkolů podle tohoto zákona nebo srovnatelného právního předpisu jiného členského státu,
b) v souhrnné podobě, u níž nelze zjistit, o kterou konkrétní povinnou osobu se jedná,
c) se souhlasem osoby, která tyto údaje poskytla,
d) orgánům činným v trestním řízení a pro potřeby soudních řízení,

e) osobě, která podléhá zákonné nebo smluvní povinnosti mlčenlivosti podle tohoto zákona a je-li to nezbytné pro přípravu plánu řešení krize nebo realizaci opatření k řešení krize podle tohoto zákona,

f) vyšetřovací komisi Parlamentu,

g) Nejvyššímu kontrolnímu úřadu,

h) orgánu dohledu nad platebními systémy jiného členského státu,

i) soudu nebo orgánu jiného členského státu příslušnému k insolvenčnímu řízení,

j) orgánu jiného členského státu příslušnému k dohledu nad finančním sektorem a jeho subjekty včetně dohledu nad pojišťovnami a pojišťovacími zprostředkovateli,

k) makroobezřetnostnímu orgánu jiného členského státu,

l) orgánu příslušnému k ochraně stability finančního systému jiného členského státu,

m) osobám z jiných členských států provádějícím audit na základě zákona.

(2) Porušením povinnosti mlčenlivosti dále není výměna informací mezi osobami podle § 245 odst. 1 v rámci jedné příslušné osoby, a mezi osobami podle § 245 odst. 2, v rámci jedné právnické osoby, ve které působí.

(3) Porušením povinnosti mlčenlivosti není výměna informací mezi Českou národní bankou a

a) orgánem příslušným k řešení krize v jiném členském státě,

b) orgánem dohledu jiného členského státu,

c) Ministerstvem financí,

d) příslušným ministerstvem jiného členského státu,

e) Garančním systémem,

f) systémem pojištění vkladů a mechanismem financování řešení krize jiného členského státu,

g) ústřední bankou,

h) ústřední bankou jiného členského státu,

i) Garančním fondem obchodníků s cennými papíry,

j) systémem kompenzace investorů z jiného členského státu,

k) orgánem jiného členského státu odpovědným za vytváření makroobezřetnostní politiky s cílem přispívat k udržení stability finančního systému,

l) orgánem příslušným k řešení krize jiného než členského státu,

m) soudem nebo orgánem jiného členského státu příslušným k insolvenčnímu řízení,

n) statutárními auditory,

o) potenciálním nabyvatelem za účelem přípravy nebo provedení řešení krize,

p) překlenovací institucí,

q) osobou pro správu aktiv,

r) vládou v případě použití vládních stabilizačních nástrojů a

s) Evropským orgánem pro bankovnictví.

§ 248

(1) Informace, na které se vztahuje povinnost mlčenlivosti, může Česká národní banka nebo Ministerstvo financí poskytnout příslušnému orgánu jiného než členského státu, pokud

a) ochrana informací ve státě, v němž má příslušný orgán jiného než členského státu sídlo, dosahuje úrovně srovnatelné s úrovní, kterou stanoví tento zákon; jsou-li předmětem výměny informací mezi příslušnými orgány osobní údaje, musí být výměna informací v souladu s právními předpisy upravujícími ochranu osobních údajů a

b) informace jsou poskytnuty pouze pro účely řešení krize v jiném než členském státě a jsou nezbytné pro zajištění výkonu činností příslušného orgánu jiného než členského státu.

(2) Informace získané podle tohoto zákona od orgánu jiného členského státu smí Česká národní banka nebo Ministerstvo financí poskytnout příslušným orgánům jiných než členských států pouze se souhlasem orgánu, který informaci původně poskytl, a za účelem, který ve svém souhlasu vymezí.

(3) Informace získané podle tohoto zákona od orgánu jiného než členského státu smí Česká národní banka poskytnout pouze se souhlasem orgánu, který informaci původně poskytl.

Díl 2

Vztah k jiným právním předpisům

§ 249

Nabídková povinnost

Nabytím rozhodného podílu na hlasovacích právech v povinné osobě v důsledku uplatnění opatření k řešení krize, snížení položek kmenového kapitálu tier 1 nebo odpisu a konverze kapitálových nástrojů nevzniká nabyvateli nabídková povinnost podle zákona upravujícího nabídky převzetí.

§ 250

Změna výše základního kapitálu

(1) Při uplatnění opatření k řešení krize, snížení položek kmenového kapitálu tier 1 nebo odpisu a konverze odepisovatelných kapitálových nástrojů se nepoužijí ustanovení zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev o změnách výše základního kapitálu.

(2) Změna výše základního kapitálu povinné osoby, ke které došlo uplatněním opatření k řešení krize, snížením položek kmenového kapitálu tier 1, odpisem nebo konverzí odepisovatelných kapitálových nástrojů se zapisuje do obchodního rejstříku na návrh České národní banky. Účinky změny výše základního kapitálu nastávají vykonatelností rozhodnutí o uplatnění opatření k řešení krize, snížení položek kmenového kapitálu tier 1, odpisu nebo konverzi odepisovatelných kapitálových nástrojů.

(3) Podkladem pro zápis do obchodního rejstříku je rozhodnutí o uplatnění opatření k řešení krize, snížení položek kmenového kapitálu tier 1, odpisu nebo konverzi odepisovatelných kapitálových nástrojů. Toto rozhodnutí se zakládá do sbírky listin.

§ 251

Přeměny

(1) Dochází-li k přeměně povinné osoby, vůči které je uplatněno opatření k řešení krize, postupuje se podle právního předpisu upravujícího přeměny obchodních společností a družstev, nestanoví-li tento zákon jinak. To platí obdobně pro osobu, která se účastní fúze nebo přeshraniční fúze s povinnou osobou.

(2) Při přeměně povinné osoby se nepoužijí ve vztahu k povinné osobě, jejím společníkům nebo členům, zaměstnancům a věřitelům ustanovení právního předpisu upravujícího přeměny obchodních společností a družstev

a) o informaci o přeměně,
b) o ochraně věřitelů,
c) o právu na dorovnání,
d) o právu na odkoupení,
e) o odpovědnosti za škodu,
f) o neplatnosti přeměny,
g) o právu zaměstnanců na informace a
h) o přezkoumání přeměny znalcem.

(3) Zpráva o přeměně nemusí být zpracována. Přeměnu schvaluje za povinnou osobu Česká národní banka. Vypracování projektu přeměny povinné osoby zajistí na náklady povinné osoby Česká národní banka. Projekt přeměny nemusí mít formu notářského zápisu.

(4) Předběžný odhad a ocenění majetku a dluhů povinné osoby bude provedeno v souladu s § 52 tohoto zákona.

(5) Česká národní banka uveřejní bez zbytečného odkladu informace o přeměně na svých internetových stránkách.

(6) Věřitelé a vlastníci nástrojů účasti na povinné osobě budou uspokojeni v souladu s ustanoveními § 177 a následující tohoto zákona.

(7) V souvislosti s přeměnou může Česká národní banka rozhodnout o konverzi nebo odpisu kapitálových nástrojů nebo o konverzi dluhu povinné osoby zúčastněné na přeměně a zohlednit tuto skutečnost v projektu přeměny.

HLAVA II

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 252

Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (dále jen „rozhodný den“) se mění název stávajícího Fondu na Garanční systém finančního trhu.

§ 253

(1) Garanční systém do 2 měsíců od rozhodného dne sestaví účetní závěrku stávajícího Fondu

ke dni předcházejícímu rozhodnému dni. Účetní závěrku bez zbytečného odkladu ověří auditor.

(2) Garanční systém do 3 měsíců od rozhodného dne sestaví k rozhodnému dni zahajovací rozvahu Garančního systému, zahajovací rozvahu Fondu pojištění vkladů a zahajovací rozvahu Fondu pro řešení krize. Zahajovací rozvahu Garančního systému a zahajovací rozvahu Fondu pojištění vkladů bez zbytečného odkladu ověří auditor.

§ 254

(1) Do Fondu pojištění vkladů se k rozhodnému dni vyčlení existující majetek a dluhy stávajícího Fondu související s pojištěním pohledávek z vkladů, zejména

a) příspěvky bank podle § 41a odst. 3 zákona upravujícího činnost bank, bez ohledu na to, jsou-li držené ve formě hotovosti, cenných papírů nebo jiné formě,
b) pohledávky oprávněných osob plynoucí z náhrad za pojištěné pohledávky z vkladů,
c) výnosy z investování peněžních prostředků ve stávajícím Fondu,
d) majetek a dluhy v souvislosti s obstaráním potřebných finančních prostředků na trhu nebo s dotací a návratnou finanční výpomocí podle § 41i zákona upravujícího činnost bank,
e) pohledávky stávajícího Fondu existující k rozhodnému dni.

(2) Do Fondu pojištění vkladů se k rozhodnému dni dále vyčlení finanční prostředky na bankovních účtech stávajícího Fondu tak, aby zahajovací rozvaha Fondu pojištění vkladů sestavená podle odstavce 1 byla vyrovnaná.

(3) Do Garančního systému se k rozhodnému dni vyčlení majetek a dluhy stávajícího Fondu, který nebyl vyčleněný podle odstavců 1 a 2.

§ 255

(1) Členové správní rady stávajícího Fondu se stávají od rozhodného dne členy správní rady Garančního systému, a to až do okamžiku jmenování nové správní rady Garančního systému podle odstavce 3.

(2) Zaměstnanci stávajícího Fondu jsou od rozhodného dne zaměstnanci Garančního systému.

(3) Ministr financí jmenuje členy správní rady Garančního systému do 2 týdnů od rozhodného dne tak, aby složení správní rady bylo v souladu s § 199. Při prvním jmenování členů správní rady jmenuje ministr financí jednoho člena na 3 roky, dva členy na 4 roky a dva členy na 5 let. Výkonnou radu jmenuje takto nově jmenovaná správní rada do 1 týdne od jmenování posledního člena správní rady.

(4) Funkci statutárního orgánu Garančního systému vykonává od rozhodného dne správní rada Garančního systému, a to až do okamžiku jmenování všech členů výkonné rady. K vydání statutu Garančního systému, statutů Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize a schválení jednacího řádu správní rady, jednacího řádu výkonné rady, účetní závěrky stávajícího Fondu a zahajovací rozvahy Garančního systému, Fondu pojištění vkladů a Fondu pro řešení krize je příslušná nově jmenovaná správní rada.

ČÁST TŘINÁCTÁ

ÚČINNOST

§ 256

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 374/2015 Sb.

Informace pro účely plánování řešení krize

Za účelem vypracování a aktualizace plánu řešení krize může Česká národní banka vyžadovat od instituce zejména

a) podrobný popis organizační struktury instituce včetně seznamu všech právních subjektů, označení osoby s přímou účastí na instituci a procentuální podíl práv spojených s hlasovacím právem a bez hlasovacího práva každého právního subjektu,

b) informaci o sídle, licenci nebo povolení a řídicích osobách každého právního subjektu,

c) popis zásadních operací a hlavních druhů obchodní činnosti instituce, včetně významné držby majetku a dluhů v souvislosti s těmito operacemi a druhy obchodních činností ve vztahu k jednotlivým právním subjektům,

d) popis skladby dluhů instituce a jednotlivých právních subjektů rozdělených podle druhu a objemu krátkodobých a dlouhodobých dluhů a dále na dluhy zajištěné, nezajištěné a podřízené,

e) informace o odepisovatelných závazcích,

f) označení postupů nezbytných ke stanovení toho, komu instituce poskytla zajištění, osoby, která zajištění drží, a jurisdikce, v níž se zajištění nachází,

g) popis podrozvahových expozic instituce a jejích právních subjektů, včetně zmapování vazeb na její zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností,

h) informace o podstatných zajištěních instituce včetně jejich zmapování ve vazbě na jednotlivé právní subjekty,

i) označení hlavních protistran instituce a analýza dopadu úpadku hlavních protistran na finanční situaci instituce,

j) označení systémů, v nichž instituce realizuje z pohledu četnosti nebo hodnoty podstatný objem obchodů, včetně zmapování ve vazbě na jednotlivé právní subjekty, na zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností,

k) označení platebních a zúčtovacích systémů nebo systémů vypořádání, jichž je instituce přímým nebo nepřímým členem, včetně zmapování ve vazbě na její právní subjekty, zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností,

l) podrobný výčet a popis řídicích informačních systémů, včetně systému pro řízení rizik, účetní, finanční a regulatorní výkaznictví, které instituce využívá, včetně zmapování ve vazbě na právní subjekty instituce, na její zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností,

m) označení vlastníků systémů uvedených v písmenu l), s nimi souvisejících dohod o poskytování služeb a veškerého softwaru a systémů nebo licencí, včetně zmapování ve vazbě na její právní subjekty, na zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností,

n) označení a popis právních subjektů a propojení mezi nimi a vzájemné závislosti jednotlivých právních subjektů, například

   1. společní nebo sdílení zaměstnanci, zařízení a systémy,
   2. ujednání týkající se kapitálu, financování nebo likvidity,
   3. stávající nebo podmíněné úvěrové expozice,
   4. dohody o vzájemných zárukách, ujednání o vzájemném zajištění, křížová ujednání pro případ neplnění dluhu a dohody o vzájemném započtení mezi spřízněnými subjekty,
   5. převody rizik a ujednání o tzv. „back to back“ obchodování, smlouvy o poskytování služeb,

o) informaci o orgánu dohledu a orgánu příslušnému k řešení krize jednotlivých právních subjektů,

p) informaci o osobách odpovědných za poskytnutí informací nutných pro vypracování plánu řešení krize

instituce a osobách odpovědných za jednotlivé právní subjekty, za zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností,

q) popis opatření, která instituce zavedla s cílem zajistit, aby v případě řešení krize měla Česká národní banka k dispozici veškeré potřebné informace k uplatnění opatření k řešení krize a pravomocí,

r) informace o veškerých smlouvách, které instituce a její právní subjekty uzavřely se třetími stranami, jejichž ukončení může být vyvoláno rozhodnutím České národní banky uplatnit opatření k řešení krize, a informace, zda mohou mít důsledky ukončení těchto smluv dopad na uplatnění opatření k řešení krize,

s) popis možných zdrojů likvidity pro řešení krize,

t) informace o zatížení aktiv, likvidních aktivech, podrozvahových činnostech, strategiích zajištění a účetních postupech.

Příloha č. 2 k zákonu č. 374/2015 Sb.

Posouzení způsobilosti k řešení krize instituce nebo skupiny

1. Česká národní banka při posuzování způsobilosti k řešení krize instituce zohlední

a) do jaké míry je instituce schopna zmapovat hlavní druhy obchodních činností a zásadní operace právních subjektů,

b) do jaké míry jsou právní a podnikové struktury instituce sladěny s hlavními druhy obchodních činností a zásadními operacemi,

c) do jaké míry má instituce zavedeny mechanismy zajišťující nezbytné personální zdroje, infrastrukturu, financování, likviditu a kapitál na podporu a zajištění hlavních druhů obchodních činností a zásadních operací,

d) vymahatelnost smluv o poskytování služeb, které instituce uzavřela, je-li vůči ní uplatněno opatření k řešení krize,

e) do jaké míry je struktura řízení instituce vhodná k zajištění souladu s vnitřními procesy instituce s ohledem na dohody o poskytování služeb,

f) do jaké míry má instituce zaveden postup pro přenesení služeb poskytovaných v rámci dohod o poskytování služeb na třetí strany v případě oddělení zásadních činností nebo hlavních druhů obchodních činností,

g) pohotovostní plány pro zajištění kontinuálního přístupu k platebním systémům a systémům vypořádání,

h) adekvátnost řídicích informačních systémů instituce zajišťujících, aby Česká národní banka mohla dostávat přesné a úplné informace o hlavních druzích obchodních činností a zásadních operacích s cílem usnadnit rychlé rozhodování,

i) schopnost řídicích informačních systémů instituce poskytovat informace nezbytné pro řešení krize instituce, a to i za rychle se měnících podmínek,

j) do jaké míry instituce otestovala své řídicí informační systémy v zátěžových testech definovaných Českou národní bankou,

k) do jaké míry může instituce zajistit kontinuitu svých řídicích informačních systémů pro dotčenou instituci i pro novou instituci v případě, že zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností budou odděleny od ostatních operací a druhů obchodních činností,

l) do jaké míry má instituce zavedeny vhodné procesy, aby České národní bance poskytla nezbytné informace k identifikaci vkladatelů a částek pojištěných u Fondu pojištění vkladů,

m) v případě, že skupina využívá záruky uvnitř skupiny, do jaké míry jsou poskytovány za tržních podmínek a jak spolehlivé jsou systémy řízení rizik související s těmito zárukami,

n) v případě, že skupina využívá transakce „back to back“, do jaké míry probíhají za tržních podmínek a jak spolehlivé jsou systémy řízení rizik týkající se těchto transakcí,

o) do jaké míry zvyšuje využívání záruk uvnitř skupiny nebo účetních transakcí „back to back“ míru nákazy v rámci skupiny,

p) do jaké míry právní struktura skupiny brání uplatnění institutů řešení krize v důsledku počtu právních subjektů, složitosti struktury skupiny nebo obtížnosti provázání obchodních činností na jednotlivé subjekty skupiny,

q) výši a druh odepisovatelných závazků instituce,

r) do jaké míry může mít řešení krize subjektů skupiny, které jsou institucemi nebo finančními institucemi, nepříznivý dopad na nefinanční část smíšené holdingové společnosti,

s) existenci a spolehlivost dohod o poskytování služeb,

t) zda orgány třetích zemí mají k dispozici opatření k řešení krize, která by podpořila opatření k řešení krize orgánů příslušných k řešení krize v členských státech, a možnost koordinované akce,

u) možnost užití opatření k řešení krize tak, aby bylo dosaženo účelu řešení krize s ohledem na dostupnost opatření a strukturu instituce,

v) do jaké míry struktura skupiny umožňuje orgánu příslušnému k řešení krize řešit problémy skupiny jako celku nebo jednoho nebo více jejích subjektů bez významného přímého nebo nepřímého nepříznivého dopadu na finanční systém, důvěru v trh nebo ekonomiku a s ohledem na maximalizaci hodnoty skupiny jako celku,

w) ujednání a prostředky, které by orgánu příslušnému k řešení krize umožňovaly řešit případy skupin majících ovládané osoby v jiných zemích,

x) kredibilitu použití opatření k řešení krize, aby bylo dosaženo účelu řešení krize s ohledem na možný dopad na věřitele, protistrany, zákazníky a zaměstnance a možná opatření, která mohou učinit orgány třetích zemí,

y) zda může být adekvátně vyhodnocen dopad řešení krize instituce na finanční systém a na důvěru ve finanční trh a

z) zda může mít řešení krize instituce významný přímý nebo nepřímý nepříznivý dopad na finanční systém, důvěru v trh nebo ekonomiku.

2. Česká národní banka při posuzování způsobilosti k řešení krize instituce dále zohlední,

a) do jaké míry by mohlo být zabráněno nákaze jiných institucí nebo finančních trhů použitím opatření k řešení krize,

b) zda by řešení krize instituce mohlo mít významný vliv na fungování platebních systémů a systémů vypořádání.

3. Pro účely posouzení způsobilosti skupiny k řešení krize se požadavky uvedené v bodech 1 a 2 přiměřeně použijí na všechny členy a entity dotčené skupiny.